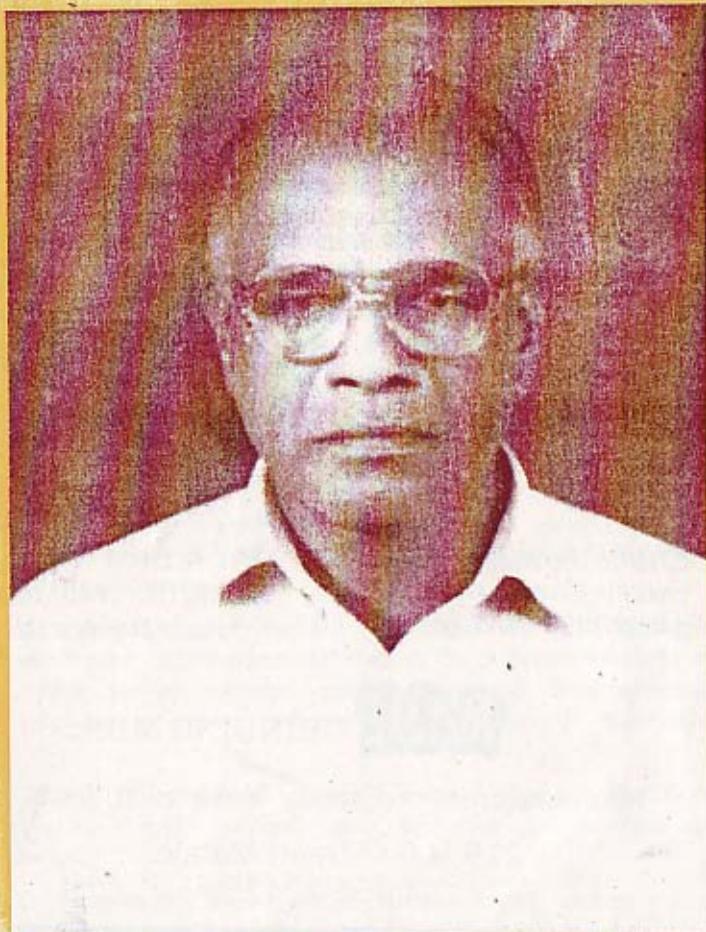

நூலாகம்

உச்சியர் டொமினிக் ஜீவா

திரு. பெரி. சோமாஸ்கந்தர்

விலை : 20/-

ஏப்ரல் 2001

VGS
1976
VIJAYA

Service to the Farmers for more than two decades

Dealers in Agro chemical Sprayers & Vegetable Seeds etc

VIJAYA GENERAL STORES
(Agro Service Centre)
No, 85, Sri Ratnajothy Sarawanamuthu Mawatha
(Wolfendhal Street)
Colombo-13
Tele:327011

Rani Grinding Mills

THE FLAVOUR OF LANKA

*Chillie Powder *Chicken Masala
*Curry Powder *Mutton Masala
*Turmeric Powder *Fish fry Masala

RANI GRINDING MILLS

Manufacturers of Quality Masala Products
219, Main Street, Matale.
Tel:066-22425

மல்லிகை

‘ஆடுகல் பாடுதல் சித்திரம் கலையியினைய கலைகளில் உள்ளம் சட்டுப்பெண்றும் நடப்பவர் பிறர்கள் நிலைகண்டு துள்ளங்வே’

272 ஏப்ரல் 2001

Mallikai' Progressive Monthly Magazine

36—வது அழியாம்

தினச திருப்பிக் காட்டுவோம்

மல்லிகை, தொடங்கப் பெற்ற காலத்தீவிருந்து ஆண்டுக்கு ஆண்டு தொடங்குந்து ஆண்டு மல்களை வெளியிட்டுக் கொண்டு வருகின்றது.

இடையில் மாத இதழ்கள் வரத் தவறினாலும் ஸ்பாஷ்யோ ஆண்டு மல்கள் எனிமையாகவும் அதே சமயம் உள்ளடக்கக் கணதி நிரம்பியதாகவும் அமைந்து வீருவதைச் சுவைஞர்கள் அறிவிகள்.

கடந்த ஓராண்டுக்குள் மூன்று மல்கள் வெளியிட்டிருந்தோம். ஒன்று 35—வது ஆண்டு மல். அடுத்து, கடந்த நவம்பரில் அவுஸ்திரேலியச் சிறப்பு மல். இப்போது வெளி வந்து பரப்பாகப் பேசப்படும் 36—வது ஆண்டு மல்.

மல்லிகையின் ஆண்டு மல்களை நாம் தயாரித்து முடிப்பதற்கு ஏடுக்கும் சீரமங்களை வாசகர்கள் மல்களை முதலில் பார்த்தவுடனேயே தெளிவாகப் பரிந்து கொள்ளுகின்றனர்.

அதன் காரணமாகத்தான் மல்கள் வெளிவந்த சீல நாட்களுக்குள்ளேயே கணிசமான பிரதிகள் வீற்பனையாகி வீருகின்றன. நாம் நினைக்கின்றோம் எம்மைச் சரிவரப் புரிந்து கொண்டவர்களும் தரமான இவக்கீசுச் சுவைஞர்களும் தான் இதற்கு அடிப்படைக் காரண கர்த்தாக்கள் என்று. இது ஒர் உற்சாகம் தரும் செய்தி.

பலர் காட்டும் எழுதுகிறார்கள். தமக்கு மல்லிகை இதழ்கள் கிடைப்பதில்லை எனக் குறற்பட்டுகின்றனர். ஆனால் பலர் அதற்கான முன்முயற்சிகள் ஒன்றுமே ஏடுப்பதில்லை.

வெறும் காட்டுங்களின் வேண்டுகோள் வார்த்தைகளை மாத்தீரம் கவத்துக் கொண்டு மல்லிகையை இயக்கவீடு முழுமாது என்பதையும் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் உணர்ந்து கொள்வது நல்லது.

அடுத்து இன்னொரு பிரச்சினையும் எமக்கு ஏற்படுவதுண்டு. முகவரி மாறியவர்கள் எமக்குத் தமது வீலாச மாற்றத்தை அறிவிக்க மறந்துவிடுகின்றன. அதனால் பல மல்லகள் சரியான முகவரி இல்லாமல் அடிக்கடி திரும்பி வந்து விடுகின்றன.

மல்லிகை வர்த்தகச் சஞ்சிகையல்ல. ஆஸ்வமும் இலக்கிய நேரமையும் சல்யாத உழைப்பும் வீடாழூற்சியும் தான் அதன் முதலீடுகள். எனவே எமது சீரமத்தைத் தாங்குவதீல் நீங்களும் தோள் கொடுத்து, அவசியம் உதவ வேண்டும்.

மற்றும் சிலர் எந்த வகையிலும் என்றும் ஒத்துழைப்பதாகத் தெரியவில்லை. மல்லிகை தங்களது முகவரியைத் தேடித் தொடர்ந்து வர வேண்டும் என ‘இலக்கியக் கப்பம்’ பெறவிரும்புகின்றனர்.

இந்த எண்ணத்தைத் தயவு செய்து விட்டு விடுகள். இல்லையாகில் மால்லிகை நீங்கள் இருக்கும் பக்கமே தலை வைத்தும் பருக்க மாட்டாது. இது உறுதீ.

இந்தக் கலைச் சிற்றேட்டுக்கு ஒரு வரலாறு உண்டு.

இந்த இடைப்பட்ட முப்பத்தைந்து வருஷ காலத்தீர்க்குள் எத்தனையோ இடையூருகளையும் இடர்களையும் கண்டு தெளிந்துள்ளது.

இனப் பிரச்சினையின் முனைப்புக் காலத்திலும் பிரச்சினைகளால் தமிழ் மக்கள் ஸும் கழக கப்பட்டிருந்த வேளைகளிலும் மல்லிகை தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தது.

பாரிய யுத்தச் சூழ்நிலையிலும் கூட, வெறும் சதுர ரூப் கொப்பிக் கடதாசியில் மல்லிகையை அச்சிட்டு வெளியிட்டிருந்தோம்.

இன்று நவீன சாதனங்களின் உதவியுடன் கவர்ச்சிகராமாக இன்று மல்லிகை ஆண்டு மல்லகள் வெளி வந்து கொண்டிருக்கலாம். இது இயல்பான வெளியிடுகள்.

ஆனால், ஒரு துண்டுக் கடதாசியும் கைடைக்க முடியாத அந்த நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் மாணவர்கள் பயன்படுத்தும் கொப்பீத் தாளில் மல்லிகை அச்சுடக்கப்பட்டு வெளிவந்ததே - அதுதான் மல்லிகை உழைப்பின் சாதனை.

கொப்பீத்தாள் கடதாசியில் வெளிவந்த மல்லிகை இதழ்களைக் கவனமாகக் கைவசம் வைத்திருக்கும் நண்பர்கள் அந்த இதழ்களைப் பத்தீரப் படுத்த வைத்திருக்க வேண்டும்.

நாளைய சந்ததி நமது ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சித் தடத்தை நன்கு பரிந்து கொள்ள அவை உதவும். அதற்கான சாட்சீயங்களே அந்த இதழ்கள்.

ஒரு சாதாரணனால் சாதாரண மக்களின் இலக்கிய ரசனையையும் நேரமையையும் நேர்காலத்தோடையே தெரிந்து கொண்டு ஆரம்பிக்கப் பட்டதுதான் இந்தச் சீற்றேரு.

அந்த மக்களின் தார்மிக ஆத்ம பலம் இருந்தாலே நமக்குப் போதும், ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றையே தீசை தீருப்பிக்காட்டுவோம்.

இலக்கிய உலகில் காவி நிறப் பாளிமை!

சமீப காலமாகவே தமிழகத்தில் நடைபெற்ற வரும் நிகழ்ச்சிகளையும் கருத்துப் போட்டங்களையும் அதனால் ஏற்பட்டு வரும் சுக்ஷைகளையும் எதிரொலிகளையும், மிக மிகக் கூட்டுமையாகவும் ஆழாகவும் அவசுமையாகவும் கவனித்து வருகின்றோம்.

முந்தில் போய் மாநகி ஒடுக்கப்பட்டு போக கடந்த மக்களுக்கெதிரான பிரபோக்குக் கூட்டத்தின் இன்று கலை இலக்கியத்தின் பொரால் எழுந்து நின்று குப் பலம் பெற்று உரக்கக் கூக்கல்லுவதையும் கெக்கல்லுவதையும் நாம் கண்டு கொண்டதுவரவில்லை.

இந்தக் கூப்பாகேளுக்குப்பின்னாலும் துதிய காவித்துறை அரசியலையும் ஆதிக்க சக்திகளின் அணி திருக்களையும் நாம் தெளிவாகவே பரிந்து கொண்டுள்ளோம்.

மத்திலில் காவியின் ஆதிக்கம்பெற்றத் திகழும்சக்திகளின் கூட்டனம்பட்டு அரசாங்கம்வாடதன் பின்னா - அதன்பூண கூடாச்சம்கிடைக்கப்பெற்ற பின்னா - சுகல பிரபோக்குக் கும்ஹும் துதிய கூட்டனிலில் ஒன்று சேர்த்து குழலூழுப்பத் தொடங்கி விட்டதையும் நாம் காணுகின்றோம்.

இதன்விளைவாகவே தமிழாட்டில் இலக்கியத் துறையிலுள்ள பழுமெரும்முறைக்காலாளன் அனைவரும் தாமதங்கிட்டதாக்கப்படுகின்றாள்ளன் யதுங்கு உண்மையை நாம்கண்டு கொண்டத் தவறவில்லை.

காம் காலமாக மக்கள் இலக்கியத்தை செழுமைப் படுத்த அப்பணிபு உள்ளக்குடுன் உழைத்து வந்து பல முறைக்கு எழுத்தாளர்களைத்திட்டிட்டே இந்தக் காவிக்கும்வல்தாக்கி வருகின்றது என்பதைத்துர இருந்துடியோ நாம் கண்டு கொண்டுள்ளோம்.

மக்கள் மத்திலில் வேர்பாக்சி பலம் பெற்றத் திகழும் எழுத்தாளர்களை ஜூரடியாகத் தாக்க வழியிற்ற இதுகள் இலக்கியத் திராணியிற்று எதோ காரணங்களை முன் வைத்து விட்சப் பார்வை என்ற பேர்வைக்குள் புதுந்து கொண்டு தூய இலக்கிய கோவைத்தை முன்வைத்து நமது வழி நின்று உழைத்து வழும் பணப்பாளிகளைப் பற்றித் தவறான தகவல்களை வளர்த்து வரும் இளைய தலைமுறையினருக்குத் தாங்கு தாங்கு அவச்களைத் தட்டும் புள வைக்கின்றன என

வெய்யாகவே குற்றம் சாட்டுகிறோம் இக் குற்றச் சாட்டுக்களன் ஆதாரம் நம்பி மூலமாக இருப்பது

ஒடுக்கப்பட், நச்சுக்கப்பட் மக்களின் புத்திரர்கள் இன்று இலக்கிய உலகில் தமது நாமத்தைப் பதிய வைப்பதைப் பொருத்தக் கொள்ளத் தின் உய்க்குமா மட்ட தழின் தலைத்துக்களுக்குக்கூந்த காலக்களில் வழிகாட்டி வர்த்தங்களை அங்கி அங்கி வீசுகிறார்கள் வர்த்தத்துக்காலம் இந்த இலக்கிய நெஞ்சுக்களைப் படிப்படுத்தி மகிழ்கின்றனர்.

இந்த விமிசனத் தங்குதல்களுக்குப் பின்னால் திய காவிப்பாளிஸம் ஓரிசுந்தனாக நம் தெளிவாகவே பரிந்து கொண்டுள்ளோம் இன்று முன் ஜென்மீப்புண்டு வரும் வைத்துக் கொண்டு இருந்துவு பிராமணீக்காருத்துக்களும் தீவிய அரசின் அரசியல்எழுசியிட நிப்பைந்திருப்பதையும் நம்பக்கண்டு கொள்ளத் தவறவில்லை.

இந்த இலக்கிய அழக்குத் தனிக்களைத் துழிக முறிப்புக்கு எழுத்தாளர்கள் ஒருங்கிணைந்து ஏதித்துப் போராத் தவறினால் வளர்ந்து கிளைவிட்டுப்பறிப்பார்ந்து வரும் துறிப்பனைப்புகள் அனைத்தும் முடிவில்நக்கப்படுத்தப்பட்டு விடும் என நியாயாகவே அச்சும் கொள்ளுகின்றோம்.

நீண்ட ரெட்டுக்காலாகத் தன்னைத் துழிக்கு, அதன் வளர்ச்சிக்கு அப்பெரிப்புச் செங்கவரும் திருத்தி கி சின் இலக்கிய ஆளுமை எத்தனைய மக்குதான்து ஈழத்துவம்களால் மதிக்கப்பட்டவர் இவர் அதன் பெறு பேராக 1984 ஜூனில் மல்லிகையின் அட்டையில் தி. க. சி அவர்களின் உருவத்தைப் பறித்தது என் போசிரிப்சிவைத்தும் அப்பற்றி எழுதிய ‘உணவையன் இலக்கிய உழைப்பான்’ என்ற கட்டுரையையும் வெளியிட்டிருந்தோம்.

அங்கைக் கூந்துவர்க்காகிய நம் அவருக்கு அந்தனை மதிப்பார்த்துக்கொவிக்கிருக்கோம் முத்த எழுத்தாளர் தி. க. சி அவர்களுக்குச் சாவறித்திய அக்டமி பரிசு கிடைத்துந்தனதைச் சுக்குத் தொன்னா முடியாத இந்த மேளாதிக்கக் கும்பின் இன்றைய பிரதிநிதிகள் மலினமான சுங்கைகளைக் கிளப்பிக் குரிரிகாய என்றாகின்றனர்.

ஜெயமோகன் இங்கே விளையாடுகின்றார் இது நமது சுந்தைக்க்கை உறுதிப்படுத்துகின்றது இவருடன் அக்டமிப் போட்டிக்கு நிற்றவர்கள் பலர் அதில் ஒருவர் சுந்தர ராமசாமி உணவையைச் சொல்லப் போனால் ச. ரா. அவர்கள் அவரது கட்டந் கால வாக்குமூல்ப்படி, போட்டிமில்புக்கு பற்றிப்புக்கூவே கூடாது; விவசி இந்திருக்க வேண்டும் போட்டிவென்று வந்தது பின்னாலும்வர்கள் தீட்டை வெகு கண்ணியத்து என்றாக்க வேண்டும் மௌனமாட்ட போட்டிமின்முடிவை அங்கீகித்து, போட்டிமில்வெந்றவரை மனசார்ப்பாட்டுப்பிருக்க வேண்டும் இதுதான் மனித நாசிக்க இலக்கிய நீண்டம்.

அதை விடுத்து மகன் நடத்தும் சுஞ்சிகையில் தொடர் சுங்கைகளைக் கிளப்பிப் புளி பண்ணுகின்றார்.

இது போட்டில் பங்கு கொண்டு கோஸ்விப்பார் கணப்பிடித்து ஜூழுகும் வழியில் என்றோ நம்கருதுகின்றோம் இது ஒரு மோசமான முன்னுறவரையொகும்.

இனம் வயசில் விளையாட்டில் பங்கு பற்றிய நம் எதிரி வெற்றுவிட தாக்கிரான் எப்பதைத் தெரிர்துவிட அழைப்பி - குழைப்பி' செய்து நமது ஆசுக்கத்தைக் கட்டுமிருப்பவும் அந்த வேலையை மகனது சுஞ்சிகையில் செய்ய முனைந்துள்ளாரான்டாக்குரா.

இலக்கியத்தில் இந்த ஆசுப்போக்கித்தமைப்படுத்து இது சின்பிப்பின்னை விளையாட்டு

பல்வேறு பாரிய அதுவர்களுக்கூடாகத் தங்களது இருப்புத்தக்கைவதைக்கொண்டு இன்று சுவதேச நியைக வாந்து வரும் பல சாதனைகளைப் பரிந்து திகழும் ஈழத் துறிப் பகுதிகளின் மத்தியில் இந்த இலக்கியத் தந்திரோபாயம் எடுத்து விலை போகாது.

அடுத்து, வெங்கட் சாமிராதன் பற்றியது காவிப்பாளால் முடிக் கட்டப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் இவருடையது

இந்த மன புநரங்களைப் பற்றி முன்னாம் மல்லிகையில் குரிபிட்டிருந்தோம் ‘மாங்களின் கல்லூரியிலிருந்து ஒரு குரல்’ என்கைவாசத்தினின் கருத்துக்களை நையாண்டி செய்து எழுதிய கட்டுரை பற்றிய தகவுகள் ஏற்கனவே எங்குத் தெரிந்துவைதான்.

‘விஸுத்தம்’ என்ற சிறு சுஞ்சிகையில் நண்பர் கைவாசதி பற்றி ரொம்ப ரொம்ப மற்றகளை பாதையில் எழுதி வைத்துள்ளனர் தனிப்பட்ட நிலையில்

உமிருன் இருந்து இச்சுப் பசில் சுறுக் கூறுக் கூடியவரைப் பற்றி தூவும் எழுதலாம் தாங்கி எழுதினால்கூட நியாயம் உண்டு

ஆனால்திருமிவந்து பதில்கூற முடியாகவரைப்பற்றி – மனைந்து போவவரைப்பற்றி இப்படி அவதாரங்க்குவது எந்த இலக்கிய நாசிக்குதில் சேர்ந்துள்ள வெ சா அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்?

‘தேசிய இலக்கியம்’ என்ற கோவைத்து முற்பாக்காளர் இலக்கையில் வைத்ததால் தான் சென்னையிலிருந்து வெளிவர்த்து கொண்டிருந்த ‘எழுது’ என்ற செல்யப்பாவின் சுஞ்சிகை நின்று போகாதும் சொல்லுகிறார் வெ சா.

முதலில் ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றோம்

துறிக்குதில் இருந்து மாநிதரின்மூலம் உலக்கின்னாக முலையிலிருந்து நாக்குப்பயன் தாத்துக்கை எது வந்தாலும் நாமதைத் தடுக்கமாட்டோம் வரவேற்றியாம் ‘எழுது’வை மாநிதர்மலை கோவின் சுப்மங்களைவை வரவேற்றில்கூட நம் முன்னணியில் இருந்தோம்

ஏருக்கடி தோந்தில்கூட கோமலை வரவேற்று யற்பாண்டில் இலக்கியப்பாட்டு விரைவு நடத்தியவர்கள் நாங்கள்

பிரச்சினை அதுவும்

துமிழக்குறிச்சிலிருந்து வெளியுரும் சாக்கனை இலக்கியங்களுக்கு எதிராகத்தான் நாம் ஒங்கிருஷ்டோம் ஓளவு வெற்றியிம் பெற்றுள்ளோம் இது சென்றகால வராஸு

நமது கேசமதுமிழக்குறிச்சில்கூடையுல்ல இதைத் தெளிவாகவே சொல்லுகின்றோம்

'எழுது' நின்றதற்காக முற்போக்களாகக்கொடியும் வே ஈ, ஸாஸ்வதி, தூமனை, சுப மங்களா போன்றவைகளின் வளர்ச்சியில்ஸும்தாவங்களின் கணிசமான பங்களிடப்பட்டு சொல்ல முந்தது வனோ?

நீங்கள் இலக்கிய சிம்பாசனத்தில்கூடையும் காலமாக வீறிருந்து அரசு பிரபாளிக்க நாம் உங்களது பரம்பரைக்குக் காலம் காலமாகக் குற்றிறவுல்செய்து வர வேண்டுமா, என்ன? அதுநானே உங்களது சேரக்கம்

வெ ஈ அவங்களிடம் வெளிப்படையாகவே நாங்களான்று கேட்கிறோம் எங்களது நாட்டின் தமிழ் இலக்கியத்தின் நோக்குகள், போக்குகள், வளர்ச்சிகள் பற்றித் தீமானிக்க நீங்கள் யா?

எங்களது இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றி நாங்கள் தீமானிப்போம் சங்க கலைத்திலிருந்து நீங்களே தீமானிக்கும் சக்தியாகத் திகழ்ந்திருக்கன் இது உண்மையான்

ஆனால் இது தொடர்ந்து நட்காது நடந்தாலும் விட மாட்டோம் என்னில் அனுவம் எங்களையும் முடிப்படுத்துவதாது

துமிய திசை வழியில்நாம் சிந்திக்கக் கொட்டி விட்டோம் அதற்கு ஆதாரமாக உலகில் பரந்து நம்மனே தமிழை வளர்ச்சியிற்கான் துவிழில் சிந்திக்கிறான்

இதில் நாம் ரொம்பவும் விழிப்பாக இருக்கிறோம் இந்தக் குற்றதுக்களை நாம் இங்கு ஆவணப்படுத்துவது - எழுதில்ஸ்ரிவுவது - நமது சுவைஞ்சங்காக அங்கு அவங்களுக்கு இங்கு நாம் சொல்லவை அனுச்சுமே நன்கு தெரியும்

இன்று ஒரு துமிய அபாயம் நமது மொழியையும் கலைார விழுமியங்களையும் ஊக்கமாகக் கொண்டு நமது பரம்பரையைச் சேத்துப்படுத்த முனைந்து செய்ப்படுகின்றது

அது தான் இந்தத்துறை பாளியோடி இதன்வெளிப்பாடுகளுக்காதன்முற்பாக்குக் கிழங்களையாளர்கள், எழுத்தாளர்கள் மீது நடத்தப்படும் இந்தக்கைய துக்கதுவங்கள் இதை நாம் வெகு துங்கியாகப் பரிந்து வைத்துள்ளதால் துன்மிக்கத் தெளிவாக இருக்கின்றோம்

நமது முற்பாக்கு அனையினர்மீது நடைபெறும் இந்தத்துக்குத்தல்கள் எங்கோந்தெயாறாடத்தெற்று வரும் சம்பவங்கள் என நினைத்து நாம் வழா இருந்துவிடவில்லை இவைகளை ஆழமாகப் பாங்கின்றோம் சிந்திக்கின்றோம்

துமியக் முற்பாக்கு எழுத்தாளர்களுக்கு முடிவாக ஒன்றைச் சொல்லி முடிக்கிறோம் நீங்கள் தனித்திருக்கவில்லை தனியைப்படிருக்கவில்லை உங்கள்பக்கம் நாங்களும் இருக்கிறோம்

அட்டடப்ப படம்

விரசாக்கங்கள்
போரி சோமாலிபுகங்கள்

வடமேல் மாகாணத்தன் ஒளிக் கீற்று

விரசாக்கன்

வி

மேல் மாகாணத்தில் ஒரு கூறு புத்தளம். இம் மாவட்டத்தின் அணிகலனாக விளங்குவது முன்னேஸ்வர ஆலயம். என்னாற்ற தமிழ்க் கிராமங்கள் இருந்து வருகின்றன. இங்கெல்லாம் தமிழ் மக்கள் நிறைவாகவும் செறிவாகவும் வாழ்ந்து வரும் இடம் உடப்பு. இக்கிராமம் தமிழும் சைவமும் தழைத்தோங்கும் தளமாக இருக்கின்றது.

தமிழரின் பாரம்பரியத்தையும் கலை, கலாசார, பண்பாட்டு விழுமியங்களையும், கலைப் பாலம் அமைக்கும் இடமாக கவிஞர்களும், அறிவு ஜீவிகளும் காணப்பட்டாலும் இவைகளுக்கெல்லாம் முன்னுதாரணமாகத் திகழும் கலைஞர் தான் கலாசூழணம் உடப்புர் பெரி. சோமாஸ்கந்தர்.

நான் பாடசாலை மாணவனாக இருந்தபோது உடப்பு மேடை நாடகங்களில், இலக்கியச் சொற்பொழிவுகளில், திருமண மேடைகளில், அரங்கக் கலைகளில் தன்னை இனம்காட்டி அடக்கத்துடன் கலைப் பணிபுரிந்தவராகப் பெரி. சோமாஸ்கந்தரைக் கண்டேன்.

1965 கால பிற்கூற்றில் உடப்பு பிரதேச நாடகக் கலைக்கு மெருகு பாய்ச்சிய இவர் ஆரம்ப காலங்களில் மேடை நாடகங்களில் நகைச்சுவை நடிகளாகவே தன்னை இனம் காட்டிக் கொண்டார்.

பின்னர் தன்னை நாடக நடிகளாக, ஒரு சிறந்த நெறியாளனாக, நாடக ஆசிரியராக, ஒப்பளைக் கலைஞராக பிரகாசித்த சோமாஸ்கந்தர் இப்பகுதியில் நாடக வளர்ச்சிக்குப் புதுப் பாய்ச்சலை உண்டாக்கினார்.

அறுபத்தெட்டுப் பிறகுற்றில் ஆசிரியனாக நியமிக்கப்பட்ட போது நீர்கொழும்பு, பின்னர் இராகலை தமிழ் வித்தியாலயங்களில் ஆசிரியர் பணியை ஆரம்பித்தார்.

இவ் விடங்களில் தனது கலைப் பயணத்தின் ஊற்றுக்களை பல்வேறு வடிவங்களில் துளிர்விடச் செய்தார். இளைய தலைமுறை மாணவர்களிடத்தில் கலை வடிவங்களைப் புகுத்தியதுடன் தன்னை ஒரு சிறந்த நடிகனாக இனம் காட்டியதுடன் எண்ணிறந்த இலக்கிய மேடைகளில் தனது முத்திரையைப் பதித்துள்ளார்.

பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சி கல்லூரியில் எழுதிய ‘உடப்பின் பாரம்பரியம்’ என்ற கட்டுரைத் தொகுதி இவரின் எழுத்தாற்றலை விதிந்துரைக்கிறது.

இசைக் கலையில் ஆர்வம் கொண்ட இவர் தன்னை வில்லிசைக் கலைஞராக இனம் காட்டிக் கடந்த நான்கு தசாப்த காலமாக வில்லிசைக் கலையை நாடனாலிய ரீதியில் நடாத்தி வருகின்றனர்.

இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் புருக்கைட் தோட்டத்தில் முதல் முதலாக வில்லுப் பாட்டு நிகழ்ச்சியை நடாத்தினார்.

அன்றில் இருந்து இன்று வரையும் 2000க்கு மேற்பட்ட வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளை அரங்கேற்றியிருக்கிறார். சமய குருக்கள், மகாபாரதம், இராமாயணம், முகமது நபி, இயேசு, காந்தி மகான் கதை மற்றும் பெரியார்களின் வரலாற்றுக்களை வில்லிசை மூலம் பாடுவருகின்றார்.

சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற கடல் கடந்த நாடுகளிலும் வில்லிசைக் கலையை மேற்கொண்டதுடன் பல பட்டங்களையும் பெற்றுள்ளார்.

‘வில்லிசை வித்தகன்’ ‘வில்லிசை மாமணி’ ‘வில்லிசை தென் றல்’ ‘வில்லிசை வாரி’ ‘கருத்தோவியன்’ ‘வில்லிசை கலாபவனி’ ‘தெய்வீக இசைச் சித்தர்’ வடமேல்மாகாண கலாசார ஒன்றியத்தினால் ‘பல்கலை வேந்தன்’ இந்து கலாசார அமைச்சு 1993ல் பக்திப் பெருவிழாவில் ‘அருங்கலைத் திலகம்’ என்றும், 1997ஆம் ஆண்டு கலாசார அமைச்ச மூலம் ‘கலாபூஷணம்’ விருதையும் வழங்கி கொரவித்துள்ளது.

இலக்கியத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்ட இவர் ஓர் இலக்கியப் பேச்சாளன். இவருடைய பேச்சுக் கலையை உணர்ந்த இராகலை இலங்கை தொழிலாளர் கழகப் பேரவை “சொல்லிசைச் செல்வன்” (1965) பட்டத்தை வழங்கி பெருமைப் படுத்தியது.

அடக்கமாகவும், ஆதார் ஷ உணர்வுகளுடன் எழுத்துப் பணிபுரிந்திடும் இவர் கும்பாபிழேக மலர், ஆண்மீக்க கட்டுரைகள், கல் வெட்டு மாலை, கவிதைகளைப் படைத்து வருவதுடன் தனது திறமைகளை பதித்தும் வருகின்றார்.

உடப்பின் பாரம்பரிய கலைகளை, தெம் மாங்கு பாடல் களை இங்கு காணப்பட்டு வரும் பழைய நாடகப் பாடல்கள், கிராமிய சந்தம் கொண்ட இசைப்பாடல்களின் பொக்கிசமாகத் திகழும் இவரின் ஆற்றல் கள் வருங்காலச் சமூகத்துக்கு முன்னோடியாக இருக்கும்.

தற்பொழுது ஓய்வு பெற்றுச் சமூக, சமயப் பணிகளில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டு உழைப்பதுடன், ஆலயப் பணிகளில் தன்னை ஈடுபடுத்தி வருகின்றார்.

வடமேல் மாகாணத்தில் உள்ள இந்து ஆலயங்களில் நடைபெறும் சகல

வைபவங்கள், கிரியைகளிலும் தன்னை அப்பணிக்கு உழைத்து வருவதுடன் அங்கு இடம் பெறும் ஒதுவார் பணிகளிலும் சேவை புரிகின்றார்.

உடப்பு திரெளபதையும்மன் ஆலயத்தில் வருா வருாம் இ ம் பழையாக தீ மிதிப்பு விழாவில் ஒருவராகவும் சுவாமியை அலங்கரிக்கும் சேவைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றார். இப்பணியை கடந்த 20 கலாசார அமைச்ச மூலம் “கலாபூஷணம்” விருதையும் வழங்கி கொரவித்துள்ளது.

உடப்புப் பிரதேசங்களில் காணப்படும் மரபு ரீதியான விழாக்கள் அங்கு காணப்படும் பாரம்பரிய தெம்மாங்கு, அம்மாளை, அப்பாப் பாடல்கள், சிந்தில் பாடல்களை மெருகூட்டி காலத்துக்கு ஏற்ற முறையில் பாடி அதைப் பரந்து பாடும் கலைஞராக இருக்கின்றார்.

தான் ஓய்வு பெற்றாலும் தனது வாழ்நாளைக் கலைக்கும் சமூகப் பணிக்கும் காத்திரமான முறையில் மேற்கொள்ளுவதுடன், சிங்கள குழந்தையில் உள்ள ஊரை வெளியிலக்கத்துக்கு தெரிவு படுத்திய கலைஞராகவும் காணப்படுகின்றார்.

உடப்பு என்றால் முதலாக ஞாபகம் வருவது உடப்பு திரெளபதை அம்மன் ஆலயம். அங்கு நிகழ்வுறும் தீ மிதிப்பு விழா, அதைத் தொடர்ந்து கலை, இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கு தெரியவருவது உடப்பூர் பெரி சோமாஸ்கந்தர். தன்னையை வருந்து தனது ஊரின் பெருமையையும், புகழையும் நிலைநாட்டும் கலைஞராகச் சோமாஸ்கந்தர் திகழ்கிறார்.

கலைஞராக நடிகனாக, பாடகனாக, இலக்கியப் பேச்சாளனாக இசைக் கலைஞராக பலமுகப்பார்வையில் தன்னை இனம் காட்டி வரும் இவர் உடப்பு கிராமத்தின் தனிப் பெரும் சொத்தாகும்.

தான் கடமையாற்றிய பாடசாலை களில். தனது ஊரில் கூட ஒரு கலை திலக்கிய நிறுவனத்தை ஏற்படுத்திய கலைஞர். அவரின் வழியில் இன்று இலக்கிய ஆர்வலர்கள் பெரும் கூட்டமே உருவாகியிருக்கின்றனர் என்றால் அது மிகையாகாது.

உடப்புப் பிரதேசத்தில் ஒரு புதிய கலைப் பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தி ஒரு முன்னோடிக் கலைஞராகத் திகழ்ந்து கலைத்துறையில் ஆளுமையை பதித்து, புதுப்பித்து வரும் பெரி. சோமாஸ்கந்தரின் ஆற்றல்களை கலையுலகம் இன்றும் பல கோணங்களில் எதிர்பார்த்து இருக்கின்றது.

பழகு வதற் கு இனியவரும், பல்லாளருமான இங்குடன் உரையாடுவதே தனிகீன பம் தாந் வதாகும். தனது அநுபவங்களை இங்கு வாய்மொழி மூலம் கேட்பதே தனிச் சுவை ததும்புதாகும். இத்தனைக்கும் இவரது குரலின் இனிமை கேட்கக் கேட்கத் திகட்டாச் சுவையாகும். ஒரு தரமான இசைக்கலைஞரைப் போல், இவர் தனது உழைப்புச் சாதகத்தின் மூலம் குரலை தமிழ் உச்சிப்பைப் பூசை நடைபெற்று வைத்துள்ளது குறிப்பிடத் தக்கதொன்றாகும்.

அபாரமான ஞானஸ்தன், அபாரமான ஞாபகச்சுதி கொண்டவர். உடப்பு மன்னுக்கு வெளியேயும் தரமான அழிஞர்களால் கலைஞர்களால் பெறிடும் மதிக்கப்படுபவர்.

தனது அநுபவங்களைத் தொகுத்து ஒரு நூலாக வெளியிட்டால் இளைய தலைமுறையினருக்கு அது பெரிதும் உதவும்.

இங்குவரம் பேண்டாம்

கிருத்துப்போ

ஸ்ரீ. குந்தாகரப்புர்த்தி - பயர்வின

கே சவுனுக்கு உடம்பை வசைச்சு வேலை செய்வதென்றால் ஆகாத காரியம். அறவே இஷ்டமில்லை. ஒரு துரும்பைத்தான் தூக்கிப்போடுகிலும் வலு அலுப்பும்படிவான். ஆனால் ஆசை மட்டும் பத்துப்பேருக்கு இருக்கவேண்டியது அவனுக்குத்தனியே என்பது சக-அறையோர் அபிப்பிராயம்.

இவன் தனக்கான நாள்களும் கோள்களும் ஒன்று கூடிப் பிரமாதமான ஒரு அதிஷ்ட ஒரையொன்றைச் சமைத்து வருக்கும் எட்டாதவாரு உயர்த்தில் தன்னைக் கொண்டுபோய் வைத்து இந்த பூமிப் பந்தின் ஒரு பகுதிக்கு ஒருநாள் சக்கரவர்த்தி ஆக்கிவிடுமென்று நம்புகின்றான். அதனால் சமீபகாலமாக இந்தியாவிலிருந்து பல சோதிட நூல்களை வருவித்தும் பல ஆய்வுகள் செய்து கொண்டுமிருக்கின்றான்.

தவிரவும் அதிர்ஸ்ட தேவதையைத் தனியாக ஆவாகன்றுசெய்வதால் லொட்டோ போன்ற சில்லறை அதிஷ்டங்கள் கிட்டக்கூடுமாதலால் ஜீவனத்துக்கு அரசு தரும் பணத்திலும் பெரும்பகுதியை லொட்டோ- வெட்டவே பயன் செய்கின்றான்.

அதிஷ்டத்தின் தினசயில் நடக்காமல் இருந்துவிட்டு அதிஷ்டமே இல்லையென்றால் எப்படி?

சக்கரவர்த்திகளுக்கும் பக்கிரிகளுக்கும் இருப்பது ஒரு நாளில் இருபத்தி நான்கு மணித்தியால்கள்தானே?

அவனும் தன்னரும் ஆய்வுநேரங்கள் தவிர்த்துக் கிடைக்கும் மீதி நேரத்தை அறையின் ஜனனல் கதவுகளை அகலமாகத் திறந்து வைத்துக் கொண்டு எதிர்வில்லாவையும் அதனைச் சூழவுள்ள பக்கமையான புல்தரையையும் பூமரங்களையும் அங்கு நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கும் விதவிதமான வாகனங்களையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்து பொழுது போக்குவதுண்டு.

காரணம் அவ்வில்லாவில்தான் அவனுள் ஆதங்கத்தையும் பொருமலையும் பெருமுச்சக்களையும் உயர்பத்தி பல்லுவிக்கும் அவனது இலட்சிய மனிதன் ஆதர்வி புழுங்கள் பெஞ்ஜுமின் வாழ்கிறான்.

கேசவஜூம் மற்றும் ஆழகதிகளும் வதியெதான் அப்பில்லம் (Heim) அவனது அந்த

வில்லாவின் முன்பதாக அமைந்து விட்டதும் ஒரு விந்தைதான்!

அந்திசை நோக்கி அந்த வில்லாவைப் பயிற்சிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்குங்கால் கேசவனது தற்பனைகளும் கனவுகளும் பிரபஞ்சவெளி முழுவதையும் எல்லையின்றி விரிந்து வியாபிக்கும்.

மழையை ஏதிர்பார்த்த ஒரு மாலையில் விண்ணில் மிதந்து வரும் முகவில்களை அள்ளந் து அள்ளந் து விளையாடும் அளவுக்கு நெடிது உயர்ந்த மரங்களிற்கு செறிந் தவொரு ~ காட்டிலுாடு நீண்டு வள்ளந் து வள்ளந் து செல் லும் அழுத்தமானவொரு சாலையில் மகிழுந்தின் பின் சீட்டிலமர்ந்து நல்ல ரக வைப்பிறான்ட் வில்க்கியால் தொண்டையை நன்னத்துக் கொண்டு நீர் நிலைகளும் அருவிகளும் பக்கமையும் செறிந்ததான் இயற்கையை வேடிக்கை பார்த்தபடி இலக்கினரிப் பயணம் செய் வது போன்ற ஒரு ... சகத் தில் தினாப்பான்.

பெம் மான் அசல் கனவுலகவாதி மாத்திரந்தான் என்பதற்கு அவ்வப்போது என் எளவும் யதார்த்தமற்று அவன் அவித்துப்போடும் அவியல்களே சாட்சி.

“மச்சான்..... புதுக்குடியிருப்பில் ஒரு நாய் நிக்குது பார் இதிலயிருந்து சுதார்வில்லாவின் வாசலைக் காட்சி” அந்தக் கேற்றனவுளையிருக்கும்.....!”

“ஆமோ..... சாமர்ன் எப்பிடி நீட்டுக்குத் தக்க குலைக்குடியனோ.....?”

அவன் காட்சியது குறைந்தது ஜம்பது மீட்டர் நீளமாவதிருக்கும். இவனின் சவடாலடிகளுக்கெல்லாம். கொஞ்சமும் ஆட்டங்காணவிடாது அவ்வப்போது செவ்வையான தகடுகள் தருந்த தகுந்த மாதிரிக் கொண்டத்தில் கொடுக்கும்

கணேசமூர்த்தி கேட்டான்:

“அப்பிடியென்டால் வயிறு தொய்ந்து நிலத்தில் உரசாமலிருக்க இடையில் இன்னும் இருபது சோடி கால்களாவது இருக்க வேணுமே இருக்கோவங்காணும்.....?”

அறையிலேயே கதை குறைவான சத்தியனே சொன்னான்: “கதிர் காமரப் பியுததேண்டாலும் ஒரு ஸ்பெஷல் பெமிஷன் எடுத்து நீர் வரும்போது அந்த நாயையும் கொண்டு வந்து சேர்த்திருந்திரானால்..... இவங்களுக்குக் காட்டியே நல்ல காச் சேர்திருக் கலாமோய்.....!”

எல்லோரும் விழுந்து விழுந்து சிரிக்க, கேசவன் சமாளித்துக்கொண்டு ஜனனலுபாடே மெண்டும் பெஞ்ஜுமினின் உலகுக்கு வந்தான். பெஞ்ஜுமின் தோற்றுத்தாலேயே இவனைவிட ஒன்றரை மடங்கிருக்கும் ஆஜானுபாவன். இவன் ஜந்தாறு மட்டர் ஏனிலைத்தாலும் எட்டாத உயர்த்திலிருக்கும் மல்டி மல்டி மில்லியனர்!

அவனுக்கு எங்கெங்கு எத்தனை பினினை இருக்கென்றே இவர்கள் யாருக்கும் சரியாகத் தெரியாது.

இவர்கள் அறியவே சாலோற்றன் பேர்க்கிலும், சேலென்டோ-பிலும் பாரிய கட்டிடங்களை நிர்மாணிக்கும் Benjamin Constructions GmbH, Benjamin Architects & Co. GmbH என்ற ஜீரண்டு கொம்பனிகள் உண்டு.

இதைவிட நிலங்கள், வீடுகள், பண்ணைகளை வாங்கி விற்கும் றியல் எஸ்டேட் கொம்பனிகள் நாடு பூராவும் ! அந்த வில்லாவில் அவனைத் தவிர அவனது குடும்பமே அல்லது வேறு யாரும் உறவினர்களோ கூட வதிவதற்கான எந்தத் தடயமுயில் வை. அவனைத் தேடி எப்போதாவது யாராவது உறவுகள்

சுற்றுமென்று அங்கு வந்து போவதாகவும் தெரியவில்லை.

தினமும் காலையில் தடிமனான உடலுடன் வரும் ஒரு நடுவெயது ஜேர்மன் மாது மட்டும் வில்லாவைச் சுத்தம் செய்துவிட்டு மாலையில் வெளியேறுவாள்.

பெஞ் ஜமினுக் கு வயது நாற பது நாற்பதுகளின் மறுபக்கமாக இருக்கலாம்..... ஆன் மகா உல்லாசி ! வேர்க் கைட்ட பார்க்கப்போக ஒரு MITSUBISHI PAJERO. டிஸ் போக MERCEDES BENZ 500 SE (300 HP). வெளியிர்ப் பயணங்களுக்கு செஞ்சிவெப்பில் ஒரு PORSCHE. பார்ட் டிகள் விருந்துகளுக்கெனில் JAGUAR DAIMLER SOVEREIGN(12 cylinder). தவிர வும் ஜூட்டியூடயே BMW 752i, VOLVO classic, ALFA ROMEO, MASARATTI, FERRARI குஞ்சகள் எனக் கிழவு..... இலவையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கார்த் தொழுவத்தில் நிற்கையில் பார்க்கக் கொலுவாக இருக்கும்.

இன்னும் எங்குதான் பிடிக்கிறானோ எல்லாம் செய்பில் வார்த்தெடுத்து மாதிரிக் கட்டுடம்போடு இளக் இளசா ஐந்தாறு செக்கரட்டிரிகள். இருக்க வெண்டாமா பின்னே.....? இவர்களைத் திடவும் என்ன யலர்யாறின் ராசியோ, முகராசியோ, பஸராசியோ தினம் ஒரு குமரியைத் தள்ளிக் கொண்டுதான் வீட்டுக்கு வருவான்.

வாழ்க கையையே ஒரு பிக்னிக் போலாக் கி பெஞ் ஜமின் பண் ணும் கேள்க்கைகளைக் கண்ணுறும் கேவலங்கு உணரப் பண் ணுவதையும் அவன் பிரதியனர் வகுளையும் சரியானபடிக்கு வார்த்தகளில் ஏற்றுவது காட்டம். அன்றும் அப்படித்தான் அவனு ஈவரு திறக்கக்கூடிய CABRIOLET புக்கர் ஏப் MERCEDES BENZ - 300 SEL "மகிழுந்து"

புஸ.....புஸ என்று இரகசியம் பேசியபடி வெண்ணைக்கட்டியாய் வழக்கி வந்து வில்லா வாசவில் நிற்கிறது. எங்கு அன் னினானோ முன் னிருக்கையில் அவனுடன் சொக்கோ பிறவுன் நிற்கிறில் (-மெக் ஸிக் கோ- சிலி-பொலி-வியா-கொலம் பியா - பேரு - பிரேஸில் காரியாயிருக்கலாம்) அலர் அகவைக் குமரியொருத் தி. அவன் காருள் இருந்தபடியே நிமோட்டைத் வருடவும் கேற்றுகள் விகவாசமாய்த் திற்குது கொள்ள கார் உள்ளே புஸ.....புஸத்தார்ந்து வந்து ரெஹாவில் நிற்கவும் ஏதோ ஸ்னோவில் செய்த பதுமையைக் கையாளவதுபோல் மிகமிகப்பக்குவமாய் அவனை அனைத்துக் கொண்டவன் உள்ளே மறையும்.....

பார்த்துக் கொண்டு நின்ற கேசவன் தலையுள் ஒசையில் லாதெரா அஜுக்குண் டு வெடித் து ஓய்கிறது. பொருமியைடியே அத்தோடு 10000000198 வது தடவையாகச் சொன்னான். "...ம்ம் பார்தா கிழவன்றர இன்றைய குரு சந்திர யோகத்தை !"

பெஞ்ஜுமினைப் பார்க்கும்போதில்லாம் கேசவன் புழங்கி -அப்-செட்-டாவது அறையோர் க்கு ஒன்றும் புதிதல்லவென்றாலும் கணேசமூர்த்தி சொன்னான்:

"பெஞ்ஜுமின் கிழவனைந்றால் Bill Gate, Bill Clinton, Schuhmacher எல்லாரும் கிழவன்களாய்த்தான் இருக்க வேண்டும்..... உன்றை செலவில் ஆஞ்ச கொரு பொல் லு பாசல் லை அனுப்பின்ன.....!"

வெள்ளை பாண்டும், ஸ்போட் ஸ் ஷைபும், ரி சேட்டும். ஈவின்களைாஸ்மாய் யிடுக்கா, ஈ கட்டிலாக்குமர்யாய் அவன் கோல்'ப்பு(க) விளையாடத் துள்ளிக்கொல்டு போகும்போது பார்த்தால் இந்த உலகத்தின்

உல்லாசங்கள் அனைத்தும் அனுபவிக்கப் பிறந்த தேவகுமாரன் அவன் தான் என்று தோன்றும்.

ஆனாலும் கேசவன் பார்வை வேறு மாதிரி. இதுக்குள்ள இவனுக்குத் தேகம் நிறைஞ்சு பக்தி வேறை , தேவியை உபாசிக்கிறான்.

'பெஞ் ஜமினுக் கும் எனக் கும் ரசனைகளையும் ஆசைகளையும் ஒன்றாகத் தந் தாயே தேவி அவன் ஆண் டு அனுபவிக்கும் ஜஸ்வர்யங்களில் ஒரு பத்தில் ஒன்றைத்தானும் எனக்கும் சந்திருக்கப் படாதா...?"

வஞ்சனைதானே செய்து விட்டாய்.....? ஜஸ்வர்யங்கள் எதுவுமற்ற இந்தப் பராரி அந்த ரசனைகளை மட்டும் வைத்தென்ன சம்மட்டியால் அடிப்பதா.....?

என்தான் இப்படிச்செய்தீர்.....? என் இப்படிச்செய்தாய்.....? என்றி இப்படிச்செய்தாய்.....?" தினமும் தன் இஸ்ட தெய்வமாம் ஜேகத்ஜெனனியிடன் குஸ்த்திக்கு நிற்பான்.

ஆற் றாமையில் ஒரு நாள் கணேசமூர்த்தியிடம் சொன்னான்: "இவன் வச்சிருக்கிற ஒவ்வொரு காரும்..... எனக்கும் பேவாரிட் கார்தான் மச்சான்...!" "பேவாரிட் காரல்ல..... வேணுமென்றால் ப்ரீம் காரென்று சொல்லு !"

கேசவன் மறுத் துப் பேசாமலிருக்க....."ஒருவகையில் காரும் பெண்ணும் ஒரே மாதிரித்தான்" என்றான் கணேசமூர்த்தி.

" எப்படி ? "

"ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு சீற்பயம்சம் தூக்கலாய்த்தானிருக்கும்..... அதுக்காக எல் லாத் திலும் ஆசைப் பட்டா முடியுமோ.....?"

"பெஞ் சமின் எல்லாத்தையும்.....?"

"அது ஆபிரத்தில் ஒருவர்..... நான் நினைக்கிறேன் உலகத்தில் வாய்ப்புக்கள் எல்லாருக்கும் சமாய்தான் இருக்கு..... மேற்கொண்டு உச்சிக்கு ஏறிறும்..... அடியில் நிற்கிறதும் அவரவர் முயற்சியில் சாயத்தியத்தில் தானிமுக்கு.....! பெஞ் சமின் ரை ஒவ்வொரு நிறுவனங் களுக்கும் பின்னாலேயும் எவ்வளவு முயற்சியும் உழைப்புமிருக்கென்று என்னிப் பார்த்தியா?"

"உன் னுடைய ஒவ்வொரு கருத்தோடையும் நான் முரண்படுகிறன்!"

" ஏன் ஜூயனே?"

" உலகத்தில் எல்லாருக்கும் சமான வாய்ப்புக்கள் வழங்கப் பட்டிருக்குத் தென்றால் நாம் இங்கேயே வந்திருக்க வேண்டியதில்லை..... சரி இங்க வந்த பின்னாலதான் எங்களை வேலை செய்ய அனுமதித்தான்?"

"ஆரம்பத்தில் அனுமதிக்கேல்ல தான் சரி..... பிறகுதான் காட்டுந்தந்து விட்டிட்டானே என்னத்தையென்றாலும் செய்யடா என்று..... இப்ப ஆறு வருடமாய்க் காட்டை வேண்டிக் கக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு நீ சும்மா வெள்ளியும் குலமும் பூரானுந்தானே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?"

"ரெஸ்ரோறாண்டில் கொண்டு போய்க் கேர்த்துவிட்டால் பூனைக்குட்டி மாதிரித் திரும்பி வந்து காலுக்கை நிக்கிறாய். கீள்னிங் கொம் பனியில் கூட்டி கூட கூட போய் ச் சேர்த்தால்..... வயதான பெண்களே என்ன மாதிரிச் செய்யதுகள்.....நீ என்னடாவென்றால் நாரிக்கை பிடிக்குத் , கையுக்கை குத்துதென்டு கழுப்பிப் போட்டு

வாறாய்.....”

“இது துவேஷமும் . பாகுபாடும் , நிறைஞ் ச சரண் டல் சமூகம்..... இதை ஆரம்பமுதலே புரிஞ்சு கொண்டதால்தான் என்னால் இந்த முதலாளித்துவ சமூகத்திற்கு என்னை உறைத் துக்கொடுக்க இயலாயல் இருக்கு.....”

“ஜெயன் எனிய வார் த தைகளில் சொன்னால் நானும் தங்கள் பிரச்சனையை 、 தத்துவத்தை சற்றுப் புரிந்து கொள்ள முயல்வேன்.” என்று அவன் முன்னால் கைகளைச் சேர்த்து மார்பில் கட்டிக் கொண்டு குனிந்து தூ போவியான பயயத்துடன் நின்றான் கணேசமூர்த்தி.

“இந்த ஜோப்பாவில்..... இல்லை வேண்டாமா?..... ஜெரமனியை மாத்திரம் எடுப்பம்..... குந்த நாட்டுமக்களில் அநேகமான ஆட்கள் தங்கள் மாதாந்த வருமானத்தில் பெரும் பகுதியை எதுக்குச் செலவிருக்கினம்.....?”

“வாடகைக்கு.....”

“கிரெக்ட்டு! பெர்லினைப் பொறுத்த மட்டில் மொத்த சனத் தொகையில் அறுபத்தாறு சத வீதம் உழைப்பாளர்கள் வாடகை வீட்டிலதான் குடியிருக்கினம்..... அவர்களால் ஏன் சொந்த வீட்டில் வாழ இயலாமலிருக்கு.....? சரண்ட வாலே..... சரண்டல் சமுதாயத்தில் வாழ நேர்ந்ததாலே சொந்த வீட்டில் வாழ இயலாமலிருக்கு..... இரண்டாயிரத்தைஞாறு உழைக்கிறவன் ஆயிரத் துமுன் னாறை வாடகைக் கே அடுக்கிறான்..... அதாவது மாத்தில் பாதி நாள்..... வாழுக்கையில் பாதிநாள் அந்தவீட்டின் சொந்தக்காரனுக்காகவோ அல்லது அப்படிப் பல நூறு வீடுகளுக்கு சொந்தமாயிருக்கிற முதலாளித்துவம் எப்படியெப்படியெல்லாம் தமிழை நக்குது..... எப்படி உறிஞ்சு தென்டதைச் சதமும் உணர்றானில்லையே?..”

“எடு.....இஞ்சைபாற்றா..... திந்தக்குத்தியன் எப்படி புள்ளி விபரங்களை விரல் நுனியில் வைச் சிருந் து வீசுறானெண்டு..... இப்பிடி ஒரு காள்ள மாக் ஸோடாதான் இவ்வளவு நானும் நாங்களும் சீவிக்கிறமென்டது தெரியாமல் போச் சே.....யம்ம..... மேல் சொல்லும்கோ!”

“சராசரி பாமரச்சனம் மாதிரித்தான் உங்களுக்கும் எதில் சரியஸாயிருக்க வேணும்..... எதில் வேண்டியதில்லை யென்றது தெரியேல்ல..... என்றாலும் சொல்லுறன்..... ஒவ்வொரு தேசத்திலும் உழைப்பாளர்கள் பாட்டாளிகள் நினைத்தால்..... உழைப்பாளர்களையே பிரதிநிதிப் பருத் தக்கூடிய அவர்கள் பிரச்சனைகளையே முதன்மையைப் படுத்தித் தீர்வுகள் காலை வெல் ஸ அரசுக்கால உறவாக்களாம். ஆனால் உலகம் முழுமூதும் பாட்டாகவிக்கோ பாட்டாளிகளுக்கு எதிரிகளாக இருக்கினம்..... உழைப்பவனுக்கே காணி சொந்தம் என்கிறது மாதிரி..... இருப்பவனுக்கே வீடு சொந்தம் என்று ஆக்குவது ஜெரமனி மாதிரி ஒரு முதலாளித்துவப் பொருளாதார நாட்டின் பிரஸ்தூக்குக்கு எப்படியோரு வரப்பிரசாத மாயிருக்கும்..... செய்வினமோ.....? எந்த அரசுக்கான இதைச் செய்யும்.....? கொம்யூனிசம் பேசிறவன் கலக்காரன் என்கிற எண்ணம் உலகம் பூராவே ஒரே மாதிரித்தானிருக்கு..... அப்படியென்றா லென்ன..... என்ன அதனால் ஏற்படவல்ல நன்மைகள் என்ன என்கிறதைப் பற்றியே யோசிக்கிறா னில்லையே?..”

இவங் களே Black Whole என் உறாங்கள்..... Star war என் உறாங்கள்..... ஆனால் முதலாளித்துவம் எப்படியெப்படியெல்லாம் தமிழை நக்குது..... எப்படி உறிஞ்சு தென்டதைச் சதமும் உணர்றானில்லையே?..”

“அதாவது பொதுவுடமைத் தத்துவத்தின் தாற் பரியமென் ன என் கி றதைப் புரியாமல்தான் இவங்கள் காலத்தைக் கடத்துக்கிறாங்கள் என்கிறாய்..... தோழர் இனி நாஷனாவிட்டியும் எடுக்கலாந் தானே..... எடுத்துப் போட்டு எந்தப் பொயின்றை வைச்க அடுத்த எலைக்குளில் நிக்கிறது.....?”

“இதுவும் எதிலும் ஆழம். தீவிரமுமற்ற பாமரச் சிந் தனையின் இன் னொரு பரிமானம்.....”

“சரி.....சரி..... இப்ப பெரு ஜூமினையே உதாரணத்துக்கு எடுப்பன்..... இத்தனை நிறுவனங்களும். அத்தனை சொத்துக்களும் . இவனது தனிமுயற்சியாலும். உழைப்பாலுந்தான் குவிஞ்சுதென்றியோ ? எத்தனை ஆயிரம் பேருடைய கூட்டு உழைப்பு அது.....?”

“அதுதான்..... ஆனால் அதன் பலன்கள் அனைத்தையும் அனுபவிப்பது தனியொரு பெஞ்ஜுமின், நான் எதிர்க்கிறது இதைத்தான் !”

“உ லகம் முழுவதுக் கும் தர்மத் தைப் பரப்ப முயன்ற புத்தரே தோற்றுத்தான் போனார்..... அதேமாதிரிச் சமத்துவத்தையும் கொண்டு வரேலாதோய்.... சும்மா ஒரு பேச்கக்குப் பொதுவுடமைச் சமூகம் சாத்தியமிட்டு..... ஒரு இலச்சிய உலகத்தைப் படைத்திட்டோமென்றுதான் வையன்..... பிரகும் புதியவொரு பிரச்சனையாக ஒரு அஷ்டமத்தான் பிரச்சக் கொண்டுதான் எழும்பத்தான் செய்யும்..... உலகத்தின்றை. வாழுக்கையின்றை நியதி அது.....! ஜூகோவாக்காரனைக் கேட்டன் என் உலகத்திலை இத்தனை அக்கிரமம் நடக்குதெண்டு..... அவன் சொல்லுறான் அது அதன் சமநிலையில் தானாமிருக்கு..... எங்களுக்கு அக்கிரமம் மாதிரித் தெரியியுதெல்லாம் ஜூகோவா அறிவாராய்

ஏனைன்டு..... விஞ்ஞானிகளும் பிரபஞ்சமும் அதன் இயக்கங்களும் அதனதன் ஒழுங்கிலதான் இயங்கிக் கொண்டு டிருக் கென் டினம் நாங்கள்தான் இயற்கையின்றை ஒழுங்கைப் பிழையாய் விளங்கிக்கொண்டு நாங்கள் ஒழுங்கென்று நினைக்கக் கொண்டிருக்கிற ஒன் றோடை ஒத்துப்போற மாதிரித் தோன் றாததால் இங் கே ஒன் றுமே சரியில்லை..... ஒழுங்கில்லையென்று சின் டைப் பியக் கிற மோவுந் தெரியாது.....! ஒரு பேச்கக்குச் சொல்லுவம் பெஞ்சமின் நாளைக்குத் தன் எல்லா பிளின்ஸ்களையும் மூடிவிட்டு வந்து ஒரு கட்டில்லை காலை நீட்டிக் கொண்டு படுத்தானேயெண்டால்..... எத் தனை குடும் பங்கள் நடுத் தெருவுக்குவரும் ? இவ்வமைப்பில் பலமும் பலவீணங்களும் இருக்குதென் கிறது யாருக்கும் தெரியாமலில்லை..... ஜீதுக்கு மாற்றாக ஜீதன் குறைகளையெல்லாம் நிவர்த்தி பண்ணக் கூடிய ஒரு புதிய பொருளாதார உலகக்கக் கட்டியமைப்பது பற்றிய இவ்வுலகத்துக்கான உனது புதிய நவீன சிந் தனைகளைத் தொடர்ந்து கொண்டே உந்தி காயாமலிருக்க நீ வேலையும் செய்யலாம்..... உந்தப் பேப்பர் போறு மூன்று மணி வேலைதான் தொடர்ந்தும் பார்ப்பேன் என்றால் சீவியத்தில் உண்ணால் ஒரு Bug Fiat கூட வாய்க் குழிய்க்கு இருப்பது கொம்ரேட்!”

நாலைந்து நாட்கள் கழிந்தன. SIEMENS ல் வேலை பார்க் கும் கணேசமூர்த்தி அங்கு யாரிடமோ பேசி வாவிங்மெசின்கள் செய்யும் பகுதியில் ஒரு வேலைக்கு ஒழுங்கு பண்ணிவிட்டுக் கேசவனைத் தள்ளிக் கொண்டு போய் ஒருவாறு சேர்த்து விட்டான்.

ஒரு வாரம் போயிருக்கும் . அன்று கணேசமூர்த்திக்கு ஜீரவு விப்ட. பகல்

அனையில் தூாங்கிக் கொண்டிருக்கிறான்.....
அறையைத் தீற்ந்து கொண்டு வந்த கேசவன் பைல் ஒன்றை மேசையில் போட்டுவிட்டுத் தடாலென்று கட்டிலில் விழிகிறான்.
கண் விழித் த கணேசமூர் த திக் கும் ஏனையோர்க்கும் ஆச்சரியம்!

“என் டா. இப்ப வாறாய் இடை மேற்தில்..... என்னாலும் கோஸ்யால் பண்ணிப்போட்டியோ?”

“அவ் கை என்னால் வேலை செய்யோலா.....”

“ஏனைன் டுதான் சொல் வித தொலையன்.”

“ஓ..... அவர் Meister மச்சான் தான் மேல நின்டு கொண்டு வாஷ் மெசினுக்கு அது அசையாமல் பூட்டிற பிளேட்டுக்களை என்னைத் தூாக் கி வர்ட்டாம்..... அதோல் வொண்டும் இருப்பதைக்குச் கிலோத் தேறும்..... நானுதுக்கு வேறை யாரையும் பாரெண்டு போட்டு வந்திட்டன்.”

அவன் முகத் தில் ஒரு சாதனை நிகழ்த்திய பெருமிதம் !

“அவன் Meister (கண் காணிப் பாளன்)..... நீ Arbeiter (தொழிலாளி) அவன் தன் ஒன்றையைச் செய் விக் கத் தானே உன்னை வைத்திருக்கிறான்.”

“ஏன் அவர் தானும் பிடிக்கிறது ஒரு பக்கத்தில்.....?”

“இப்ப அவன்தான் உன்னுடைய சி.ப..... நீயும் ஒரு நாள் Meister ராய் வரலாந்தானே..... இப்போதைக்குச் செய்யன் துரை.”

“உப்பிடி முறிஞ்ச வேலையை நமக்குச் சரிப்பட்டு வராது.”

“இல்லாட்டியும் உன்றை சம்பளம் நேராய் என்றை எக்கவுண்டைத்தானே நிரப்பப்போகுது..... இல்லை..... SIEMENS இல Deputy Director Post ஒன்றிருக்காம்..... Nohl Diploma in Astrology, மற்ற Doctorate in Neumorology சேட்டி. பிக் கேட்டுக்களை வைத் தொருக்கரல் அப்ளை பண்ணிப் பார்க்கிறது..... சான்ஸ் அடிச்சாலும் அடிக்கும்”

யார் யாரையெல்லாமோ பார்த்து வேலையில் சேர்த் துவிட்ட கணேச முர்த்திக்கு ஒங்கி அவனை உதைக்க வேணும் போலிருந்தது. நெடுமுச்சடன் சொன்னான்:

“குதிரைக்குத் தன் னியைத் தான் காட்டலாம்..... குழப்பதும் விருவதும் அதன் இஷ்டம்!”

நீர்வேலி தூராசவ்தியில் பத்தாயிரங் கள்று வாழை, பதினெட்டாயிரங்கள்று புகையிலை என்று செய்யும் பெரிய தோட்டக்காரர் காராளசிங்கத்தாருக்குத் தலைச்சன் பிள்ளை வியத்தில் ஒரு பேரனும் பிறந்தாற்போல நற்செயலாய் ஜனிச்கப் பிறந்தவன்தான் கேசவன்.

இவன் பத்தாவது கந்திஸ் குழப்பத்திலேயே ஏற்றாட்டாமலே பலமுறை வழுக்கி வழுக்கி விழுந்தெழும்பிலிட்டுச் சைக்கிளிஸ் ஷர் உழுத்தித் திரிய அவர் ஆகூலா அழக்கிப் பிழிச்சு AEROFLIT ல் ஏற்றி பெர்வின் கண்டாயத்தினுாடாக இங்கே தள்ளிவிட்டுவிட்டார்.

ஆத்தா செல்லத்தில் வளர்ந்த இந்தச் கொழுந்து உழைச்சுத்தான் அவர்களுக்கு ஏதாவது ஆகவேணும் நிலமை என்னுறக்கும் அங்கிலை.

கேசவனுக்கும் அவன் நண்பர்களுக்கும் பெரலினில் வாயத்தது தொந்தரவுகளிலைத் துந்த Heim. சூழவும் பச்சைப்பசேலென்ற குழல். பின்னாலே எப்போதுமே நிறைந்து

வழிந்து கொண்டிருக்கும் Spree கால்வாய். பவளவேரைப்போலச் சிக்கலாக பேர்வின் மாநகரின் முழுப் பரப்பிலும் கிளைபரப் பியிருக்கும் இக்கால்வாய் Wannsee. Tegelersee என்று பலவிடங்களில் நீர் ஏரிகளாக அகன்றும் பின் ஒடுங்கியும் மாயங் காட்டிக் கொண்டு முன் னுாறு கிலோமீட்டருக்கும் மேல் ‘ம்பேர்க் வரையும் செல்வதால் நிலக்கரி மற்றும் பார் உலோகங்களின் இடப் பெயர்வுகளுக்கு இதனை ஊடகமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். மலையேதும் இல்லாத மணற்பாங்கான சமதரையால் உருகும் பனியும், பெய்யும் மழையும் உள்ளாங்கப்பட்டுப் பின் அதன் கசிவுற்றால் ஜனித்து வியாபிக்கும் இக்கால்வாய் சரித்திருத்தில் வற்றியது இல்லையாதலால் இந்நகருக்கு தண்ணீர்ப் பஞ்சம் என்றால் என்னவென்று தெரியாது!

கேசவன் அனையில் மொத்தம் நாலுபேர். வேலை செய்பவர்களிடம் கட்டிலுக்கு 300 டி. மார்க்குகள் மாத்திரமே வசூலிக்கிறார்கள். கணப்புக் கள், வெந்நீர், மின் சாரம் அனைத்தும் அதனுள் அடக்கம். திருமணம் செய்து குடும் பத் தை விஸ்தரித்தவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் ஏன் Heim! விட்டுப்போகிறார்கள்? கேசவன் அறையில் அவனைத் தவிர மற்ற மூவஞ்சு வேலை செய்பவர்கள். இவன் பேருக்கு நூற் றை ம் பது பேப் பர் மட்டுவுமே போடுகிறான். காலையில் அதை ஒரு தூண்டு மணி நேரத்தில் விசுக்கிவிட்டு ஏதோ இரண்டு லொறிக்குத் தனியாக சீமெந்து முடையடிச்சவனின் அலுப்போடு வந்து மீண்டும் மதியம் திரும் பும் வரை படுத்திருப்பான்.

“நல்லா முடுக்குமல்லே..... எழும்பி முச்சாவைப் பெய்திட்டுப்படன் ராசா.” என்று அறைதோழர்கள் யாரும் அவனை ஏரிச்சலுாட்டுவார்கள். எனினும் அவ்வகை அராத் தல்களால் அவனு

ணர்வகள் இலகுவில் அருட்டு நிலையை அடைந்துவிடா.

அவனுக்கும் விசேஷ வருகைதரும் புற:பெஷர் கள், டாக்டர் கள் மற்றும் விஞ்ஞானிகளைப் போலத் தினமும் இரண்டு மூன்று மணிநேரமே வேலை செய்யப் பிடிக்கும். ஆனால் சம்பளம் மட்டும் குறைந்த பட்சம் ஏழாயிரம் மார்க்குகளாவது இருக்கவேணும்.

தினமும் இரவில் அவனது இஷ்டதெய்வமாம் அகிலாண்டைவே கோடி ப்ரமாண்ட நாயகி முன் நின் று “பெஞ்ஜுமினைப் போல் வற்றித் தைத் தென் நீ எனக்குத் தரவில்லை?..... மற்றவர்களைப்போல் என்னால் பாய்ந்து பாய்ந்து உழைக்க இயலாமலிருக்கே, எப்பிரிச் போலத் தெரிக்கவல்ல உடலை ஏன் நீ வாச்சுக்குத்துறையிலே..... ஜூகங் மாது வேணுமென்றே இவைனத் தீவாகப் படைத்து வஞ்சனை புரிந்தாயா.....?” என்றெல்லாம் சண்டை வலிப்பான்.

“நல்லவர் தாழவும் தீயவர் வாழவும் செய்வதேனா..... இது தர்மந் தானோ..... அம்பா நீயே கதி ஈஸ்வரி.....!”

என்று உருகுவான்.

“அம்பா..... ந் தூங்காயெனில் புகல் ஏது.....?”

என்று கெஞ்சவான்.

மனம் மிகவருந்திப் பேண்டு தல்கள் பல செய்து, பாராயணங்கள் பாடி மணியெல்லாம் கிழுக்கிப் பக்தி செய்துவிட்டு மணிகிலுக் கிய அலுப்பு நீங்க முட்டைக் கோப்பி அருந் திவிட்டே படுக்கைக்குச் செல்வது வழக்கம்.

ஆனால் உழைப்பின் திசையில் ஒரு அடி கூட எடுத்து வைப்பதில்லை.

சில வேளாகளில் தனக்குத்தானே பேசிக்கொள்வான்.

“Audi..... A6 | விட BMW Turbo Diesel தான் நல்லது.”

“ஸண்டன் பார்க்கோஸ் பாங்கை விட வேறாங் வேறாங் பாங்கிலதான் வட்டி கூட.....” இவன் வாப்கேதான் மிகுக்கிறா சென்று புரிவதில் யாருக்கும் கஷ்டமில்லை.

உழைப் பில்லாத தேகந்தானே?..... தனக்கு நித்திரை வராமல் உழருகிற நேரங்களில் மற்றவர்களையும் தூங்கவிடாமல் பாடாய் அரிவான். மற்றவர்களை நொன்னை பண்ணுவதிலும் சமர்த்தன்.

“போன ஞாயிற்றுக்கிழமை வந்தார் கணேசு..... சுந்தரவிடங்க மென்று.....”

“எந்தச் சுந்தரவிங்கம்?..... இங்கே பெயிலில் விங்கம் பொருத்திக்கொண்டவர்கள் நிறைய.....?”

“அவர்தான் நீ சமைக்கையில் நாரிக்குக் கைகொடுத்துக் கொண்டு நின்று தான் டொயோட்டா கார்க் கொம்பனியில் மைக்கானிக் வேலை பார்க்கிறன்று அவிச்சார்.....”

“ஆங்..... அவருக்கிப்ப என்ன?..”

“எனக்குத் தெரியும்..... அவரங்க ஊரில் நூள்மெண்ணைதான் அடிச்சக் கொண்டு திரிஞ்சவர்..... காரில வேறார்ன் அடிக்கிற இடமே ஆளுக்குத் தெரியா..... டொயோட்டோவில் கார்க்கழுவிக்கொண்டு நூக்கு மெக்கானிக் கொண்டு அவிக்கிறார்.”

அரை நிமிட மெளனம்.

“என்ன சம்பளமெடுப்பர்?.....?”

“அதென் வேலையெல் ஸாம் இவ்வளவு கறைக்டாய் சொல்லுறாய்..... சம்பளம் என்ன இருக்குமென்று மட்டும் தெரியாதாக்கும்.”

மீண்டும் சீரிய மெளன இடைவெளி தோன்று..... கணேசமூர்த்தி மெல்லக் கண்ணயர்ந்துகொண்டு போனான்.

“மகேந்திரத்தோட போட்ட சீட்டு நீ ஏடுத்திட்டியோ.....?”

“இல்லை..... அது தங்கச்சியின்ரை கலீயானது தோடதான் எடுக்கிறதாயிருக்கிறன்.”

“நல்லாய்க் கடைசியில் விட்டு எடு. அப்பதான் கழிவிராது.....”

“.....மம்மம்.”

“இன்னும் எத்தினை சீட்டிருக்கு?”

“இன்னும் அஞ்சாறு இருக்கெண்டு நினைக்கிறன்.”

கொட்டாவி விட்டான் கணேசமூர்த்தி.

“இந்த நாட்களில் மகேந் திரம் பெண்சாதியின்ரை ஹேர் ஸ்டைலைக் கவனிச்சியே.....?”

“சாய்.....”

“முந்தி வரேக்க..... நைலோன் சாரி, பாட்டா செருப்போட தேங்காய்ப் போச்ச மாதிரி..... முடிச்சு முடிச்சாயோரு குடும்பியோட வந்திறங் கினவு..... இப்பகாச பிடிப்பட்டாப்போல பிழுட்டி பார்ஸர்ல போய் தலையெல்லாம் ஆருட்டிவிட்டு..... கண்ண யயிரெல்லாம் ட்ரியிம் பல்ளையிச் சும்யா ருய்யா கிறா..... நீ கெல்லை நீக் கிறா.....! அவவோட பிளைண்ச்சுவிட்ட மாதிரி ஒட்டிக் கொண்டு திரிஞ்சாவே இன்னை4ணொருத்தி..... பரந்தாமர் பெண்சாதியோ ஆரோ.....?”

“எனக்குத் தெரியேல்லை.....”

“அவுக்கு இடுப்பும் நாரியும் நாலு புசல் பச்சைக்கோடன் நெல்லுக்காக்கு மாதிரி.....பின் பக்கம் விளையலிட்ட புசனி மாதிரி..... அதுக்குள்ள பொறிச்சுக்கொண்டு ஒரு ஸ்டைல் நடை வேறை..... இதோட விட்டாவே தானொரு வாலை யெண்டு காதுக்கு நாலு தோடும் போட்டுக்கொண்டு..... புருவத்துயமல்லே வழிச்சுப்பியிருக்கிறா..... அண்டைக்கு யாழ்ப்பாணம் ஸ்டோரில் வேர்வையில் கண்ணம் கரைஞ் சொழுக நின்டாவே பார்த்தன்.....!”

அறையில் எல்லோரும் சிரித்தனர். அவன் அக்கறைகளை நினைத்து.

தான் ஏதோ சாதனை செய்து விட்ட மாதிரி மனதுள் முறுகிக்கொண்டான் கேசவன்.

விழிப்பாயிருக்கும் நேரங்களில் கனவு ராணும் நேரங்கள். ஊர்த் தொள வாரங்கள் ஆராயும் நேரங்கள் போக மீதுநேரங்களில் சோதிடக்கலையில் ஆழந்த ஆய்வுகளில் இறங்கிவிடுவான்.

அனேகம் தன்னுடைய ஜாதகத்தையும் பஞ்சாங்கத்தையும் எடுத்து வைத்தே பார்த்துக்கொண்டிருப்பான். ஒவ்வொரு வருஷமும் அடுத்த ஆவணி முடியத் தனக்கு வேள்ளி திசை தூக்கியடிக்கப் போகுதென்பான்.

பற் பொடி வாங் கத்தான் கடைகுப்போகிலும் அமரப்பெறும், கர்நாள், அண்டமி, நவமி, பஞ்சமி, ராகுகாலம், எமகண்டம், படுப்பதி, ஒரை பார்த்துத்தான் கீழே இறங்குவான்.

அதைவிடவும் தபாற்கந்தோருக்குப் போகிற மாதிரி கொஞ்சம் முக்கியத்துவமான விழயமென்றால்..... அது ஒரு திங்கட்கிழமையாயிருந்தால் அதுவும்.

பூர்வப்பெறும், பிரதமை, துதிகை, சித்தம், அமிர்தயோகம், திக்கு, குலம் எல்லாம் பொருந்தி உத்தமமாயிருந்தாலே புறப்படுவான்.

அவன் ஜாதகக் கணிப்பின்படி வார்த்தின் மீதிநாட்களில்.....

ஞாயிறு இழப்பட் நாள்..... செவ்வாய் வெறுவாய்..... புதன் மாதம்..... வியாழன்: கள்ளன் கழுத்தறுப்பான்..... சனி காரியக் கெட்டுப் பன்.

போதாக குறைக்கு நியூமோலைஜியிலும் டாக்டரேட் செய்யப் புறப்பட்டிட்டதாலே இப்போ வெள்ளியும் ஆகாதென்கிறான். எனில் Friday = 8+2+1+4+1+1=17 வந்து பின் 1+7 என்று கூட்ட ஸ்ரீ 8 வருகுதாம். அதனால் அதுவும் சனியின் நம்பர் காரியக்கெடுப்பன்தானாம்.

அறைக்கு யாராகிலும் வெளியாட்கள் விசிட்டேர் ஸ் வந்துவிட்டால் “உங்கள் அங்கையைப்பட்க்கலையும் நீங்கள் பேசுகிற தோரணையையும் பார்க்க ஆறாய் நம்பர்க்காரர் மாதிரியிருக்கு..... எப்பிடி என் ஜோதிடம் சரியோ?” என்பான்.

தப்பித்தவறி அவரும் ஆறாந் தேதியே பிறந்திருக்க வேணும் அவர் அன்று தொலைந்தார்.

“உமக்கு, இருபத்துநாலு நடக்கையில் ஜீரன் ஸ் பேரில் காதலிருந்திருக்கவேணுமே.....?”

“காதல்..... சரி, ஆனால் இரண்டு பேரல்ல..... ஓராள்தான்.....”

“அதென் னென்றால் பாரும்..... ஒன்றை நீர் விரும்பியிருக்கிறீர்..... மற்றது இன் னொரு ஆள் உம் மை விரும்பியிருக்கிறா நீற்றியாமல்.....”

இந்த வகையில் அரிவு ஆர்யப்பாகும்.

“இல்லைப்பாரும்..... என்னுடைய நம்பர் மூன்று” என்பாரானால்.....

“ஆறின்ர பாதிதானே அது..... அதனால் அதின் குணாதிசயங்களிலும் பாதியென்றாலும் இருக்கத் தானே செய்யும்.....” என்று சாமரத்தியமாய் மெழுகிலிடுவான்.

கணேசமுர்த்தி கேட்டான்: “சாரிட்ட இருப்பில் ஒரு நாற்றி ஒன்பது மார்க் கிருந்தால் சொல்லுவங்கோ..... இப்பேசும் நியூமாரலோஜி எல்லாம் தப்பான கணிப்பென்று நிருபிச்கக் காட்டிறன்.”

“இது எத்தனையோ பேருடைய வாழ்க்கைகளையும், பிறந்த தேவிகளையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து முடிவு செய்யப் பட்டிருக்கிற அருங்கலை..... இதையாவது இவராவது மறுத்து நிறுவுவதாவது.....” என்று தனக்குள் எண்ணிக்கொண்டு,

“சரி..... காட்டு” என்று தன் கொமோடைத் திறந்து நியாய்தி ஒன்பது மார்க் எடுத்துக் கொண்டு வந்தான்.

“சரி..... சார் இப்ப எனக்கிதைக் கடனாகத்தாறியள் சரியோ?”

“சரி..... தாறன்.”

அவன் அதை வாங்கிப் பொக்கட்டில் வைத்துவிட்டு பதிலுக்கு அவனுக்கு ஒரு மார்க்கைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டு,

“இப்ப நான் உமது கடனைத் திருப்பியடைச்சிட்டன் என்ன?”

“அது..... அதெப்படி ஜ்சே..... நூற்றியோன்பதும் ஒன்றுஞ் சமனாகும்....?”

“உங்க நியூமொரலோஜியில் சமனாகுதே.....? ஒன்றோடை சைபரைக் கூட்டி பின் அதோட் ஒன்பதைக் கூட்டும் பத்து வரும், வாறு பத்திலும் ஒன்றோடை சைபரைக் கூட்டி கடைசியில் ஒன்று என்றுதானே கணக்கை முடிக்கிறியள்.....?”

அதாவது ஆயிரமாம் தானத்தில்

இருக்கிற எண்ணோட நூற்றானத்தில் இருக்கிற எண்ணைக்கூட்டிறியள்..... பின் அதோட் பத்தாந்தானத்தில் இருக்கிற எண்ணைக்கூட்டிறியள்..... பின் அதோட் ஒன்றாந்தானத்தில் இருக்கிற எண்ணையும் கூட்டிறியள். அப்பிடித் தான் நானும் கூட்டிப்பார்த்துக் கணக்கை நேராக்கினான்.

“அது நடைமுறையில் சரிவராது.”

“அப்ப நியூமொரலோஜியில் சரிவருமாக்கும்.....நூறாம் இலக்கத் தானத்தையும் ஒன்றாம் இலக்கத் தானத்தையும் பெறுமதியில் சமனாகக் கருதி அவற்றை ஒன்றுடன் ஒன்றைக் கூட்டிக்கொள்கிற கணிதம் உலகத்தில் எங்க என் இருக்கு?”

“சாத் திர மெல் லாம் கடவுள் மாதிரியாக்கும்.....”

“அது எப்பிடியோ.....?”

“நம்பினவனோடதான் அதைப்பற்றி மேல் கதைக்கலாம்..... இல்லை யெண்டவரை விட்டிட வேண்டியது தான்.....!”

“நம்பிறதெந்டால் மூலாயைக் கழற்றி வைச்சிட்டெல்லே நம்ப வேண்டிக் கிடக்கு என் நியே நம்பிறாயில்லை..... ஒரு மார்க்கைத் தர வேண்டா மென்றாய்..... இதுகளைத் தூக்கி யெறிஞ்சு கோட்டுப் பிழைக்கிற வழியைப்பாற்றா பரதேசி..... எப்பத்தான் நாட்டைவிட்டுத் துரத்திறானோ தெரியாது!”

ஒரு முறை இப்படித் தான் ஒரு ஜூகோவா பிரசாரப்பாற்றி வந்து ‘2000ம் ஆண்டு உலகம் அழிவு சர்வ நிச்சயம்..... அது ஜூகோவாவின் ஆட்கங்கு’ என்று நின்றார்கள். கணேசமுர்த்தி சொன்னான்:

“தங்கள் சத்திய வாக்கை முற்றிலும் நம்புகின்றோம்..... அப்படியே தங்கள்

திருச்சபையிலும் சேர்ந்து கொள்ளக் கித்தம்.....தாங்களும் தங்கள் திருச்சபையும் ஒன்றேயொன்றை மட்டிலும் இச் சிறியேன் பொருட்டுச் செய்தாக விண்ணப்பம்.”

“எது நடைமுறையில் சரிவராது.” செய்கிறோம் சொல்லும்..... ஜூகோவாவின் கித்தம் எம் பாக்கியம்.” “2001ம் ஆண்டு தை மாதம் முதலாந்தேதி அதிகாலை ஒரு மணி முதல் ரீலங்கா வடலியடைப்பைச் சேர்ந்த ஆ. கா. கணேசமுர்த்தியாகிய எனக்கு எம்மிருவரினதும் எமது திருச்சபையின் உடமையானதுக்குமான அனைத்து அசையும் அசையாச் சொத்துக்களும் சொந்தமாகிறது என்று நாமிறுவரும் எமது திருச்சபையின் சொந்துக்களைக் கையாளும் சட்டபூர்வ அதிகாரப் கொண்ட மேற்கண்டவர்களும் வேறொவரது நிர்ப்பந்தமுயின்றி சுவாதீந்துடன் இவ்வறுதிப் பத்திரத்தில் கையெழுத்துக்களும் என்றெழுதிச் சின்னக் கையெழுத்துக்களும் போட்டுத்தர வேணும்.”

எந்தா.....மாயம்? பார்ட்டி நொடியில் காணாமற்போனது!

கேசவனுடைய சாத் திர அனுகுமுறைகளால் இவனுக்கு அறையில் கூடவே - பஞ்சாங்கம் - என்றொரு உபநாமதேயமுழுங்கு.

கூடவே இவனைச் சக அறைவாசிகள் குறிப்பிடுவது “நீலகட்டை” என்று. எல்லாம் காரண இடுகுறிப் பெயர் தான். எக்குத்தப்பாய் அதைவன் காதில் விழுந்து தொலைச்சுதோ..... எப்போடிவாக எடுத்துக்கொள்ளவே மாட்டான். நீர்த்த புண்ணில் அமிலம் பட்டமாதிரி சிலிர்ப்பான். பின் தெரிந்தவர். தெரியாதவர். அறிந்தவர். செறிந்தவரென்று ஒன்றும் பார்க்கமாட்டான். சொன்னவரைச் சரமாரியாய் கெட்ட வார்த்தைகளாலேயே அர்ச்சித்து விடுவான்.

அனேகமான ஜூகோவில் சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு படுக்கையில் ஒருக்களித்துப் படுத்துக் கொண்டு உலக விசாரத் தில் இறங்கினானேயென்றால் உடனக்ப்படவர் தலை அனேகமாகத் தொங்கிப்போகும். அவனிடமிருந்து தப்பிக் கூட மற்றவர் போலியாகவேனும் கொறுட்டை விடவேணும்.

“பாஸ்கர் நீ லேசில் கொறட்டை விடயாட்டியே இன் வறைக் கெள் வா அவசரக் கொறட்டை.....” என்று இறங்கிவந்து போர் வையைச் சில வேளைகளில் விலக்கிப்பார்ப்பான்.

“உங்கு இந்தக் கிறிஸ்மஸ்ஸேஷாட் சம்பளம் கூட்டித் தருவாங்களைண்டல்லே முந்திப் பறைஞ்சனி..... தூப் எப்படிப் பரவாயில்லாமல் தயாங்களோ?”

“பரவாயில் வை கொஞ்சம் கூட்டி யிருக்கிறாங்கள்..... அதை நம்பித் தான் நானும் கட்டுக் காக்கு ஒரு ஆயனைய அவிழ்க்கலாமென்று பார்க்கிறன்..... என்றை பாங்கும் கறண்ட பண்ணிறம் என்டு சொல்லியிருக்கு.....”

“அட என்ற ரூம் மேட்டே சொல்லாமல் கொள்ளாமல் புதுக்கார் வேண்டப்போறான்.” கேசவனின் ரேடியேட்டர் திடுமென பொயில்பண்ணியது.

“ம..... ம..... கண்ணுள்வை பார்த்து வேண்டுவினம்..... காதுள்ளவை கேட்டு வாங்குவினம்.....” என்றுவிட்டு அவன் நிறுத்தவும் கேசவனின் வெளிப் படையான பொருமல் கணேசமுர்த்திக்குள் ஜூவாலையை முடியது.

“ஏன் நீ பிறப்பால் கண், காது, நாக அற்றுப் பிறந்த முண்டமே..... நல்ல சினைப்பண்டி மாதிரித்தேகமிருக்கு..... அதைக் கொண்டு உழைச்சு வாங்கிறதுதானே..... ஆருங்களை இழுத்துப் பிழிக்கினம்.....? உனக்கு ஆசை பெரிக.....”

கோமணம் சிறிகு!”

கட்டிலால் குதித்தான் கேசவன்.

“யார் சொன்ன சிறிசென்டு..... இப்ப நல்லாப்பாத்துச் சொல்லு பார்ப்பம்.....” என்றபடி அவனுக்குத் தன் சாரத்தைத் தூக்கிக் காட்டினான்.

(நல்ல காலம் Paints அணிந்தேயிருந்தான்.)

“ஓமோம்..... இஞ்சை நல்லாய விளைஞ்சு முன்று நேரத்துக்குக் கட்டின சேரத்துப்பாசல் மாதிரிக் கிடக்கு..... தப்புத்.....தப்புத்.....தப்பு..... கருத்து உடன் வாபஸ்! கொஞ்சம் பினாத்தாமல் மனுஷரைப் படுக்க விட்றா.....பேய்! விடிய ஜூஞ்ச மணிக்கு நான் வேலைக்கு நிற்க வேணும்....!”

அன்று திங்கட்கிழமை..... காலை புதினொரு மணி கடந்து பத்து நிமிடங்களாகியிருந்தன.

“குய் குய் குய்க்கு.....

குயில்.....

குய் குய் குய்க்கு.....

குயில்.....

குய் குய் குய்க்கு..... யிங்.....”

குருவிகள் பல கீகவலைப் பயபோல உறுத்தாற்றவாயு இலியையாக பெஞ்ஜுமின் வில்லா.

வெலிபோன் கீக்கிறது.

வில்லா துப்பவுப் பணி செய்யும் மாது மட்டும் வீட்டில். அவன் வேலை செய்யும்போது சனிக்கிழமையும் டெலிபோன பல தடவைகள் கீசியதுதான். பெஞ்சமின் இல்லாத வேளைகளில் டெலிபோன் கீசினால் அவன் எடுப்பதோ, பதில் சொல்வதோ வழக்கமில்லை. ஜன்றோ திரும்பத் திரும்ப வேலைசெய்ய விடாதபடி அடித்துக் கொண்டேயிருக்க..... என்ன அவசரமோ பிரச்சனையோ அவன்தான்

எதும் முக்கிய செய்திசொல் வெடுக்கிறானோ என்றவொரு உணர்வில்..... எடுத்து “ஹலோ” என்றான்.

பெஞ்சமினின் முதல் செக்கரட்டரி ரெஜினா பேசினாள்.

“இங் கே பெஞ் ஜ் யின் ஆர் க் கிடெக் ஸிருந் து ரெஜினா பேசிறன்..... மிஸ்டர் பெஞ்ஜுமினுக்கு இங்க பதினொராய மணிக்கு முக்கியான சந்திப்பு இனக்கம் ஒன்றிருக்கு..... ஜப்பான் பார்ட்டி வந்து அரைமணிக்கு மேலாய்க் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்..... தயவுசெய்து அவரைக் கொஞ்சம் ஏழுப்பிவிடமுடியுமா.....?”

“இல்லையே..... அவரிங்கு இல்லையே.....”

“படுக்கை அறையில் பாருவகள்.... இன்னும் தூங்கிக் கொண்டிருப்பார்.”

“இல்லை அவரிங்கில்லை.”

“நிஜமாகவா.....?”

வெள்ளிக்கிழமை வேர்க் கைடுக்குப் போனவர்தான்..... பிறகு பிலீஸ்கே வேலேல்ல..... கைத்தொலை பேசியிலும் ஆலையும் பிடிக்க இயலாமலிருந்து ஏதும் கூலீவோயா..... என்றவள் நிறுத்திக்கொண்டாள்.

“நானும் ஆனை வெள் எங்கிக் கிழமைக்குப் பிறகு காணவேயில்லை..... கார்கள் எல்லாமே நிற்கிறதால் என்று கொண்டிருக்கும் நிற்கிறது. மனுஷன் பொலீஸை விரட்டித் தேட்சொல்லி ஒரு காட்சியை அரங்கேற்றிவிடுவார். அது பெஞ்ஜுமினுக்கு அறவே பிடிக்காது.

செவ்வாயும் டெலிபோன் கீசிக்கொண்டே இருக்கிறது.

“பக்” என்றவள் குறும்பு தொனிக்கும் குரவில் கேட்டாள்.

“புது ப்ரெண்ட் எவ்வாவது விடைத்து..... எங்காவது ஹி ரிமுன் புறப்பட்ட மாதரி.....”

“புதுசா யாரையும் அவர் கூட்டி வரேல்லை..... கார்கள் எல்லாமே நிற்கிறதால் அப்பிடியெங்கும்..... போயிருப்பாரென்றுந் தோன் ரேல்லை எனக்கு.”

“நான் அவசியமானால்..... மீண்டும் தொட்பு கொள்கிறேன்..... நன்றி” என்று தொடர்பைக் கூண்டித்துவிட்டு வழைமையில் பெஞ்ஜுமின் போகக்கூடிய ஹோட்டல்கள், கிளப்கள், பார்கள், மிக நெருங்கிய நண் பர் களின் வீடுகள் என்று எல்லாவிடங்களுக்கும் தொடர்புகொண்டு பார்க்கிறான். எவ்வருமே அவன் வந்ததாகவோ கண்டதாவோ சொல்லக்காணோம்.

இன்னும் பாக்கி ஒரு பாரானுமன்ற உறுப்பினர் வீடுதானிருந்தது. அங்கே விசாரிக்கப் பயமாயிருந்தது. மனுஷன் பொலீஸை விரட்டித் தேட்சொல்லி ஒரு காட்சியை அரங்கேற்றிவிடுவார். அது பெஞ்ஜுமினுக்கு அறவே பிடிக்காது.

செவ்வாயும் டெலிபோன் கீசிக்கொண்டே இருக்கிறது.

முதல் செக்கரட்டரி திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி ஆட்சரியப்பட்டாள்.

“பக்கத்திலே ஹம்பேர்க்குக்குப் போகிற தென்றால்கூட சொல்லிக் கொள்ளாமல் போகமாட்டாரே.....” பதினாறு திக்குகளிலிருந்தும் யார் யாரோவெல்லாம் அவனை விசாரித்தார்கள். வீட்டில் பணிப் பெண் ஒனும், ஓபிளில் செக்கரட்டரிகளும் அன்றும் பதில் சொல்லி ஓய்ந்துவிட்டார்கள்.

மனுஷன் பணிகளின் அழுத்தத் தினால் எங்கேயோ மோனம் வேண்டிச் சில நாட்கள் அஞ்ஞாத வாசம் போய் விட்டதாக எடுத்துக்கொண்டு அவனின்றியே அவன் தலைமை தாங்கும் நிர்வாக இயந்திரம் பழக்கத்தின்படி இயங்கிக்கொண்டிருந்தது.

துன் கிழமை பிற்பகல் ஒரு மணி கட்டுப் பிடியூத்து ஜம்து நாளாக தெருவத்தில் நிறுத்தாயால் பெறுஷாவில் நியுத்தியிடும் மிளகாய்ப்பழக் சிவப்புறை NISSAN PATROL, TRUCK வண் டியருகில் எதற் கோதுப் பரவுப் பணிப் பெண் போகவும் அதனுள்ளிருந்து மிக மெலிதாக கைத்தொலைபேசி ஒன்று

“குனுங் குனுங் குனுங்.....”

என்புதோல் கேட்டது. காலியான முன் இருக்கக்களை எட்டிப்பாரத் தான். சத்தம் வண்டியின் பின்பக்கமிருந்தே வருவதாகப் பட்டது. பின்னுக்கு பூரா கறுத்த Tinted glass பொருத்தப்பட்டிருந்தால் ஜடாக எதுவும் தெரியவில்லை..... உள் ஏதோ ஒரு உந்தலுண்டாக பட்ட தெனப் பின் கதவைத் திருக்கி திறந்தாள். குப்பெனத் துர்மணங் கொண்ட காற்று வந்து அவன் முகத்தில் அடிக்க அங்கே..... அங்கே..... மல்லாக்கப் படுத்து யீஸாத்துயிலில் மூழ்கிக்கிடக்கிறான். என்புதென்றும்!

பெஞ்ஜுமின் வெள்ளிக் கிழமையன்று தன் கட்டுமானப் பணிகள் செய்யும் கொம் பணி ஒன் ற நிர் மாணித் துக் கொண்டிருந்த தொடர்மாடிக்கட்டிடம் ஒன்றில் தானுயர்த்திகள் பொருத்தப் பார்வையிடப் போய் 12 மாடி வரை படிவுமிகுமாக ஏறியிருக்கிறான். மேலே போனும்..... லேசாகத் தலையைக் கற்றுவது போலிருந்திருக்கிறது.

“எனக்குக் களைப்பாயிருக்கு” என்னு விட்டு உடனே திரும்பிவிட்டான்.

இது நேற்று அடித்த கொக் டெயிலின் கிருத்தியமாய்த் தானிருக்க வேண்டும் என்கிற நினைப்பில் அவனுக்கு டாக்டரிடம் போக வேணும் என்று கூடத் தோன்றவில்லை. வீட்டுக்கே வண்டியைச் செலுத்தினான். வர வர உடல் வியர்த்து இலேசாக நெஞ்சை வேறு வலித்தது.

ஒருவாறு வீட்டையூட்டத் து வகைஷயை நிறுத்தவும் வலி தாங்கமுடியாதபடி அதிகரித்தது. மேலும் ஒரு அடி கூட எடுத்து வைக்க முடியவில்லை. கண்கள் இருண்டு கொண்டு வந்து முன்னாலே பனித் திவலைகள் பறப்பதைப் போலிருக்க..... யாரையாவது உதவிக்கு அழைக்க வேணும் போலிருந்தது..... முயற்சித்தான்..... வார்த்தைகள் பறி போயின.....

முன்னிருக்ககயின் பின் சாய்வைச் சாய்த்துப் பின்னாலுள்ள தட்டில் பின் புய்யாகச் சாய்ந்து கொள்ளவும் இதயத்தின் கவருக்குக் குருதி வழங்கும் கற்றியான்றில் முழு அடைப்பு ஏற்பட்டு அது மேற்கொண்டு கியங்க முடியாமல் தன் அடிப்பு வேகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு திணியது. இறுதியில் இதயம் இறுதித் தடவையாக உச்ச வலியைத் தந்துவிட்டு ஓய்ந்து கொண்டது!

அன்று கேசவன் அறையில் ஒருவரும் கீஸ்ஸல். எல்ஸோருமே வேலைக்குப் போயிருந்தார்கள். கேசவன் கலைவாய்க் குழம்புடன் ஒரு அடி அடித்து விட்டு காலாட்டியபடி பாட்டெழுப்பிக் கொண்டு படுத்திருக்கிறான்.

முன் பொரும்பறை இப்படித் தான் எல்லோரும் அறையை விட்டுப் போய் விட்டார்கள் என்ற துணிவில் கர்நாடக ஜிசெய்டன் கூடிய பழைய பாட்டுக்களாக எடுத்துவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான்.

எந்தன் இடது கண்ணும் தோரும் துடிப்பதென்ன.....

இன் பம் வருகுதென் று சொல்.....சொல்..... சொல்.....கிளியே தன்னை மறந் தென் னுள்ள ம் துள்ளி விளையாடுதே.....

என்ன சொல்லேன் லாகிரி கொண்டேன் போலும்.....

அடுத்து

மனமே கணமும் மறவாதே..... ஜூகத்ஸன் மலர்ப்பதமே..... மோகம் மூழ்கி பாழாகாதே மாய வாழ்வு சதமா.....? நாதன் நாமம் நீ பதியென்றால் நாளையென்றால் யாரைக் கண்டார் ஆதலால் பவரோக மொழிந் திடவே..... ஜூகத்ஸன் மலர்ப்பதமே

அடுத்ததாக.....

யறுதயைச் சாய்யியே முழுகையாலை மதுரை சோழுவைப் போலவே தமிழித்து எடுத்து விட்டுக்கொண்டிருக்க அடுக்குக் கம்பிக் கட்டிலின் மேலே காலிலிருந்து தலைவரை போர்த் துத் தூங்கிக் கொண்டிருந்த விமலன் பாட்டின் உக்கிரமம் தாங் கமாட்டாமல் “அங்க்” “அங்க்” “அங்க..... யாற்றா கதவைத் திறந்து விட்டது என்னவோ ஒண்டு உள்ளட்டுட்டுது.” என்று கத்தவும் கேசவன் திடுக்கிட்டுப் போனான்.

“பீடி சுத் திவிட்டு வந்த கேஸாக்குக்கெல்லாம் லதாங்கியும் , சாருகேசியும். கரகரப்பிரியாவும். எங்கே புரியப்போகுது.....?”

அதன் பிறகு அறையில் ஒருவரும் ஜில்லையென்பது உறுதியாகவிட்டால் தான் அவனுக்குப் பாட்டுவரும். ஆட்கவிருந்தால் குரலெடுத்துப் பாட முடியாதுா? வே?

பெஞ்ஜுமின் மாதிரித்தானும் ஒரு கையில் ஸாப் டொப் கணினியும் மறுகையில் குட்டியையும் அணைத் துக் கொண்டு

மல்லிகை

வளர்ச்சி பெற
நமது வாழ்த்துக்கள்

APTECH
COMPUTER EDUCATION

WE CHANGE LIVES

IT LANKA ACADEMY (PVT) LTD
320-1/1, Galle Road,
Colombo-03

Tel: 075-519900/1

Fax: 577780

ஜகுவார் காரில் வந்து இறங்கும் கோலங்கள் கண்முன் விரிகின்றன.

ஜெகன் மாதா இத் தீன்னை எப்படியும் கைவிடவே மாட்டாள். கேசவன் பாவத்தைப் பிழிந்து பாடுகிறான்.

அம் பா..... மனங்கனிந்துனது கடைக்கன் பார்.....

அம் பா..... மனங்கனிந்துனது கடைக்கன் பார்.....

வெம் பவ நோயற அன் பர் தமக்கருள்.....

கதம்ப வனக்குமிலே..... சங்கரி ஜெகதாம்பா.....

திடரென்று “ஹய்..... ஹய்ன்..... ஹய்யங்..... கூ..... கூ..... கூ.....” என்று இரைந்துகொண்டும் அம்புலன்ஸாம், பொலீஸுமாய் நாராசமாய் க்கூவிக்கொண்டும் வர பாட்டுத் தடைப்பட்டது. ஒவி கடந்துபோகட்டும் என்று காத்திருந்தான். அது போவதாயில்லை. அவன் காதினுள் நின்று கூவின. எழுந்து ஜன்னலுக்கு வந்தான்.

என் ஆச்சர்யம்! பெஞ்ஜமின் வில்லா வளவு ரெராச முழுவதும் அம்புலன்ஸாம் பொலீஸும் டிவி, பத்திரிகையூடக ஆட்களும் நிறைந்திருந்தார்கள்.

சடுதியில் காற்சட்டையுள் புகுந்து கொண்டு கீழே இறங்கி ஓடினான்.

அங்கே கமெராக்கள் பளிச்சிட்டுக் கொண்டிருக்க இவன் காதலோடு பார்க்கும் NISSAN PATROL TRUCK வண்டியிலிருந்து ஹதாவாம் மாறிவிட்டிருந்த பெஞ்ஜமினை இறக்கி ஸ்ரெஷ்சரில் வைத்துத் துணியால் முடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

நடப்பதெல்லா மென்ன கனவா..... நனவா..... பிரமையா.....? அதிர்ச்சியிலிருந்து விடுபட முடியாமல் விக்கித்துப்

போய் நின்றான் கேசவன்.

அறைக்கு மெல்ல வந்து குளியல் தொட்டியை நிரப் பிவிட்டு ஆசௌஷம் நீங்க முங்கிக் குளித்தான்.

“உன் ஆரோக்கியமான உடம்புதான் நீ வரிக்கும் முதலாவது செல்வம்..... மற்ற தெல்லாம் நீயாகப் போட்டுக்கொள்வதுதான்..... உடம்பு ஒத்துழைக்கிற அளவிலதான் உன் லெளகீக எல்லைகளையும் நீ விஸ்த தரிக்கலாம்..... பணக்காரனாகிவிட வேணுமென்ற ஆசை எதனால் வருகுது.....? போகங்கள் மீதான காதலாலே வருகுது..... அதிக அளவிலான போகங்களின் வாய்ப்பு எவ்வளவுக்கு உலோகாயது வஸ்துக் களை ஆள்கிறோமோ அதோட நேர்விகித சமத்தில் சாத்தியமாகுது..... இந்த இரண்டுமே கருங்குழியின் ஆகர்ஷிப்பு போல முடிவிலியாக அகன்று குனியவெளி முழுவதும் வியாபிக்கும் அளவிடவே முடியாத ஈர்ப்புக்கள். வேடிக்கை என்னவென்றால்..... எவ்வளவு தான் நீ லெளகீக ராஜ்யத்தை விஸ்தரித்துக் கொண்டு போனாலும் ஒரு எல்லையில் உன் உடம்பு தளர்ந்துபோகாகயில் போகங்கள் மீதான காதலும் தளரும்..... என்பதுதான். அதைத் தொடர்ந்து லெளகீக வஸ்துக்கள் மீதான ஆகர்ஷிப்பும் சுடுதியில் ஒடுங்கும். ஒரு நிலையில் மனது இவைகள் எல்லாவற்றிலிருந்தும் விடுதலைபெறவே விரும்பும். அந்நிலையில் மஹா அபெலக்ஸாண்டரும், பக்கிரிசாமியும் ஒன்றுதான்..... அதனால் மற்றவையின்றை மடியைப் பார்த்து ஏவ்காத கேசவன்.....ம்மாம் பெரிய சமுத்திரம்..... ஒரு கிடைச்சிக்கட்டையைத் தன்னுள் அழுக்கிவிடுமா.....?”

பேச்கவாக்கில் கணேசமுர்த்தி ஒரு நாள் சொன்னது..... இப்போது அர்த்த

புஷ்டியான விடியமாய் மனதில் உறைத்தது. இருக்கிறதை விட்டுவிட்டு இல்லாததுக்குப் பறக்கிறேனோ.....? பெஞ்ஜமினுக்கு இதயம் வலித்து உயிர்ப்பறவை முக்குளித்தபோது எதுதான் உதவிக்கு வந்தது?

அவன் தினைத் த எல்லா ஜஸ்வர்யங்கள் மீதுந்தான் எனக்கும் ஆசை வந்தது. ஆனால் ஒரு சிறு கொக்கவைப்போல சத் த மில் லா மல் வந்து அந்த ஆஜானுபாவனையே சாய்த்துவிட்டு வந்த அம்மார்பு வலி..... அதுவும் அவன் வரித்தல்லவோ.....?

மாலையானது..... பின் மெல்ல இருள் பரவ ஆரம்பித்தது.

ஜன் னல் வளியே மீண் கும் வில்லாவைப்பார்த்தான். எல்லோரும் போய்விட்டார்கள்.....

பெஞ்ஜமின் என்ற சீமான் கட்டமூகன்.... உல்லாசியும் போய் விட்டான்!

அவன் பிறப்புக்கும் இருப்புக்கும் களிப்புக்கும் மறைப்புக்கும் சாட்சியான அந்த வில்லாவும் மொன நிலத்தையில் ஆழந்துவிட்டது!

இவன் மன வெளியெங்கும் சூன்யமும், அநித்யத்தின் பயமும் வியாபித்தன.....

பட்டையாக நீரனிந்து கொண்ட பின் மனம் நைந்து நெக்குருக பாடனான்.

அந்த வரம் வேண்டாம் ஜெகதீஸ்வரி - எந்தன்

அன்னையே அகிலாண்ட நாயகி..... அம்பா!

**Excellent
Photographers**

**For
Wedding Portraits
&
Child Sittings**

HAPPY PHOTO

**300, Modera street
Colombo-15
T-phone: 526345**

உள்ளூர் திருப்பு

கவிஞர் ஏ. இக்பால்

உன்னைத் திருப்பு!

உண்டாக்கி விட்டு
உளுகின்ற சூட்டத்தின்
திண்டாட்டம்!

இற்றை வரையும்
எத்தனையோ முன்னேற்றம்
கண்டிருக்க வேண்டும்!

விட்ட பிழைகளையே
தட்டிக் கழித்துவிட்டு
எட்டவில்லை என்பதை
ஏற்கவே முடியவில்லை!

சென்றது சென்றதுதான்
செலவில் வை
இன்று புதுக்கணக்கு
எழுதி முடிக்காமல்
நன்று புலப்படுத்தும்
நயத்தினையே காட்டு!

ஆண்டாண்டு தோறும்
அமுது புலம்பாமல்
நீண்டுமே வாழும்
நிலத்தினையே சீராக்கி
வேண்டுவன செய்!

வருபவர்கள் எமையெல்லாம்
வாட்டி வதைத்துத்
தீர்த்துக் கட்டுதற்கு
இடமளிக்க வேண்டாம்!

முன்னோர்கள் செய்த
முட்மையை மீண்டும் நீ
தன்னால் படித்துத்
தடம் புரண்டு போகாமல்
கண்ணும் கருத்தும்
காட்டுகின்ற நல்வழிக்கு
உன்னைத் திருப்பு
உலகம் திரும்பி விடும்!

ஆர். கே. நாராயண்

தமிழ் மக்களின் வாழ்வை ஆங்கில மொழியின் மூலம் சர்வதேசத் தரத்திற்கும், தளத்திற்கும் கொண்டு சென்றவர் ஆர். கே. நாராயண். இம்மாதம் தனது 96வது வயதில் காலமாகிவிட்டார்.

நாவல், சிறுகதை, கட்டுரை தன்வரலாறு, புராணக்கதை திருப்பச் சொல்லல், ஆகிய துறைகளில் முப்பதுக்கும் அதிகமான நூல்களை எழுதியவர். இவர் எழுதிய நூல்களெல்லாம் ஜம்பது பதிப்புகள் வரை கண்டிருக்கின்றன. ஆங்கிலம் உட்பட இந்திய, உலகமொழிகளில் இவரது நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன.

‘வழிகாட்டி’ என்ற நாவல் தமிழ் உட்பட இந்திய மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. சாகித்ய மண்டல விருதினைப் பெற்றது. தேவ் ஆணந்துக்கும் புகழ் தேடிக் கொடுத்த திரைப்படமாக வெளியிடப்பட்டது. 1948ல் முதல் இந்தியப் பதிப்பாக வெளியிடப் பட்ட ‘வழிகாட்டி’ நாவல் 2000ம் ஆண்டுக்குள் 45 பதிப்புகள் கண்டது. இந்த நாலில் முதற் பதிப்பு லண்டனில் வெளியாகியுள்ளது. அனேகமான லண்டன் பதிப்பகங்களே முதலில் இவரது நூல்களை வெளியிட்டன.

ஆங்கில சஞ்சிகைகள் இவரது கதைகளை விரும்பிக் கேட்டுப் பிரசரித்தன. ஆங்கில சஞ்சிகையொன்று இவரது கதைக்கான சன்மானமாக புத்தம் புது மோட்டார் வண்டியொன்றினை அமெரிக்காவில் திருந்து அனுப்பிவைத்ததென்பது வரலாறு.

இலங்கையில் ‘மால்குடி நாட்கள்’ தொலைக்காட்சித் தொடரால் பரவலாக அறியப்பட்டவர் நாராயண்.

மதுரைக்காரர், பத்திரிகையாளராய் வாழ்வைத் தொடங்கியவர். ஓவியர் ஆர். கே. லட்சுமணனின் சகோதரர். புகழ் பூத்த இப்படைப்பாளிக்கு மல்லிகை தன் நேயமான அஞ்சலியைக் காணிக்கையாக்குகிறது.

ஆசிரியர்

தாத்தா

மு. பல்வீர்

பையின் சுமையில், தோனும், முதுகும், அழுந்திக்காண்கிறது. பன்னிரண்டு வருட இடைவெளிக்குப் பின் சொந்த மண்ணைப் பார்க்கிற பூரிப்பு. இருக்காதாபின்னே? நன்ட காலத்திற்குப் பின் ஊர்க் காற்றைச் கவாசிப்பதில், பரம சந்தோஷம். கற்றாமை நார்போல், என் நெஞ்சுவரை வெண்தாடி நீண்டிருக்கிறது முறுக்கான உடல். கம்பீரமான நடை, எடுப்பான உடை. இவை என் ஆகிருதியின் சில இலட்சணங்கள். அவை என் அறுபது வயது தோற்றத்தைச் சுற்றிரேனும் குறைத்துக் காட்டாமலா போய்விடும்?

ஜேர்மன் சிநேக்கிதி சலோமினா அடிக்கடி சொல்வாள் “உங்கட கம்பீர நடை, ஒரு ஜோராப்பியனை ஒத்திருக்கிறது.” என்று, ஜோராப்பியனுக்கும், ஆசிய நாட்டவனுக்கும் இருக்கும் வித்தியாசம் நிறம் மட்டுமல்ல! குண இயல்புகளும் தான். வீட்டுக்கு, இங்கிருந்து, கூடிப்போனால், ஒருமைல் தூரமே. வடவகைக்கு ஆட்டோவை அழைத்திருக்கலாம் தான். காலாற நடப்பதும் ஒரு சுக அனுபவம் இல்லையா? வயது போய்க் கொண்டிருப்பவர்கள், அடிக்கடி நடப்பதினால் இளமை திரும்பி வரலாம்.

இரு புறமும் விரிந்திருக்கும் வயல்வெளி நீண்டு வளர்ந்து மரங்கள், செம்மண்பாதை, எல்லாம், மீண்டும் என் கடந்த காலத்தைக் கண்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்துகின்றது. கச்போ, இளிப்போ, கடந்து போன காலங்களின் ஞாபக இழைகள், மன அரங்கில் அமிந்தபோகாமல், இருக்கும் வரை - மனின்னு வாழ்வும், இருப்பும். கலை மிகுந்ததாகவே இருக்கும். புதிய மோள்தர் வீடுகள், சிறுசிறு கட்டிடங்கள். இவற்றைத் தவிர்த்துப் பார்த்தால் எங்கள் கிராமம், பெரிய முன்னேற்றங்களைக் கண்டு விட்டதாக என்னிலிட இயலாது.

பாதையில் போவோர் புதுமுகமாகக் கருதி என்னை வித்தியாசமாகப் பார்ப்பதற்கு நான் என்ன செய்து விட முடியும்? இங்கு பிறந்து வளர்ந்து ஓடித் திரிந்து கல்வி கற்று, திருமணம் முடித்து, வம்ச விருத்தி பெருக்கி, பின் இன்று விதேசியாய் போனவன், என்பதை பழைய முகங்களால் இனங்கான முடியும். என்றாலும், தற்போதைய என் தோற்றத்தில் பாரிய வித்தியாசமும் இருக்கிறது.

வெளிநாடு போனதில், இரத்த சொந்தங்கள் பாதி இங்கும். பாதி அங்குமாக, புலம் ஓயர்ந்து, பந்தபாசம் துறந்து, சராசரி இன்றைய தமிழனின் தலையெழுத்தைப் பறைசாற்றும் பிரதிநிதி என்ற போதும் நான் இன்று ஜேர்மனிய நாட்டு கெளரவப் பிரஜை.

2

எனது வருகையில், பிள்ளைகளும், பேர்க் குழந்தைகளும், உச்சி குளிர்ந்து இராஜ வர வேற் பளிக் கின் றனர். இத்தனைக்கும் நான் ஒன்றும் பிரக்தியாதி பெற்ற அரசியல் வாதியில்லை. குடும்பத்தின் ஒரு முத்த உறுப்பினர் மட்டுமே. அவர்கள் அவரவர்க்குரிய பரிசுப் பொருள்களோடு, குதுகவித்து உவகையடைகளின் றனர். இரண்டு மாத விடுமுறையை, ஊரோடும், குடும்பத்தோடும் கழிக்கப் போகிறேன் என்ற நினைப்பே. என்னுள் ஒரு சொர்க்க கூத்தைச் சொரிகிறது. ‘ஜேர்மன் தாத்தா!’ என்ற பாசமிழையும் மழலைக் குரல் கேட்டு நெகிழ்ந்து போகிறேன். நன்பர்கள் - என் பால்ய காலச் சிநேக்கிதன் இராமநாதன் எப்போதும் என் கூடவே இருப்பது மனத்திற்கு உற்சாகமாய் இருந்தது.

அவனோடு சேர்ந்துதான் தினமும் ஊர் சுற்றுலா எல்லாமும். அவன் ஊரில் நடந்து முடிந்த எல்லா நிகழ் வகைள யும் அச்சொட்டாக என்னிடம் விவரிப்பான். நமது நன்பர்களாக இருந்தவர்களில் பலர், இப்போது ஜீவனோடு இல்லை. யுத்த அனர்த்தத்தில் பலியாகிப் போனார்கள். நன்பனின் மூலம் ஒரு பத்து வருடத் தகவல்கள். என்மனதில் தூல்லியமான பதிவுகளாயின. இருப்புக்கும், இறப்புக்கும், மத்தியில் இடைவெளியற்ற. துன்பம் நிறைந்த, அழுத் தம், நம் மீது சுமத் தப்பட்டிருக்கிறது. நமது உரையாடல்களில் கல்லூரி காலத்து காதலிகள், வில்லிகள், எல்லோரும் வந்து போனார்கள்.

நான் நவங்பனின் முகத்தைக் கூர்ந்து பார்த்துவிட்டு, நிதானமாக ஒரு வினா தொடுத்தேன்.

“மச்சான்! அந்த நாளில் பொடியன்கள்

எல்லாம் பித்துப் பித்துப் பின்னால் திரிந்த பொன்னம்மா என்ற ஒரு அழகான சரக்கு. இருந்தானே, அவனுக்கு என்ன நடந்தது? அவனை நான் பார்க்க வேண்டும்!”

அவன் என்னில் ஒரு ஆச்சரியமான பார்வையைப் பதித்தான். “அறுபது வயதில், நரையும், திரையும், விழுந்து பத்துப் பேரப்பிள்ளைகளுக்கு தாத்தாவாகியும் இந்த ஜேர்மன் கிழவனுக்கு, இன்னும் பாலியல் வக்கிரம் தீரவில்லை.” என்ற எள்ளல் பார்வை அவனது முகத்தில் விரலியிருந்தது. சிறிது யோசித்து விட்டுத் தணிந்த குரலில் பொன்னம்மாவைப் பற்றிச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

“நீ நினைக்கிற அழகு, அவனைவிட்டுப் போய் பஸ்காலயாயிட்டுது யச்சான்! இப்ப அவன், ஒரு எலும்புக் கூடு, நடைப்பினம். உடல் இளைத்து, காசம் பிடித்து. மரணத்தின் விளிம்பில் நிற்கிறா. ஊரில் பலருக்குப் பயங்கரமான நோய்களை, பரப்பிய மோசமான விபச்சாரி. இங்க யாரும் அவனை ஏற்றுத்தும் பார்ப்பதில்லை. உனக்கென்ன தேவை வந்தது. அவனைப் போய் பார் க்க? கேள் வி சர் யூ உறைப்பாகவே வெடித்தது. ஒரு கனிவான பார்வையைல் அவனை இயல்பு நிலைக்கு இழுத்து வந்தேன்.

3

பொன்னம்மாவைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற என்னத் திலிருந்து நான் பின்சாயவில்லை. அந்தாட்காவில் என் கணவுகளை அவன் ஆர்ப்பிரித்திருந்தாள். இப்போது அவனைத் தேடிப் போவதில் ஊரவர்களின் பார்வையில் நான் சிறுமைப் பட்டுப் போவேனா? இன்று போல் ஞாபகம்

இருக்கிறது. ஒரு ஓய்ந்த் பொழுதில், தினவெடுத்த உணர்வுகளோடு அவள் வீட்டுக் கதவைத் தட்டினேன். ஒரு தேவதைச் சிரிப்போடு என் முன் நின்றாள். தடையேதுமில்லாமல் மகிழ்ச்சிகரமாக அந்தக் கணங்கள் ஒடி மறைந்தன.

நான் தயங்கித் தயங்கி வார்த்தைகளுக்கு உயிர் கூட்டினேன்.

“கையில் காக இல்ல. அப்புறமா தநுவேன்!”

“உன்னைப் போல அழகான ஆணோடு இருப்பதற்கு காக எதற்கு?”

நான் உச்சி குளிர்ந்து போனேன். அதன் பிறகு தொடர்புகளே இல்லை. பாலியல் உள்ளுணர்வு ஒவ்வொரு ஜீவனையும், நிறுப்புத் தெருப்பாக எப்படியெல்லாம் ஆடிப்படைக்கிறது. சமூக வாழ்வில் அதன் விரியமிக்க விகசிப்பே, நன்மை தீமைகளுக்கு காரணியாய் அமைகிறதோ?

‘இந்தப் பிரபஞ்சத்தை இயக்கும் மூலக்கருவி செக்ஸ்தான்’ என்றான் பிராய்ட். என் ஜூர்மனியத் தோழி சலோமியாவின் நினைவு என்னில் நிழலாய்க் கலிகிறது. அவள் இதயக்தி உள்ளவள். புத்தி ஜீவி. நமக்குள் எட்டுவருட ஆத்மார்த்த நட்பு. நாங்கள் விமர்சிக்கத் தவறிய விடயங்களே இல்லை. ஸெக்ஸ்தான் ஆழ அர்த்தங்களையெல்லாம், மணிக்கணக்கில் விவாதித்திருக்கின்றோம். ஜூர்மனிய நாட்டு கடற்கரை, கோபுர உச்சி, தேவீர் விடுதிகளிலெல்லாம். நட்பு தொடர்ந்திருக்கிறது. நம் இருவருக்குள்ளும், அந்தச் சிறைம், குறுமிய ரீர்த் தெர்புகளுக்கு அப்பால். தோழமை ஸ்திதியில் நீடித்து வருகிறது என்ற உண்மையை, என் மனைவி கூட சமீப காலத்தில் தான் சீரணத்திருக்கிறாள்.

குரு எண்ணங்களுக்கு அப்பால்

எதிர்மறையான ஒரு ஆணும், பெண்ணும். நேயம் செலுத்த முடியும் என்பது பலரது பார்வையில் சிக்கலான விடயம். இந்த வித் தியாசமான அநுபவம். என் உள்ளுணர்வுகளில் இளரத் தம் பாய்ச்சுகிறது.

சலோமினா சொந்த வாழ்வில் சோகக் கறையோடு வாழ்வன். ஏச்சந்தர்ப்பத்திலும் தன்றமிக்கை இழக்காதவள். அவளை ஒரு வெள்ளையன் பலகாலம் தேநசித்துக் கெடுத்துவிட்டு, தலைமறைவானான். அவள், இனி, எந்த ஒரு ஆணினும், குருரங்களை தணித்துக் கொள்ளும் கருவியாக இருக்கச் சம்யதியாள்.

சலோமினாவிடம் ஒரு நாள் தீவிவாறு கேட்டேன்.

‘விடகாலைக் குளிரில் பாதி உறக்கழும், பாதி விழிப்புமாக விறைத்த குறியிடன் சேர்க்கைக்கு சங்கடப்படுவது, ஒரு ஆணின் பொதுவான உடற்கூறு. இதே ஸ்திதி பெண்ணுக்கும் உண்டா?’

‘ஏன் இல்லை, பெண்ணுக்கும் இந்த அனுபவங்கள் எதிர்மறையானது அல்ல! ஆனால் பெண்ணுக்கு விறைப்பு, எழுச்சி, கிளர்ச்சி, என்பதெல்லாம், ஒரு பூடகத் தன்மை வாய்ந்தது. அவை ஆணைப் போல வெளிப்படையானவை அல்ல. அவள் கலவியின் போது மட்டும் அக்னி பலம் கோண்டவளாகிறாள்.’ என்று பதிலிருத்து விட்டு, தன் பெண்ணம் பெரிய விழிகளால் ஒரு மழலைப் பார்வை பார்ப்பாள். கேள்வியும், விடையுமாக. நமது அன்றைய பொழுதுகள், வெகு சுவாரஸ் யம் மிகுந்தவை.

4

பொன்னம்மாவின் குருவிக் கூடு போன்ற, குடிலின் முன் நின்று, கதவைத் தட்டினேன். சில கணங்களுக்குப்பின் ஓர் உருவும் காற்றில் அசைந்து வருவதுபோல் இருந்தது. இருபது வருஷங்களுக்கு முன் சந்தித்த பொன்னம்மாவாக அவள் இருக்க வில்லை என்பது. எனக்கு ஆச்சரியம் தரவில்லை.

தலை நரைத்து, உடல் இளைத்து, துளை விழுந்து துருப்பிடித்த. காலிப் பாத்திர யாசகக் கண்களுடன் என் எதிரில் நின்றாள்.

‘ஒங்களுக்கு யார் வேணும்.....?’

‘பொன் வய யா! என்ன என்றால் ஆபகமிருக்கிறது உனக்கு?’

கேள்விகள் காற்றில் சங்கமிக்க, நிமிடங்கள் மௌனத்தில் கரைய, தொலைந்து போன எதையோ மீட்டெடுக்க முயலும் தேடல் பாவனை அவளுக்கு. கடன் பட்டு விட்டுப் போன பழைய சம்பவத்தை நேற்று நடந்ததைப் போல நினைவு கூர்ந்து தெளிவாகச் சொன்னேன். அவளது வற்றிய உதருகளின் விளிமில், விரக்திப் புனினைக் கிழமூட்டது.

‘ந சொல்ல எதுவும் என் ஞாபகத்தில் இல்ல, ராசா! நான் கவர்ச்சியா இருந்தப்

என் உடல் எல்லாருக்கும் தேவப்பட்டுது. இப்பநாய்கள் சப்பிப் போட்ட முள்ளுக்கூடு நான். என்ன நாடி கியலில் நின்னாக்க, அது ஒரு காலம். எண்ட மேனிய உறிஞ்சி ரத்தத்தக் குடிச்ச படுவாக்க, எவனும் என்ன திரும்பிக் கூட பாக்க வரல்ல!

‘ஒரு சிறுநேரம் என்னோடு இருந்து’ போனதற்காக இத்தனை காலம் கழிச்சி, நினைவுவைச்சி, தேடி வந்திருக்கிறேயே, நீ ஒரு அசலான மனுசன், ஒன்க்கு கைமாறா எதையாவது கொடுக்க இப்ப, என் உடல்ல திராணி இல்லையே ராசா!’

‘உன்னிடத்தில் எதையும் எதிர்பார்த்து நான் வரல்ல! பட்ட கடனை அடைக்க வந்திருக்கிறேன். வட்டியும் முதலுமாக,’ என்றேன் நான்.

எப்பவோ இழுந்து போன அட்டகாசச் சிரிப்பை, மீண்டும் துணைக்கழைக்க, பிரயத்தனம் செய்து தோல்விகளுடு, உடல் அதிரப் பயங்கரமாக இருமித் தொலைத் தாள். ஆயரம் ரூபாய் நேரட்டுக் கள் ஜீந் தை கையில் திணித்துவிட்டு விடை பெறலானேன்.

‘எனக்கு உள்ளப் பாத்தபிறகு தான் இனியும் வாழ வேண்டும் என்று ஆசைவருது மகராசா!’ அவளது கண்களில் நீர் ஒழுக கைகள் குவிந்தன.

வருந்துக்கிறோம்.

பிரபல எழுத்தாளரும் மலையகத்தின் கல்விமாணாகத் திகழுந்தவருமான திருச் செந்தூரன் அவர்கள் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார்.

அன்னாரது மறைவையொட்டி மல்லினை தனது ஆழந்த துயரத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது

- ஆசிரியர்

இலங்கைக் தமிழ் நாடக வளர்ச்சிக்கு

நாடக நெறியாளர் சுறுப்பு ஹமிடன்

பங் களி ப் பு

-அந்தனி ஜீவா

நா டகம் என்பது வாழ்வோடு ஒன்றிலிட்ட ஓர் அம்சமாகும். நடிப்பும் கூத்தும் பழங்காலந் தொட்டே நம் நாட்டில் பழகி வரும் கலைகளாகும். சரித்திர நிகழ் சகிக்களையோ. புராண இதிகாச சம்பவங்களையோ. நாடகமாக ஆடி வருவது தமிழ் நாடக மரபாகும்.

“நாடகத்தில் இரண்டு விதமான புலனாராய்ச்சிகளுக்கு இடமுண்டு. ஒன்று கேட்டல், மற்றது பார்த்தல். கண்ணுக்கும் காதுக்கும் ஒரே சமயத்தில் விருந்தளித்து இன்பம் தருவது. நாடகம். ஆகவே நாடகத்தில் கண்ணுக்கு ரம்மியமான வர்ண வில்தாரங்கள்-ஆடை அணிகள் ஒலி ஜாலங்கள் முதலிய கலைகளும் கலந்திருக்கின்றன. ஆகவே நாடகம் என்பது தனித்தது அல்ல. நடிப்பு, இசை, வர்ணம், வில்தாரம், பேச்சு, வேஷம் முதலிய பற்பல கலைகளின் சம்மேளனம் என்றே கூறலாம்” என்கிறார் கலை இலக்கிய விளங்கரான சிதம்பர குருநாதன்.

இலங்கைத் தமிழர்கள் மத்தியில் மரபு வகையான கூத்துக்கள் காணப் பட்டதைப் போல சிங்கவர்களிடையே சோகரி, கோலம் போன்ற கிராமிய மரபான கூத்து வடிவங்கள் இருந்து வந்துள்ளன.

நம்மிடையே பழம் பெரும் கலைகளில் ஒன்றாக நாட்டுக் கூத்து இருந்து வந்துள்ளது. இது இலங்கை தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய கலைகளில் மிக முக்கியமானது. நாட்டுக் கூத்து இரு வகைப் படும். ஒன்று கூத்து, மற்றது விலாசம். ஒன்று தென்மோடி. மற்றது வடமோடி எனப்படும். இது போன்று பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை காரணமாக மலைப் பிரதேசங்களில் குடியேறியுள்ள இந்திய வம்சாவளி மக்களிடையே “காமன் கூத்து” பாரம்பரியக் கலை வடிவத்தை மலையக மக்கள் ஆண்டு தோறும் ஒரு விழாவாக நடத்தி வருகின்றனர்.

“தமிழ் நாட்டுக் கூத்தானது சிங்கள நாடகக் கலையிலும் தன் செல்வாக்கைப் பதித்துள்ளது என்றும் ‘நாடகம்’ எனச் சிங்கள மக்கள் பெயரிட்டுக் கையாண்டு வரும் கலை வடிவம் தமிழருக்குரிய” ஒன்று எனவும் பேராசிரியர் சரத்சந்திரா கூறியுள்ளார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டு தொடக்கத்திலிருந்து இலங்கையில் தமிழ் நாடகமானது நவீன

முறைகளைச் சார்ந்து படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது.

தமிழில் வசன நாடகம் எழுதும் முறை பிரித்தானிய கல்வி முறையில் தான் தோற்றுவிக்கப் பட்டது. பிரித்தானியருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் 1815-ஆம் ஆண்டிலே இலங்கை முழுவதும் வியாபித்தது. அத்துடன் தமது அண்டை நாடான இந்தியாவிலும் அவர்களுடைய ஆட்சி முழுமையாக வேருன்றியது. தமது அரசு அலுவல்களுக்கு ஆங்கிலம் கற்ற சுதேசிகளைப் பயிற்றும் தேவை ஏற்பட்டது. ஆங்கில மொழிப்பயிற்சியுடன் ஆங்கில கலை இலக்கிய மரபுகளில் சுதேசிகளுக்கு பயிற்சியும் ஒரளவு உச்சாலயும் ஏற்பட்டது. அப்பொழுது தான் ஆங்கில மொழியில் அமைந்துள்ளது போல வசனங்களில் அமையும் நாடகங்கள் எழுதும் முயற்சிகள் தமிழ் மொழியில் எழுலாயின.

பிரித்தானியரின் கல்வி முறையின் காரணமாக நாடகம் எழுதப்பட்டாலும் ஒரே நாடகத் தில் வசனங்களையும் இசைப்பாடல்களையும் நடனங்களையும் கூட்டு மொத்தமான நாடக வடிவமாக நம்முன்னோடிகள் உருவாக்கினார்கள்.

தமிழகத்தில் நாடகத் தந்தை எனப் போற்றப்படும் சங்கரதாஸ் கவாயிகளை அடுத்துப் போற்றப்படும் நாடக ஆசான் பம்மல் சம்பந்த முதலியார் பிற்மொழி நாடகங்களுக்குத் தமிழ் வடிவம் கொடுத்தார். இவர் மொழி பெயர்த்த வற்றில் பெரும் பாலானவை ஷேக்ஸ்பீயர் நாடகங்களாகும்.

பம்மல் சம்பந்தமுதலியார் நாடகங்களை எழுதியது மட்டுமல்லது நாடகங்களில் பங்கு பற்றினார். பயிற்சி அளித்தார். இவர் தமது குடும்ப விலாச சபை என்ற குழுவினருடன் 1911-ம் ஆண்டு

இலங்கைக்கு வந்து நாடகங்களை மேடையேற்றினார்.

இவரது நாடகங்களால் கவரப் பட்ட கலையரசு க. சொர்னலிங்கம். பம்மல் சம்பந்த முதலியாரை தமது குருவாக ஏற்றுக் கொண்டு அவரால் எழுதப்பட்ட நாடகங்களை மேடையேற்றினார். கலையரசு சொர்னலிங்கம் அவர்களை இலங்கைத் தமிழ் நாடக முன்னோடி எனக் குறிப்பிடலாம். இவரைப் போன்று இலங்கைத் தமிழ் நாடக மேடைக்கு சிறப்பாகப் பணியாற்றியுள்ள பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளையைக் குறிப்பிடலாம். இவர் தான் முதன் முதலில் யாழ்ப்பாண பேச்சுத் தமிழை வெற்றிகரியாக நாடகத்தில் கையாண்டவர்.

தமிழ் நாடக வளர்ச்சிக்கு பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை ஆற்றிய பணி அளப்பியது. பேராசிரியரின் நாடகங்களைப் படிக் கும் பொழுது அவற்றிய பணி அளப்பியது. பேராசிரியரின் நாடக விளக்கியதற்குத் தரமும், தேசாபிமானமும், மொழிப்பற்றும் நமக்குத் தெளிவாக விளங்குகின்றது. பேராசிரியரின் நாடக ஆற்றலைப் பல்கலைக் கழக அரங்குகள் நன்கு பயன் படுத்தி கொண்டன. நாடகத்துறைக்குப் பெரும் பணியாற்றிய பேராசிரியர் க. வித்தியானந்தன் இவரின் மாணாக்களே என்பது குறிப்பிடக் கூடியது.

இலங்கையில் ஜம்பதுகளுக்குப் பின்னர் கலை இலக்கியத்துறையில் தேசிய ரீதியான ஒரு விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது. சிங்கள நாடக மேடையில் ஏற்பட்டது போன்ற விழிப்புணர்வு தமிழ் நாடக மேடையில் ஏற்படவேண்டும் என்று மையாகும். ஆனால் தமிழ் நாடகத்தைத் தவிர இலக்கியத்துறையின் ஏனைய பகுதிகள் நன்கு

தனித்துவமுள்ளதாகப் பிரகாசிக்கத் தொடர்ந்தன. படைப்பாளிகளின் மூலம் பங்களிப்பைச் செய்தனர். தீடகாத்திரமான முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப்பட்டன. தமிழ் நாடக மேடையில் வற்றசி தென்பட்டாலும் அத்தி பூத்தாற் போல நல்ல முயற்சிகள் ஒரிரண்டு நடைபெற்றன. சிங்கள நாடக மேடையில் பேராசிரியர் சரத்சந்திரா “மனமே” என்ற நாடகத்தை மேடையேற்றினார். பழைய கொட்டகைக் கூத்து பாணியில் அமைந்த நாடகங்களைப் பார்த்து திருப்தி அடைந்த சிங்கள மக்களிடையே “மனமே” நாடகம் சிங்கள நாடக மேடையின் திருப்பு முனையாக அமைந்தது. சிங்கள நாடக மேடைக்கு புத்திஜீவிகளின் வருகை சிங்கள நாடக மேடையை முன்னெடுத்துச் சென்றது. பேராசிரியர் சரத்சந்திராவைத் தொடர்ந்து தயானந்த குணவர்தனா, வென்றி ஜியசேன, குத்தபால டி சில்வா, சந்திரதாஸ தலையக்க, குணசேன கலபதி போன்ற இளைஞர் கூட்டம் சிங்கள நாடக மேடைக்கு சிறப்பான பங்களிப்பை செய்ய முன்வந்தது. இவர்களுக்குப் புலமைபரிசில் கிடைத்தது. வெளிநாடுகளுக்கு சென்று உலக அரங்குபற்றி பயிற்சி பெற்று திரும்பினார்கள்.

இதே போன்று தலைநகரில் தமிழ் நாடக மேடையில் தனது பங்களிப்பை செய்ய முன் வந்தார் ஓர் இளைஞர். இவர் தான் நாடக நெறியாளர் கலைர் ஹமீட் இவர் ஆங்கில நாடகங்களை நெறிப்படுத்திய ஏனெல்லா மக்களுடையர். கலாநிதி ஆஷ்விகல்பே போன்றவர்கள் நடத்திய நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறையில் பங்குபற்றினார். மேல் நாட்டு நவீன நாடக மேடைகளைப் பற்றிய அங்புவமிக்க நிபுணர்களான இவர்கள் இருவிடம் அரங்கியலைப் பற்றிய பல விடயங்களைத் தெரிந்து கொண்டார். நாடக சம்பந்தமான ஆங்கில நால்களையும் தேவி வாசித்தார்.

அறுபதுகளில் “பொம்மலாட்டம்” என்ற தமுவல் நாடகம் கலைர் ஹமீட் இனியாள்கையில் மேடையேற்றப்பட்டது. இந்த நாடகம் பலரின் கவனத்தைக் கவர்ந்தது. “ஒரே இரவில் தமிழ் நாடக மேடையை இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எடுத்துச் சென்றுள்ளார்.” என்று பேராசிரியர் க. கலைசபதி குறிப்பிட்டார். இந்த நாடகம் தமிழ் நாடகக் கலைஞர் களிடையே ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

“தமிழ் நாடக மேடைக்கு கலைர் ஹமீடின் வரவு ஒரு வெள்ளிமுறையாகக் கருதப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து நாடக நெறியாளர் கலைர் ஹமீட் இன் நாடகங்களுக்குத் தனியான ஒரு கலைஞர் கூட்டம் உருவாகியது.

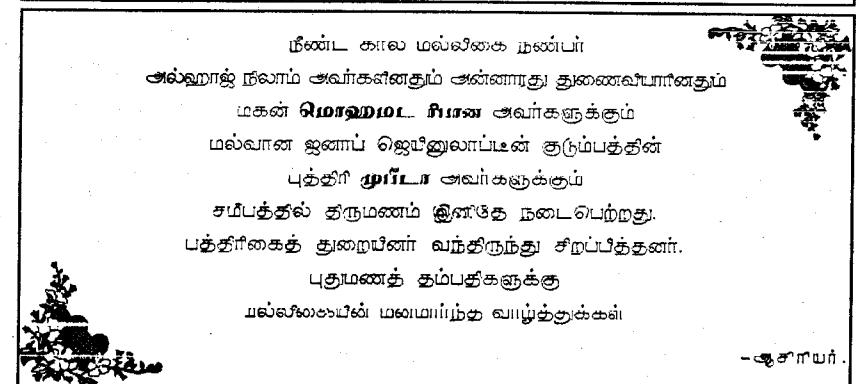
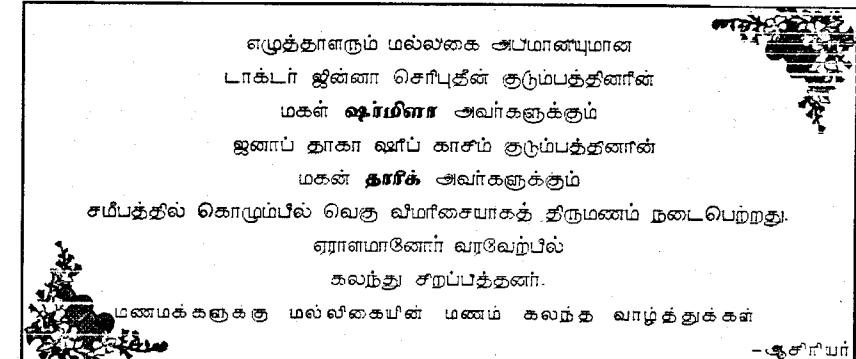
இதனைத் தொடர்ந்து இவரது நெறியாள்கையில் மேடையேறிய “அவளைக் கொன்றவள் நீ” என்ற நாடகம் பல தடவைகள் மேடையேறியது.

இதற்காக அவர் பல நவீன உத்தி முறைகளைக் கையாண்டிருந்தார்.

“கலைர் ஹமீட் 1960களிலிருந்தே காத்திரமான நாடக உணர்வுடன் நாடகத் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டவர். 1960 களிலேயே அதன் பாதனம், பொம்மலாட்டம், அவளைக் கொன்றவள் நீ போன்ற மொழிப் பெயர்ப்புத் தமுவல் நாடகங்களை நெறியாள்கை செய்தவர். தமிழில் நல்ல நாடகப் பிரதியில்லாமையாலேயே இம்மொழி பெயர்ப்பு தமுவல் நாடகங்களைச் செய்கிறேன் என்று கூறியவர். எனினும் நாடகப் பிரதியை மேடையில் அளிக்கும் முறையே நாடகத்தின் சிறப்பு என்று

நம்பியவர். இவ்வகையில் நாடகத்தை ஓர் அளிக்கைக் கலையாகக் கண்டவர். கலைர் ஹமீட் மேடை உத்திகளாக ஓளி, ஓலி, தீசை, ஓப்பனை, ஓவியம், மேடையமைப்பு என்பவற்றைக் கைக் கொண்டார். 1970 களில் கலைர் ஹமீட், அம்பியின் வேதாளம் சொன்ன கதையை நெறிப்படுத்தினார். வேதாளம் சொன்ன கதை

இவ்வாறு நாடக நெறியாளர் கலைர் ஹமீட் பற்றி சமூகத்துத் தமிழ் நாடக அரங்கு என்ற நாலில் கலாநிதி சி. மெளன்குரு குறிப்பிடுகின்றார். தமுவல் நாடகங்களை நெறிப்படுத்திய நெறியாளர் கலைர் ஹமீட், வாடகை அறை, ஏனிப்படிகள், பிள்ளை பெற்ற ராஜா ஒரு நாயை வளர்த்தார், சாதிகள் இல்லையாடி பாப்பா, வலை,

மனிதர் களுக்கு இயல்பாக உள்ள குணங்களைப் பழைய கதை ஒன்றின் மூலம் கூறும் நாடகமாகும். நாடக நெறியாளரான கலைர் ஹமீட் இன்நாடகம் ஆலோசனைகளுடனேயே இந்நாடகம் எழுதப்பட்டது.

முறுவல் ஆகிய நாடகங்களை நெறிப்படுத்தினார். இலங்கை தமிழ் நாடக மேடைக்கு நாடக நெறியாளர் கலைர் ஹமீட் இன்புகளிப்பு வரலாற்றுச் சிறப்புக்குரியதாகும்.

இன் ஒரு வீதி செய்வோம்

செ. யோகநாதன்.

த மிழகத்தில் வெளியாகி இங்கு வரும் நூல்களைப் பார்க்கின்ற போது பிரமிப்பும் பெருமுக்கம் உண்டாகிறது. ஒரு புறம் வணிகச் சமூகத்தினர்கள், மறுபறும் பெருகி வரும் தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகள் என்பவற்றின் இடையே இந்த நூல்களின் பெருக்கம் வியப்பான ஒன்றுதான். தமிழக அரசு 800 பிரதிகளை ஒவ்வொரு நூலிலிருந்தும் கொள்வனவு செய்வது தான் இதன் காரணமா? இல்லையென்கிறார்கள் பதிப்பாளர்கள். தெளிவாகப் பதில் சொல்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பதிப்பாளர்களும் நூலக இயக்குநர்களிடம் தாம் பதிப்பித்த நூல்களைக் கட்டணத்துடன் பரிசீலனைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். நூல் பரிசீலிக்கப்படுகிறது. 1பக்கம் கொண்ட நூல் இதன் படி 22.50 சதம். ஆனால் புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட விலை 40 ரூபாவாக இருக்கும். இதில் 800 பிரதிகளை இயக்குநர் அரசு சார்பிலே கொள்வனவு செய்வார். ஒரேயிடயாக நூல் கொள்வனவாகி, சிலமாதங்களுள் நூல் கொள்வனவு செய்யப்படுகிறதென்பதைத் தவிர பதிப்பக்தாருக்கு வேறேற்றும் நன்மை இல்லை. இதைவிடச் சென்ற ஆண்டிலிருந்து பதிப்பகங்கள் வெளியிடும் நூல்களிலிருந்து 50 வீத நூல்களையே கொள்வனவு செய்வதைத் தமிழக அரசு எழுதாவிதியாகக் கொண்டுவிட்டது. எனவே பதிப்புத்துறை, இந்தச் சலுகையால் அருமையான நூல்களை வெளியிடுகிறதென்ற கருத்து ஏற்கக் கூடியதல்ல.

இரண்டு ஆண்டுகளின் முன்னர் நாம்தா வெளியிட்ட ‘அசோகமித்ரன்’ கதைகள் நான்கு தொகுதிகள் வெளியாகின. இவ்வாண்டு கலைஞர் பதிப்பகம் அதே அசோக மித்ரன் கதைகளை அழகிய தொகுதிகளாய் வெளியிட்டுள்ளனர். சென்ற ஆண்டு, ந. பிச்சமுர்த்திக்கு நூற்றாண்டு. அவரது படைப்புகள் மூன்று தொகுதிகளாய் வெளிவந்தன. அதே ஆண்டு சாகித்திய அகாதமி பிச்சமுர்த்தியின் தேர்ந்தெடுத்த சிறுகதைகளை வெளியிட்டது. இப்படிப் பல தொகுப்புகள். இதை விட ஒவ்வொரு எழுத்தாளர்களையும்

முழுமையாக வெளிப்படுத்தும் ‘ரீடர் வரிசையில்’ அசோக மித்ரன், ஜெயகாந்தன், சுந்தரராமசாமி, லா. ச. ராமாமிர்தம், கி. ராஜநாராயணன் எழுத்துக்கள். நேற்றே தொரிந் த செய்தி. ஜெயகாந் தன் எழுத்துக்களை கவிதா பதிப்பகம் தொகுதிகளாக வெளியிடும் அறிவிப்பு.

‘ரீடர்’ நூல் வெளியிட்டு விமர்சனம் ஒன்றில் இப்பதிப்பின் சந்தை வாய்ப்புப் பற்றி கேள்வி எழுப்பப் பட்டுப் பதிலும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இந்த நூல்கள் புலம் பெயர்ந்த தோரின் கணிசமான அளவு கொள்வனவை நம்பியுள்ளது என்று சொல்கிறது அந்தப் பதில் உறுதியுடனே.

இந்தப் பின்னணியுடனேயே ஈழத்துப் பதிப்புத் துறை முயற்சி பற்றி நோக்க வேண்டியுள்ளது.

இலங்கையில் வெளியான தரமான படைப்புகளில் பல இரண்டாம் பதிப்பைக் காணவில்லை. தரமான கதைகள் பத்திரிகைகளில் வெளியானதோடு அழுங்கிப் போய்விட்டன. இவை பதிப்பிக்கப்படும் போதுதான் எமது படைப்புத் துறை வளர்ச்சியை அறிய முடியும். அதிலிருந்து இன்னொரு தளத்தைத் தொட முடியும்.

பதிப்புத்துறைக்கு எமது நாட்டில் நம்பிக்கை வெளிச்சம் உருவாகியுள்ள காலம் இது. உலக வங்கி கல்வி அமைச்சினுடோக படைப் பாரிசிகளிடமிருந்து ஒவ்வொரு நூலிலும் 500 பிரதிகள் கொள்வனவு செய்கிறது. படைப்பாளரான திரு. தில்லைநடராசாவே இதை நெறிப்படுத்துவதால் செம்மையான முறையில் இம் முறை செயற்பட்டு வருகிறது.

கடந்த இரண்டு முறைகளாக உள்ளுர்-

படைப்புகள் இவ்விதம் கொள்வனவு செய்யப்பட்டதால் இங்கு பதிப்பகங்கள் புது துயிர் பெற வாய்ப்புகள் உண்டாகியுள்ளன.

இதை விட நூலக அபிவிருத்திச் சபை, வட கிழக்கு மாகாண கல்வியமைச்சு, இந்துக்கலாசார அமைச்சு, மேற்கு, சப்ரகமுவா, மத்திய மாகாண பிரதேச சபைகள், இப் பகுதிக் குட்பட்ட பாடசாலைகள் என்பன தமிழ் நூல்களைக் கொள்வனவு செய்வதற் கான நிதிவளர்த்தினைக் கொண்டிருக்கின்றன.

தமிழகப் பதிப்பாளர் போலவே இலங்கைப் பதிப்பாளர்களும் தமது நூல்களில் 300 பிரதிகள் வரை புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் விற்பனை செய்ய முடியும். வீரகேசரியின் மாத வெளியீடுகள் 5000 பிரதிவரை விற்பனையான வரலாற்றை நாம் மறந்துவிட முடியாது.

உற்றைக் கைவிரல்களுள் அடங்கும் பதிப்பகங்களே இப்போது நம்மிடம் உள்ளன. இப்போதைய சூழ்நிலையிலே சந்தைப்படுத்தும் வலைப்பின்னலை நாம் செம்மையாகப் பயன் படுத் தினால் மேற்கூறிய தரவுகளின் அடிப்படையில் ஓர் ஆண் டிலே பதிப்பகம் ஒன்று தன் வெளியீடிடில் வெகு இலகுவாக 2000 பிரதிகள் வரை சந்தைப்படுத்தமுடியும்.

இலங்கையில் படிக்கும் பழக்கம் குறைவென்பது தவறான கருத்தாகும். இலங்கைக்கு ஆண்டு தோறும் 60 இலட்சம் ரூபா வரையிலான நூல்கள் கொள்வனவு செய்யப் படுவதாகப் புள்ளி விபரங்கள் சொல்கின்றன. எனவே இவை இங்கு நிறுவனங்களாலும் வாசகர்களாலும் கொள்வனவு செய்யப்படுகின்றன. இந்தத் தொகுதியில் பாதியளவையாவது நமது

பதிப்பகங்கள் நமது நூலால் பெற்றுக் கொள்ள தகுதியும் அவசியமும் உள்ளவர்கள் என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

இன்றைய கல்வித்திட்டம், இலங்கையின் தற்கால இலக்கியத்தை மாணவர்கள் பூரணமாக அறிந்திருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறது. சிங்களத்திலே மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்கா, குமார துங்கா, முனிதாசா, கே. ஜயத்திலகா தொடங்கி இன்றைய எழுத்தாளன் எழுதிய ஆக்கங்கள் வரை பாடப்புத்தகமாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் இந்த நூல் கள் பல்லாயிரக்கணக்கில் அச்சிடப் பட்டு வருகின்றன.

நாம், கோயம்புத்தூர் தமிழ் பேசும் நாகம் மாவைப் பாடப்புத்தகமாக்கி, கொங்குத்தமிழுக்கு உரை எழுதி அச்சகம், மாணவர்களுக்கு விற்று வருகிறோம். நாகம்மாள் ஒரு நல்ல நாவல். ஆர். ஷண்முகசுந்தரம் சிறந்த படைப்பாளி. இது வேறு விஷயம். இலங்கை இலக்கியத்தைப் பயிலவேண்டிய தேவையுள்ள மாணவனுக்கு அதையே கொடுக்க வேண்டும். நவாலியூர் சோம சுந்தரப் புலவரின் 'சிறுவர் செந்தமிழ்' உட்பட பல இலக்கியங்களை பாடநூலாகக் கொண்டிருந்த மரபல்லவா நமது மரபு.

இன்றைய இளந்தலைமுறை, நமது சென்ற கால கலை இலக்கியச் செழுமையினை அறிந்திட முடியாத பதிப்பு வறுமை நம்மிடம் செறிந்துள்ளது. இதை மாற்றியாக வேண்டும். மாற்றக் கூடிய சூழ்நிலை இன்று சாத்திய மாகியுள்ளது.

அறுபதாண்டு காலம், தொடர்ச்சியான நவீன படைப்பிலக்கிய அறுவடைகள் நமக்குச் சொந்தமாகியுள்ளன. தமிழகப்

பதிப்புத்துறை நமது அறிவாளிகளாலும் படைப்பாளிகளாலும் ஒப்பற்ற அறிவுச் செல் வங்களைப் பெற்று நூல் களை வெளியிட்டிருக்கின்றது. விபுலானந்தர், ஆறுமுகநாவலர், சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை என்று தொடங்கி நவாலியூர் சோ. நடராசன், இலங்கையர் கோன், பேராசிரியர் கலாசபதி போன் நோரீன் அருங் கொடைக்களைப் பதிப் பித்து அவர்களைக் கொள்வித்திருக்கின்றது. இன்று சிறந்து விளங்கும் படைப்பாளிகள் பலர் தமிழகத்தில் பெருமை பெற்றவர்கள்.

இன்றைய பதிப்பு முயற்சிகள் எமது முன்னோரையும் சமகாலத்தவரையும் நமது தலைமுறைக்கு அறிமுகப் படுத்தவேண்டும். அது அவசியம். அவசரம்.

இந்த முயற்சி ஒரு கூட்டமைப்பால் சாத் தியமாகத் தக்கது., இதில் படைப்பாளிகளும் புரவலர்களும் பங்கு கொள்ளலாம். கடுமையான உழைப்பும், அர்ப்பணிப்பும், நமது கலை இலக்கிய அபிமானமும் இம்முயற்சிக்கு அடிச்சரடாக அமையும்.

1930 முதல் இன்று வரையுள்ள படைப்பாளர்களின் தொகுப்புகளை பதிப்பிக்கவும், மீள்பதிப்பாககம் செய்யவும் எவ் வெவ் வழி வகைகளை மேற் கொள்ள வாம் என்பது பற்றி படைப்பாளர்களும் பதிப்பாளரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து பேசுவோம். தனிமரம் தோப்பாகாது என்ற பழமொழி இன்றைக்கும் பொருத் துகிற மொழி யென் நே சொல்லலாம்தானே!

போர் ஜிவனம்

நீர் போர் சிச்யதழும்
திடையிடையீ சீவ் போசு
சமாதாமிமஸ்ரீதீதீா ஒதழும்
நீயதீயாயிற்றிறம் ஓருப்பின் சீச் நீதம்.
உயிர் குற்றயிர்தீக் கிடக்க
வாய் வுவம்ஸி மாரஷத்தரூது கண்ணீர் சீதறிர்ரூத்
காவம்.

எப்பொமிதாரு போசு-
எந் சீவிலியஸுந்த சீர் சிச்யதவா/ சிவாரு
வாழ்வகைக்கு சிமஸ்ரிருந்த
கணாக்கிளனாதுந்த வீழ்ந்தீற்றுக்
கண் நினாதயில்.

திப்பட்டீ வாழ்விவரீதல் பற்றி
திநருப்புச் சிச்யதீ சிசால்வித்
நீயதீற்றிறம் ஓருதயங்களில் ரூயிட்டு.

நீயும்-நீன் பூம் போவதீது
உதூயாயிற்றிறங்கு
கண்டு போட்ட திதன்
திநஞ்சட் கடும் போர்.

முன்னாரு காவமருந்து
ஒக்கிருந்ததீ அக்கிருந்து
ஒக்கங்கள்து, அகஞ் சக்கந்தீத்
நீன் பொருதாய் வாழ்விருந்து
ழுங்கர வர்மியற்றி

நீக்கி பொருதுகளில்
ஒக்கிழுந்தீாம்; அக்கிழுந்தீாம்.
சுற்றுந் தீஷ்ந்தீருந்த சக்கிழுந்தீாம்
ஜீவிதந்தகை யீழுந்தே தவித்தேங்கி வீழ்வுற்றோம்
பரவைக் கிகாத்திப்பில் அழுவழுவாய் அனுத்தமும்.

சீவியத்தீன் நீதிப்போ
சீவியஸு காரியிழுந்து
சீரீஷ்ந்து தமத்தெல
வாழ்விழுந்தப்பாயிற் திறமகுள்.

பிரீஸ் மாநகரில்
திய நிறுவனம்

அறிவாலயம் புத்தாலை

இலங்கை - இந்திய - புலம் பெயர்ந்த தமிழ்
எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை (இலங்கை) - விடியல் பதிப்பகம் (கோவை) -
தாமரைச்செல்லி பதிப்பகம் (சென்னை) - காந்தாகம் பதிப்பகம்
(சென்னை) - காவ்யா பதிப்பகம் (பெங்களூர்)

மற்றும்

அன்னம் - க்ரியா - கீழைக்காற்று - அலைகள் - வேர்கள் இலக்கிய
இயக்கம் - சென்னை புக்ஸ் - நியூ சென்றிசரி - காலச்சலூடு -
மணிமேகலை போன்ற மிகப் பெரிய புத்தக நிறுவனங்களால்
வெளியிடப்பட்ட தரமான நூல்கள்

டானியல் - டொமினிக் ஜீவா - ஆந்தனி ஜீவா - செங்கை அழியான் -
செ.கணேசலிங்கன் - சாரல் நாடன் - பெண்டிக்ற் பாலன் - தெளிவத்தை யோசப்
- ஜெயகாந்தன் கி. ராஜாராமன்னன் - அம்பை - கண்மணி குணசேகரன் -
அனுராதா ரமணன் - சுஜாதா - பாலகுமாரன் - ஆகிளன் - கண்ணதாசன் -
ஜெயமோகன் போன்ற எல்லாவித எழுத்தாளர்களின் நூல்கள்
கைவாசாதி - திவத்தும்பி - எம். ஏ. மான் - சண்முகதாஸ் போன்றவர்களின்
இலக்கிய ஆய்வுநூல்கள்

பெண்ணியம் - தலித்தியம் - மார்க்ஷியம் - பின்னவீநத்துவம் -
பெரியாரியம் தொடர்பான வெளியீடுகள்

நவீன தினிமா தொடர்பான ஆய்வுகள்
இலங்கை - இந்திய தமிழ் கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுப்புகள்
நூலங்கை - இந்திய பத்திரிகைகள் - சங்கிளககள்
மற்றும் நவீன புதிய தேடலுக்கான நூல்கள்
மேலும் உங்கள் வாசியுக்கான அனைத்து வெளியீடுகள்

பாடசாலை-ஆலுவலக தேவைக்கான உபகரணங்கள்
அனைத்து தொலைபேசி அட்டைகள்

அனைத்துக்கும்

அனைத்தும்
தபால்மூலமும்
ஆயூப்பி
வைஷ்பப்படும்

PARIS ARIVAALAYAM

7 RUE PERDONNET, 75010 PARIS, FRANCE.
(M°: La Chapelle/ Gare du Nord)

TEL: 01 44 72 03 34 / FAX: 01 44 72 03 35
e-mail: arivaalayam@37.com

நாப்புக்காது...

மா.....அதொன்டும் எனக்குத் தெரியா இப்பவே வாங்கித் தாங்க...” இப்படித்தான்
அவள் அடம் பிடித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவள் எழுப்பும் குரல் கெஞ்சுதலாகவும்
இருந்தது. நியாயமான கோரிக்கையாகவும் இருந்தது. அன்றைய தினம்
நடுப்பகலை அண்மித்துக் கொண்டிருந்த நேரம்.

புறக்கோட்டை பஸ் நிலையத்தைச் சுற்றி நடமாடிக் கொண்டிருந்த அப்பாவிச் சன
நெரிசலைத் தன் கடுமையான வெப்பத்தால் தூரத்திக் கொண்டிருந்தது கதிரவன். ரூட்
நேர அட்டவணைப்படி அந்த பஸ் வண்டி புறப்பட இன்னம் பதினெந்து நிமிடந் தான்
இருந்தது. வண்டிக்குள் பிரயாணிகள் சேர்ந்த வண்ணம் இருந்தனர்.

ஆரிபி தம் பதிகள் தமது புத்திரி சகீலாவுடன் கொழும் புக்கு வந்து,
அலுவல்களையெல்லாம் முடித்துக் கொண்டு, ஊர் திரும்பும் நோக்கோடு அந்த பஸ்
வண்டியைப் பிடிப்பதற்காகத்தான் விரைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மாறி, மாறி ஒட்டமும்
நடையுமாக, பஸ்ஸில் சீர் பிடிக்க வேண்டுமே என்ற ஆதங்கம். வெய்யிலின் தூரத்தல்
அவர்களுடைய நடைக்கு மேலும் ஒரு வேகத்தைக் கொடுத்தாலும், ஆளுக்காள் நீண்ட
இடைவெளி. தகப்பனுக்குப் பின்னால் தூரத்தில் தாய். சற்று பின்னால் மகள். அவனுக்குள்ளே
இதோ ஒரு குடும்பப் பிரச்சினை சாடை மாடையாகத் தெரிகிறது.

ஒரு பூகம்பம் வெடிப்பதற்கோ என்னவோ.....? சகீலாவின் செக்கச் சிவந்த முகம்
அழுதழுது வீங்கிக் கிடக்கிறது.

குரியன் கொடுரமாகச் சுட்டெடிந்து மனிதக் கும்பலைக் கலைத்தாலும், வந்த
அலுவல்களை முடித்துக் கொள்ளாமல் எப்படியும்?

பஸ் தரிப்பு நெருங்க நெருங்க சகீலாவின் விகம்பல் விஸ்வரூப மெடுத்துக்
கொண்டிருந்தது. நேரகாலத் தோடு சீர் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலில்
தாயும் தகப்பனும் வண்டிக்குள் ஏறி விட்டார்கள். செய்வதறியாமல் அவனும் அழுதழுது
பின் தொடர்ந்தாள். அவள் எதற்காக அடம் பிடிக்கிறாள்? வர வர நிலைமை உச்சக்
கட்டத்திற்கே போய்க் கொண்டிருக்கிறதே!

நேரம் செல்லச் செல்ல பஸ்ஸுக்குள்ளும் அந்தப் போராட்டம் வலுவடைந்து கொண்டிருந்தது.

“இதென்ன பெரிய இதா இருக்கு.....”

முன்வரிசையில் வசதியாக இருந்த ஒருவர் சலிப்புடன் தன் வெறுப்பைக் கொட்டுகிறார். அதற்கு மெருகேற்றுவது போல் பலரும் அவர்களைத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்க்கின்றனர்.

‘இப் படியானவர் கள் பிரயாணம் செய்யக் கூடாது.’ என்ற தோரணையில் மற்றுமொருகுத்தல். அடிக்கடி திரும்பித் திரும்பிப் பார்க்கும் ஒவ்வொரு பார்வையும் போதும். சக்லாவின் தாய் தந்தையருக்குப் பெரிதும் அவமானமாகப் போய் விட்டது.

“இந்தச் சனியபனைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்ததுதான் தவறு....”

தாயும் தகப்பனும் குழுறுகிறார்கள். என்ன செய்வதென்றே தெரியாமல். பிரச்சினை அம்பலமாகி, குடும்ப மானுமும் பஸ் ஏறி விட்டது. அவள் மீண்டும் சுத்தமிட்டு அழுதாள்.

“மூதேவி வாயப் பொத்திக் கொண்டு வா” பொறுக்க முடியாத தாய்க்காரி சடையைப் பிடித்து இழுத்துச் சொன்னாள். தகப்பன் காதைத் திருகி நோவினை ஏற்படுத்தினான். ஒரு காது இரத்தச் சிலப்பாகி நொந்தது. அவள் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. அவள் சிறுமிதான். ஆனால் இங்கிதம் தெரிந்தவள். மௌனமாகவே அழுது ஏங்கினாள். அவளது ஆயுதம் அது ஒன்று தானே!

தனது கோரிக்கையைப் பகிரங்கமாகவே பிரகடனப் படுத்திவிட்டாள். இறுதி முயற்சியாகத் தான்.

“ம்மா எனக்கு இப்பே வாங்கித்தாங்க., பபா எனக்கு இன்னைக் கே வாங்கித்தாங்க.....!”

போராட்டத் தின் உச்சக் கட்ட சலோகங்களை விட்டெறிந்தாள்.

அவர்களுடைய கைகளைப் பிடித்து இழுத்து இறங்குமாறு கெஞ்சினாள்.

மிகக் கூர்மையாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த பஸ் பிரயாணிகளுக்கு கழுப்பொருள் கிடைத்து விட்டது.

“.....புள்ள ஏதோ ஆசைப்பட்டுக் கேட்டு அடம் பிடிக்கிறாள்....என் வாங்கித்தற மறுக்கிறீங்க.....புள்ள பாவம்..”

ஊசியேற்றினாள் ஒரு மாது.

பிரச்சினை குடு பிடிக்கிறது.

இப்பொழுது பிரயாணிகளுள் மற்று மொரு தாய்க்காரிக்குத் திட்டங்களும் தீர்வு பிறந்தது.

“.....புள்ளயைப் போட்டு அடிக்காதங்கம்மா, பஸ் புறப்பட இன்னும் எவ்வளவோ நேரமிருக்கு. இறங்கிப் போய்த்தான் அது கேக்கிற அப்பிள் பழமோ..... ஜஸ்கிரீமோ..... வாங்கிக் குஞ்கம்மா. பாவம் புள்ள..... அழுது களச்சிப் போய்ட்டா...”

இது தாய்மை உணர்வா.....?

அனுதாபக் குரலா.....?

தொந் தரவு சகிக்க முடியாமல் வெளியேற்றும் தந்திரமா.....?

அவர்களுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. வசதியாக இருக்கைகளில் உட்காங்கிருந்த பிரயாணிகள் அவர்களையே வேடுக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். இவர்களை எப்படி வெளியேற்றுவது?

தாவுயானாலும் பஸ் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு புறப்படாது என்பது மட்டும் சர்வ நிச்சயமாகி விட்ட சங்கதி.

சோர்ந்துபோய் விட்டிருந்த சிறுமி சக்லாவுக்குப் பக்கபலம் கிடைத்துவிட்டது. மீண்டும் எங்கிருந்தோ ஓர் உற்சாகமும் உந்துதலும். ஆரும்பித்து விட்டது. பல் லவியை விடாப் பிடியாக, உச்சஸ்தாயியில் தொடர்ந்தாள். காலம் கடந்து போனால் ஒன்றும் கிடைக்காது என்ற கருத்து அவள் குரலில் தொனித்தது. சற்று முன்னால் ஒலித்த தாயப் பாசம் மீண்டும் தலையெடுத்தது.

இறுதியில் -

அவர்கள் இறங்கத் தீர்மானித்தார்கள். அனுதாபக் குரல் எழுப்பிய அந்தப் பெண்ணிடம்-

“இந்தப் பேக்கை சீற்ற வச்சிட்டிப் போகவா.....?”

“அப் போவ..... வேணாம்..... வேணாம்..... கூக்கேயோட கொஸ்கு போங்க... சீற்ற நாங்க பார்த்துக் கொள்வம்..... நிங்க பயப்படம் போய் வாங்க... உங்கட சீற் உங்களுக்கு கிடைக்கும்....”

அவர்கள் சுமைகளோடு இறங்கினார். சக்லாவின் ஆப்பாடத்திற்குப் பூர்ண வெற்றியா?

தாயும் தந்தையும் மகனும் நடந்தார்கள்.

குரியன் மீண்டும் அவர்களை துரிதப்படுத்துகிறது. அவர்களைத் தொடர்ந்து வேறு சிலரும் இறங்கித் தேநீர்க் கடைக்கு நடந்தனர்.

வண் டியில் சற் று நெரிசல்

குறைந்திருந்தது. சொகுசாகப் பிரயாணம் செய்ய விரும்பும் சீற்காரர் களுக்கு இரைச்சல் எதுவுமின்றி ஆறுதலாக இருந்திருக்கும்.

‘இன்சிற்றியில் போக வேண்டுமோ.....!’

தாயும் தகப்பனும் பரபரவென்று முன்னால் நடக்க. புதல்வி சக்லா ஓடவும் முடியாமல் நடக்க வும் முடியாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

சக்லாவின் பிடிவாதத்திலும் நியாயம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. இந்தப் பொன்னான் சந்தர்ப்பத்தை விட்டு விட்டால் இனி அவள் கொழும்புக்கு எப்பொழுது வரப்போகிறாள்? தாயும் வரப்போவதில்லை. தகப்பன் வரக் கூடும். ஆயிரம் சோலிகளைத் தலையில் கூமந்துகொண்டு அவசூச்சக்குக்கு யத்தியில் யக்களைப் பக்குவமாக அழைத்துக் கொண்டு வந்து சிரமப்படுவாரா....? நாட்களைத் தள்ளிக் கொண்டே போனாலும் இது போல் மீண்டும் அத்தி பூத்தது போலப் போவதில்லை.

அவளைக் கூட்டிக் கொண்டு வருவதாயிருந் தாலும் அவருக்குக் கொழும்பில் வேறு எந்த வேலையும் இருக்கக் கூடாது. ஆனால் அது நடக்கப் போவதில்லை.

இன்றைக்கு வந்ததே ஒரு நல்ல முட் தாயுக்கும் தகப்பனுக்கும் தலைக்கும் புதிய உருப்பு வாங்குவதற்கும் தான். மகள் ஸ்கொலர்சிப் பரிட்சையில் சித்தியடைந்து ஊரில் ஒரு பெரிய பாடசாலைக்கு அனுமதி கிடைத்து விட்டதான். தேவையானவற்றை வாங்குவதற்கும் தான். வகுப்பாசிரியை வேறு ‘கெட்டிக்காரி’ ஏன்று நற்சான்று வழங்கியிருக்கிறார். உண்ணமயில் அவள் புத்திசாலி தான். சந்தேகமில்லை.

அவனுக்கு அதொன்றும் பெரிதல்ல. வகுப்பில் அவனுக்கும் மிர்சானாவுக்கும் தான் கடுமையான போட்டி. எல்லாப் பாடங்களிலும் கூடிய புள்ளிகளை எடுத்து முதலாம் ஆளாக வந்து மிர்சானாவை பின்னடையச் செய்தது கூட அவனுக்கு விண்வெளிச் சாதனை அல்ல.

ஆனால் கொஞ்ச நாளாக டியூசன் வகுப்புகளுக்கு போட்டுக் கொண்டு பெருமையிடக்கிறானோ ஒரு வகையான காப்புகள். அவை தான் அவளது கண்களுக்கு விருந்து சுகலரையும் கவரும். அவைபோன்ற காப்புகள் தானும் அனிய வேண்டும் என்பது தான் அவளது நீண்டநாள் ஆசை. அதே வகையான காப்புகள் கிடைக்காவிட்டாலும் அதற்கு நிகரான, உயர்வான, பளபளப்பான காப்புகள் உடனடியாக வாங்கியாக வேண்டும் அவற்றைக் கொழும்பில் வாங்காவிடால் ஊரில் உள்ள கடைகளில் கிடைக்கப் போவதில்லை. ஒரு சிறுமி காப்பு வாங்க ஆசைப்படுவதில் என்ன தவறு? மிர்சானாவைப் பொறுத்தவரையில் அவனுக்கு அவளது மாமா சிங்கப்பூரிலிருந்து கொண்டு வந்து அன்பளிப்பு செய்திருக்கிறார்.

“இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை தவறவிடக் கூடாது.” என்று அவள் நடத்திய போராட்டம் இறுதியில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. அவளது நடையில் ஒரு வகையான குதாகலிப்பும் தென்படுகிறது.

‘பாவம் வறுமைப்பட்ட குடும்பம்’ என்று அந்தப் பெண் கொடுத்த உந்து சக்தியும், பஸ் இன்னும் கணக்கும் என்ற எண்ணமும் தான் அவர்களை இறங்கச் செய்து. காப்புகள் கிடைக்கும் இடம் தேடத் துரிதப்படுத்தியது. புறக்கோட்டை தெருக்கள் அவர்களுக்கு புதிதுதான். உயர்

வகையான காப்பு கிடைக்கும் இடம் எது?

அவர்கள், ஆனாக்காள் மோதிக் கொள்ளும் புறக்கோட்டையின் குறுக்குத் தெருக் கள் எங்கும் சுற்றிக் கொண்டிருந்தனர்.

“முதேவி....சனியன் கறுக்கா வந்து தொலை, இனி நிச்சயமாக, அடுத்த பஸ்தான்.....ஊருக்கு எப்ப போய் சேருவேமோ.....இதுக்கு இதொன்றும் வெளக்கப் போறதில்ல..... காப்பு..... காப்பு..... என்று உசர வாங்குரா.....”

தாய்க்காரி தொடர்ந்து புலம்பிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

“.....வகுப்பில் அந்த மிர்சானா என்ன செய்றானோ.....அதெல்லாம் இவ்வும் செய்யனும். அவங்க வசதிக்காரங்க..... தீங்கிலாந்திலிருந்து வரும்.....சிங்கப்பூரிலிருந்து வரும்.....அவங்களுக்கு என்ன?..”

அந்தப் புலம்பல் ஓயவில்லை. கால்கள் மட்டும் கணவனின் அடிகளைப் பின் பற்றி இழுபட்டன.

“...இந்த வருஷத் தோட படிப்ப நியாட்டத்தான் இருந்த.....எல்கொலர்ஷிப் பாஸ் பண்ணிட்டுக் கெட்டிக்காரி பட்டம் வருத்தாச்சே....எஸ்கலூக்கு சேர்க்காட்டி ஊரும் உலகமும் கதை சொல்லுமே”

“..எல்கொலர்ஷிப் பாஸ் பண்ணின பின்னளைக்கு டொனேஷன் கேட்க மாட்டாங்களாம்..... இவரும் (கணவர்) வாய் தொற்று சொல்லிட்டாரே அனுப்பத்தான் வேணும்...”

பத்து நிமிடங்களுக்கு மேல் புறக்கோட்டை வீதிகளில் நடந்து திரிந்து ஒரு வழியாக ‘இங்க வாங்கலாம்....’ என்று

நிச்சயித்துக் கொண்ட பின்னர் பெற்றாருக்கு ஒரு வகையான மகிழ்ச்சி மகளின் பிழவாதத்திலிருந்து விருப்பட்டு விடலாம்.

இனி இங்கே நிச்சயமாக அந்தக் காப்பு கிடைக்கும். அந்தக் களிப்பின் பிரதிபலனாக

“தாகமாயிருக்கு ஏதாவது கூல்டிறிங்ஸ் குடிச்சிட்டுப் போவம்....” என்றவாறு அவர்கள் ஒரு கூல் எல்பொட்டிற்குள் நுழைந்தனர்.

ஒரு சிறிய மேசையை வட்டமிட்ட கதிரைகளில் அமர்ந்து கொண்டனர். மூவரும் குளிர்மை ஊட்டப்பட்ட பழச்சாறு அருந் தி அதன் இனிமையையும் கவையையும் ருசித்தனர்.

அந்தத் தாய்க்கும் தகப்பனுக்கும் இப்பொழுது மற்று மொரு கவலை. ‘இந்த நேரத்திற்கு அந்த பஸ் போயிருக்குமோ..... இதுக்குப் பொறுகு பஸ் இருக்குமோ.....?’ எத்தனை மணிக் கு வரப் போகுது எல்லாமே...இது செஞ்சு வேலதான்.

“காப்பு காப்புன்னு...நிக்கு இப்ப அது அவசியமா”

“நீங்க எப்பம்மா காப்பு வாங்கித் தந்திருக்கிறீங்க..... சொல்லுங்க பாய்ம்...”

“சரி.....சரி.....வாய் முடிக்கிட்டு வா..... வாங்கிட்டு கருக்கா போவம்.....” என்று அவர்கள் வெளியேற எத்தனித்த போதுதான்-

அந்தப் பேரிலூர்ச்சல். காதுகளைத் துளைத்து விட்டு சர்வாங்கத்தையும் நடு நடுங்கச் செய்தது. அப்படியொரு இரைக்கல். மக்கள் கூட்டம் கண்மன் தெரியாமல் சின் னா பின் னமா கசிச் சிதறிக் கலைந்தனர். பாதுகாப்புத் தேடி.

ஸல்ல்பொட் கலையின் உள்ளேயும் தாழ்வாரத்திலிரும் ஒதுங்கிக் கொள்ள பெருகி வருகிறது ஒரு கூட்டம். வீதிகளில் நிலவிய ஒழுங்கும் அமைதியும் முற்றாக சீர்குலைந்து விட்டது.

அவர்கள் மூவரும் செய்வதறியாது ஒரு மூலையில் நெருக்குப்பட்டுக் கூட்டும். இனி என்ன நடக்கப் போகுதோ.....?

பயம் அவர்களைக் கொல்லிப் பிடித்துக் கொண்டது. நீண்ட இடை வெளிக்குப் பின் மீண்டும் வீதிகளில் கசமுச வென்று சனநடமாட்டம் முற்றால் போல் வெளியேறிக் கொண்டிருந்தது. அதற்கிடையில் கடைகளுக்குகெல்லாம் பூட்டு விழுந்து விட்டது.

அத்தோடு, சுற்று நேரத்திற்கு முன் வெற்றிக் களிப்பில் நடை பயின்று கொண்டு வந்த சகீலாவின் துங்காலும் நம்பிக்கையும் அடங்கிப் போய் விட்டிருந்தன. அவளது பிஞ்ச உள்ளத்தில் நியாயமான அச்சம் குடிகொண்டு விட்டது.

தோல்விகள் அவளைப் போன்ற வறுமைப் பட்ட சிறுமிகளுக்குப் புதிதுமல்ல. சன நெருக்கம் முற்றாகக் குறைந்ததும் அவர்கள் மீண்டும் பஸ் நிலையத்தை நோக்கி நடந்தார்கள். ஒரு பேச்சுமில்லை.

அப் போதுதான் அவர்களுடைய மௌனத்தை உடைக்க. அந்த அதிர்ச்சியான செய்தி அவர்களுக்குள் நுழைந்து வயிற்றில் புளி கரைத்தது.

அப் படியே எல்தம் பித்துப் போய் சிலைகளாக நின்றார்கள்.

அவர்கள் பிரயாணம் செய்யவிருந்த அந்த பஸ்வண்டி - சிதறிவிட்டதாம்.

அவர்களுடைய உள்ளங்கள் அந்தப்

பரப்பான் சோக செய்தியை உள்ளாங்கிச் சுற்று நிதானித்து மீள் பரிசீலனை செய்து பார்த்தன.

அந்தக் கோரமான சம்பவத்தை நினைத் துக் கூட பார் க் கச் சக்தியற்றவர்களாய்- தாய் தந்தையரின் மனங்களில் பாச உணர்வு பெருகிப் பிரவகித்தது. அவள் மட்டும் அடம் பிடித்து, ‘காப்பு’ ‘காப்பு என்று நச்சரித்திருக்கா விட்டால்.....’ அவர்களுடைய பார்வை முற்றிலும் மகளையே மொய்த்தது.

தாயும் தகப்பனும் மாறி மாறி பெருகிவரும் பாச உணர்வுகளை வெளியே கொட்டுகின்றனர்.

‘ஊருக்குப் போய் கண்மணியின் கைகளுக்கு தங்கக் காப்பு செய்து போடுவம், என்ன.....?’

தாய்க்காரியின் கண்களில் நீர் முடியது. ஆணால் மகள் சக்லாவின் முகம் எந்தவித உணர்ச்சி பாவமும் அற்று அமைதியாகக் காட்சியளித்தது. சில நிமிடங்கள்

மௌனமாகவே கரைந்த பின் அவள் தீர்க்கமாகவும் உறுதியாகவும் குரல் கொடுத்தாள்.

“உம்மா.....எனக்கு தங்கக் காப்பு வேணாம்....” ஒரு கணம் பதறிப் போன பெற்றார் அவள் முகத்தையே உற்று நோக்கினார்.

ஏன்.....? ஏன்.....? ஏன்.....?

மகள் பதட்டம் எதுவும் இல்லாமல் நிதானமாகக் கூறினாள்.

“உம்மா.....இப்ப பாத்தீங்க தானே, தங்கக் காப்பு போட்டுக் கொண்டு ரோட்டில் நடக்க ஏலுமா.....?”

பகல் முழுவதும் தன் வெப்பத்தை யெல்லாம் சிந்திய குரியன் இப்பொழுது களைத்துப் போய், கோப அக்கினி தணிந்து, தன் அழகிய இரத்தச் சிவப்பு இழையோடிய வர்ன் ஜாலக் கத்ரிகள் காட்டிக் கொண்டே பாதுகாப்புத் தேடி மேற்குத் திசையில் இறங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

மல்லிங்க ஆஸ்டிச் சந்தா

சுவைஞர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் மல்லிங்கமுடன் தொடர்புகளான் ரூங்கள்

36வது ஆண்டு மலர் தேவையானோர் தொடர்பு கொள்க.

**ஆண்டுச் சந்தா 250/-
தனிப்பிரதி 20/-**

தொடர்பு கொள்ளவேண்டிய முகவரி

201 -1/1, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி, கோழும்பு-13.

தொலைபேசி: 320721

(காக்கட்டுக்கூட்டுரை அனுப்பியோர் Dominic Jeeva, Kotahena, P.O என்க குறிப்பிடவும்)

பவள

வழாத்
துட்டம்.

எனது உறை

யில் மூலம் இடை விடங் அப்பவைப்புய் வைங்கள் மூலம் அமியங்கும் அங்கூரியும் தொண்ட இலக்கிய செஞ்சங்களுக்கு

27-06-2001 அன்று எனது பவள விழா ஆண்டு ஆரம்பமாகின்றது.

இந்தப் பவள விழா ஆண்டுக்கு காலத்தில் ஏதாவது அக்கப்புரவமான இலக்கிய

வேலைகளைச் செய்து முடிக்கத் திட்டமிட்டுள்ளேன்.

பல நூல்களை இந்தக் கால கட்டத்தில் வெளியிட உத்தேசித்துள்ளேன்.

அவைகள் மல்லிங்கம் பந்தல் வெளியிடக் கூடியவுள்ளன.

உங்களுக்குத்தான் தெரியுமே, கடந்த காலத்தில் எத்தனையோ தேசிய நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் 40 தரமான புத்தகங்களை மல்லிங்கம் பந்தல் வெளியிட்டுள்ளதை நங்கள் அறிவிர்கள்.

வரும் பவள விழா ஆண்டில் இன்னும் சிறப்பான, காத்திரமான நூல்களை வெளியிட்டு வைக்க ஆவன செய்துள்ளேன்.

நீங்கள் என்மீது புரண நம்பிக்கை வைப்பவர்களாக இருந்தால் வெளியிட என்னியுள்ள நூல்களுக்கு முன் பணம் தந்து எனக்கு உதவலாம். அது ஒரு புத்தகத்திற்காகவும் இருக்கலாம்.

அல்லது அந்த ஆண்டுக் காலத்தில் வெளிவரவுள்ள சகல நூல்களுக்காகவும் இருக்கலாம். உங்களுத் தனத்திற்குரிய புத்தகங்கள் முன் பதிவத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் உங்களுக்குச் சலுகை விலையில் தரப்படும்.

எனது பவள விழாக் காலத்தில் ஏதாவது உறுப்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என விரும்புகின்றேன்.

ஒரு மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் மனிவிழா, பவள விழா, வைர விழா போன்ற நிகழ்ச்சிகள் ஒரு தடவைதான் வரும் போகும். அந்த வகையில் எனது மனி விழாவையொட்டி மல்லிங்கம் பந்தல் வெளியிட்டு நிறுவுத்தை ஆரம்பித்து வைத்தேன்.

மக்களின் அமோக ஆதரவுடன் புத்தகங்கள் விற்பனையாகத் தொடங்கின.

ஒரு சிற்றிலக்கிய ஒரு, சஞ்சிகையைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருவதுடன் மல்லிங்கம் பந்தல் வெளியிட்டகத்தையும் வெற்றிக்கரமாக நடத்தி வருகின்றதென்றால் மக்களின் அமோக ஆதரவுதானே அதற்குக் காரணமாக அமைய முடியும்?

நவே கடந்த காலங்களைப் போலவே உங்களுடைய ஆதரவை வேண்டி நிற்கின்றேன்.

என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

டொபீன் க் ஜீவா

மல்லிகை முதல் மொட்டு மலர்ந்த காலத்திலிருந்தே விசாலமான வாசகனாக இருந்து, அதன் நோக்கிலும், போக்கிலும் வெகுவாகக் கவரப்பட்டுக் கருத்தொருமித்து என்னையே நான் நெறிப்படுத்திக் கொண்ட காரணத்தாலும் மல்லிகையின் வளர்ச்சியில் நிங்கள் எடுத்து வரும் முயற்சிகள், அர்ப்பணிப்புகள் ஆகிய வற்றில் பெரும் மதிப்பு வைத்திருப்பதாலும் 36-வது ஆண்டு மலரைக் கண்டவுடனேயே மனம் பூரித்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

ஆண்டு மலரின் ஆக்கங்கள் கட்டுரைகள் தரும் புதிய தேடல் பெறுபேறுகள் எமது தேடல் பசிக்கு கவையடைய சத்துணவாகத் திகழ்கின்றன. நீங்கள் நேரில் குறிப்பிட்டுள்ளது போல உண்மையில் எதிர் காலத் தலைமுறைக்கு அர்ப்பண உணர்வுடன் இம் மலரை உருவாக்கியிருக்கிறீர்கள்.

தலைநகரில் மல்லிகையின் பணி ஜேரோக்கியத்துடன் தொடர்ந்து சமீத்தில் தங்களது ஜேரோப்பிய இலக்கியச் சுற்றுலாப் பயணம் உங்களது இலக்கியப் பணியின் புதிய மைல்களை மட்டுமல்ல, புதிய பரிமாணங்களையும் நல்கட்டும்.

டாக்டர். கே. சதாரிவும்.

உங்களது ஜேரோப்பியப் பயணம் பற்றிய தங்களது எழுத்தில் புலம் பெயர்ந்தோரின் தமிழ்ப் பற்றுக் கூறப் பட்டுள்ளது. ஆனால், அவர்களது அடுத்த பரம்பரை எம் மொழி, எக்கலாசாரத்துள் அறிந்து விடுவார்களோ என்பதில் கவலை தோய்ந்த சந்தேகங்கள் உள்ளன.

சிறுகதைகள் யாத் குழிலை, இலங்கை நிலை மனித உணர்வுகளை இறுக்கமாகத் தந்துள்ளன. சுதாராஜின் கதை உருக்குலைந்து செல்லும் யுத்தச் சூழல் மக்களை எடுத்துரைக்கின்றது. அதே வேளை, ‘ஒரு கிராமம் அழுகிறது’ அப்பட்டமாக மேலாதிக்கம் புட்டும் உணர்வுள்ளவர்களின் அடாவடித்தனங்களை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இரண்டும் யதார்த்தமானது தான். ஆனால் ஒரு கிராமம் அழுகிறது நடை ஒட்டுப் போட்டது போல் தெரிகிறது.

திக்குவல்லை கமால், கெக்கிறாலை ஸஹானா இன்றைய இலங்கைச் சிறுகதை உலகில் பெயர் பெற்றவர்கள். மலரிலுள்ள கமாலின் கதை உருவம் வாய்த்தது போல, உள்ளடக்கம் வாய்த் தது போல, உருவம் வாய்க்கவில்லை. செங்கை ஆழியான், யோகநாதன், தெளிவத்தை ஜோசப் ஆகியோர் ஆழந்த அனுபவமுடையவர்கள் என்பதை அவர்களது கதைகள் காட்டுகின்றன. கவிதைகள், கட்டுரைகள் கனமாகவே தோற்றமளிக் கின்றன. பொதுவாக இம்மலர் நல்லதோர் இலக்கியப் பொக்கிளிம் தான். உண்மையில் பல வருடங்களுக்குப் பின் இதன் பெறுமதி மிக உயர்ந்ததே.

வ. இக்பால்

மல்லிகை 36-வது ஆண்டு மலர் வாரித்தேன். சிறு கதை, கட்டுரை, கவிதை என்று - அனைத்துமே தேனாமிர்தமாக இருந்தன. குறிப்பாக மலையகத்தின் காமன் கூத்து சில அவதானிப்புகள் என்ற வெளின்

மதிவானம் எழுதிய கட்டுரையானது காமன் கூத்துப் பற்றிய பல புதிய பரிமாணங்களை எடுத்துக் காட்டியது. அதேபோல, மலரில் இடம் பெற்றுள்ள கதைகள் அனைத்துமே ஒன்றுக்கொண்டு வித்தியாசமானதாக அதே சமயம், தரமானதாகவும் அமைந்திருந்தன.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை, இலக்கிய நூல்கள் வெளியிடுவதும் வெறும் காலுடன் பாலைவனத்தினாடே நடப்பதும் ஒன்றுதான். தமிழ் நாட்டுக் குப்பை இங்கே மார்க்கெட்டில் மலிந்து கிடப்பதுடன் அவற்றை ஆர்வத்துடன் வாங்குபவர்கள் இந்த மன்னில் வெளிவரும் தரமான நூல்களை வாங்குவதில் அதிக ஆர்வமோ அக்கறையோ காட்டுவதில்லை.

இந்த நிலையில் 36 ஆண்டுகளாக இந்த மன்னில் அழுத்தமாகத் தடம் பதித்து, இலக்கியத்துறையில் நிலையாக நின்று சாதனை புரிந்து வரும் மல்லிகையானது காலத்தால் ஆழியாத ஒரு கலைப் பொக்கிளிமாகும்.

பாலா. சங்குப்பிள்ளை

வரற்துகிறோம்

கல்வி மேம் பாட்டிற்காக உழைத்து வருபவரும் எழுத்து எழுத்தாளர்களின் மீது பெரும் அக்கறை கொண்டுள்ளவருமான

பெராசாய் சோ. சந்திரசேகரன் தம்பதீகளின் புதல்வன்

ச. தயாளன் அவர்களுக்கும்.

(லேட்) சிறு. சிறுயை டட்டலைவல் தம்பதீகளின் புதல்வி

மேனகா அவர்களுக்கும்

மிக மிக வியரிகையாகத் தீருமூலம் இன்று நடைபெற்றது. சமூகத்தின் பலதரப்பட்டோரை இந்தத் தீருமன வீராவீல் கர்ணக் கூடியதாக இருந்தது. குறிப்பாக எழுத்தாளர்கள் வந்திருக்கு சிறப்பிடத் தக்கதாகும்.

தூங்கவு

◆ சும்மா சொல்லக் கூடாது, மல்லிகை 36-வது ஆண்டு மலர் பிரமாத....ம்! அதன் சகல கவர்ச்சிக்கும் முத்தாய்வு வைப்பதே மல்லிகை அட்டைப் படமும், பின் தான், ஓவியர் ரமணியைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லுங்களேன். பின்பக்க ஓவியத்தையே அட்டையில் பதித்திருக்கலாமே?

எம். குணசீலன்
நீரிகாழும்பு.

மல்லிகையின் 'மல்லிகை' என்ற அதன் முன் அட்டை எழுத்தை முதன் முதலாகத் தனது தூரிகை பொன்று வரைந்து தந்தவரே இந்த ஓவியர் ரமணிதான். மல்லிகைப் பந்தலின் கவர்ச்சிச் சின்னத்தை ஓவியமாக்கித் தந்தவரும் இவரே தான். நமது மண்ணுக்குக் கிடைத்திருக்கும் ஓவியச் சொத்து, இவர்.

இவரது ஓவியங்கள் தனித் தனிமை வாய்ந்தவை. இதைப் பாராட்டும் முகமாக இரைது உருவத்தை மல்லிகையின் அட்டையில் பிரசுரித்துக் கொரவித்திருந்தோம். நன்பர் தீக்குவலைக் கமால் இவரைப் பற்றிய கட்டுரை எழுதியிருந்தார். இது நடைபெற்றுப் பல ஆண்டுகள் உருண்டோடி விட்டன.

◆ யதார்த்தவாத மரபுக்கு அப்பால் சென்று வேறுவிதமாகப் படைக்கப்படும் இலக்கியங்களே சிறந்தவை என்றும் இவ்வாறு எழுதும் எழுத்தாளன் தான் அதிகளவு

ஆனாலும் கொண்டவன் எனவும் சொல்லப்படுகிறது. இதனை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்களா?

வ. சிவநாதன்
கண்டி.

இது அபத்தமான கருத்து. சிலர் விளங்காமல் எழுதுவதுதான் அற்புதம் எனக் கூக்குரல் இடுகின்றனர். இது பம்மாத்து. எதார் தத வாழ்வை அதன் நூட்ப செறிவுகளுடன் உள்ளுணர்ந்து விளங்கிக் கொண்டு. அதன் குடசுமத்தைத் துல் வியமாகப் புரிந்து கொண்டு படைக்கப்படும் சிருஷ்டிகளே காலம் கடந்தும் வாழக் கூடியவை. இதனைப் படைப்பவன் தான் ஆனாலும் மிக்க எழுத்தாளன் என நான் கருதுகிறேன்.

◆ புறிய சினிமாப் பாடல்களை நீங்கள் ரளிப்பதுண்டா?

க. அருள்நேசன்.
ஸ்ரீ-எஸ்

அவைகளின் மெட்டுக்குஞக்காகவும் கவித்துவ வார்த்தைச் சேர்க்கைக்காகவும் வேறு வேறு குரல்களின் இனிமைக்காகவும் நான் அடிக்கடி சினிமாப் பாடல்களை விரும்பிக் கேட்டு ரளிப்பேன். அந்த அந்தச் சினிமாக்கள் மக்களது ஞாபகத்தில் இருந்து மறக்கப்படலாம். ஆனால் பாடல்கள் ஞாபகப்படுத்தும்.

◆ புதுக் கவிதை எழுதுவோர் தமிழ்க் கவிதை மரபுகளை அறிந்திருக்கத்தான் வேண்டுமா?

சி. ஆணந்தன்
யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாணம், கொழும்புத்துறை ஆகிய கலாசாலையில் சங்க இலக்கியம் படிப்பித்த பண்டிதர் ஒருவர் "உங்களுக்கு இன்டைக்கு ஒரு அதிசயமான செய்தி சொல்லப் போறன்." என்றாராம். கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர் பின்னாளில் தெணியான் எனப் பெயர் பெற்ற ஆசிரிய மாணவன். "இந்த வருஷம் ஒரு நாவிதனுக்குச் சாவித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைக்கிறுக்காம். தமிழ் போற போக்கையெல்லாம் பாருங்கோ!" என்றாராம்.

இந்தத் தமிழ் யரபு பேசுகிறவன் எல்லாம் தங்கள் தங்கள் சாதி உயர் மரபை நிலைநாட்டவே கூக்குரல் இடுகின்றான். மரபு அவனது சாதிப் பரம்பரைக்குப் பாதுகாப்பு. மரபுகளைக் கட்டிப் பிடித்துக் காப்பாற்றாத காரணத்தால் தானே இழிசனர் கள் எல்லாரும் எழுத்தாளர்களாகி விட்டார்களே!

◆ உங்களுக்குப் பிடித்த கவிஞர்கள் யார்?

ந. மனோகரன்.
நாவலப்பிடிடி.

வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன், புதுவை இரத்தினதுரை சோ. ப., சேரன், வாக்தேவன்.

◆ சிங்களத் திரைப்படங்கள், ரெவி யூராமாக்கள் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளனவா?

எஸ். ஜெயமோகன்.
ஹற்றன்.

நிச்சயமாக நாங்கள் இன்னும் தென்னாட்டு குப்பைகளை இலக்கியம், கலை என விழுந்து விழுந்து ரசித்து கொண்டிருக்கையில் இந்த மண்ணின் பாத்திரங்களையும் பிரச்சினைகளையும்

அவைகளில் நான் பார்த்துப் பிரமிப்படைகின்றேன்.

தமிழில் பெயரால் எமக்குக் கலைப் படைப் பென் பதைத் தருகிறவன், இதுவரைக்கும் தந்து கொண்டிருப்பவன் தமிழக வெறும் 'யாவாரி', ஆனால் நமது சகோதர மொழி ஊடகங்களில் பல கலைஞர்கள் இருந்து கொண்டிருப்பதை நான் கண்டு கொள்ளத் தவறவில்லை.

◆ 36-வது ஆண்டு மலர் பார்த்தேன். உங்களது கடும் உழைப்புத் தெரிகிறது. இந்த வயதிலும் இப்படி அயராது உழைக்க உங்களால் எப்படி முடிகிறது.

ஐ. சிவதாசன்.
கொழும்பு-02.

இந்த மலரை விடுங்கள். அடுத்த ஜனவரியில் மலரப் போகும் 37-வது ஆண்டு மலரைப் பாருங்கள். அப்படியே மலைத்துப் போய் விடுவீர்கள். இந்த மலரைப் பார்த்த பலர் ஏக்கத்துான் முனு முனுத்ததை நான் அறிவேன். இந்த அற்புதமான மலரில் தாங்கள் எழுத முடியவில்லையே என வருந்தினார்கள்.

நானென்ன செய்வது? கலைநிடமும் தான் நான் தொடர்பு கொண்டிருந்தேன். இப்பொழுதும் நான் சொல்லுகின்றேன். டொமினிக் ஜீவா என்ற தனி மனிதன் வேறு மல்லிகை ஆசிரியர் வேறு. இரண்டையும் போட்டுக் குழப்பிக் கொள்ளாதார்கள். இந்த மண்ணில் பேனா பிடித்து எழுதும் மக்கள் படைப்பாளிகள் இந்த மண்ணையும் கடந்து உலகம் பூராவும் தெரியப்பட வேண்டும்.

அதற்காக உழைப்பதே எனது இறுதி நோக்கம். அற்ப கருத்து முரண்பாடுகள் வல்லாம் அப்புறம் தான்.

◆ உங்களுடைய ஜூரோப்பிய இலக்கியப் பிரயாணக் கட்டுரைகளைத் தினகரனில் படித்து ரசித்தேன். திழெரன் முடிந்து விட்டது போல எனது மனதிற்குப் படுகிறது. அதை நூலுருவில் கொண்டு வந்தால் என்ன?

க. ராமேஸ்வரன்.
மாத்தளை

நீங்கள் சொல்லும் ஆலோசனைகளைப் போலத்தான் பலரும் எனக்குத் தங்கள் தங்களது அபிப்பிராயங்களை எழுதினார்கள். சொன்னார்கள். எனக்கும் இந்த இலக்கியப் பிரயாணத்தைப் பதிந்து ஆவணப்படுத்த வேண்டுமென்ற அவா ஏற்பட்டது. எனவே 'முப்பெரும் தலை நகரங்களில் முப்பது நாட்கள்' என்ற தலைப்பில் அந்தத் தொடர் கட்டுரையை விரிவு படுத்தி நூலுருவில் வெளிப்பிட ஆவண செய்து வருகின்றேன்.

◆ 'மல்லிகைப் பந்தல்' நிறுவனத்தின் மூலம் நல்ல பல நூல்களை நீங்கள் வெளியிடுவதாகப் பத்திரிகைகளில் படித்தேன்: சிரித்திரன் ஆசிரியருடைய 'கார்ட்டுன் ஓவிய உலகில் நான்' என்ற புதுதகத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தப் புதுதகத்தை எப்படி நான் பெற்றுக் கொள்வது?

க. நல்லைநாதன்
வவுவியா.

ரொம்பச் சுலபமான வழி ஒன்றைச் சொல்லுகின்றேன். எனது பெயருக்கு கொட்டாஞ்சேனைத் தபால் முகவரியில் மாற்றக் கூடியதாக ரூபா 160-க்கு காக்கக்கட்டளையை அலுப்பினால் கிடைத்த

அந்த வாரமே புத்தகம் உங்களது முகவரியைத் தேடி வந்தடையும். பலர் 'மல்லினை' மல்லிகைப் பந்தல் நூல்கள் கிடைக்க வில்லையே என மன அங்கலாய்ப்புப் படுகிறார்களே தவிர. முயற்சி எடுப்பதேயில்லை. மல்லிகையைப் பொறுத்தவரை எனக்கு முற்பணம் என்பதல்ல. முக்கியம். இலக்கிய நம்பகத் தன்மைதான் எனக்குத் தேவை. பலருக்குத் தொடர்ந்து எனது இலக்கிய உழைப்பில் மலர்பவைகளை எனது கைப்பட அனுப்பி உதவுகின்றேன். அவை கிடைக்கப் பெற்றதைக் கூட அவர்கள் தகவலுக்குக் கூட எனக்குத் தெரிவிப்பதில்லை.

இந்த 35 வருட கால அனுபவத்தில் நானும் சிலரைப் பற்றி எனது அளவு கேள்களை வைத்துள்ளேன். இந்தச் சிலில் நீங்களும் சிக்குப் பட்டுவிடக் கூடாது. இதற்காகவே இத்தனை பீடிகைகளும்.

◆ ஜூரோப்பியப் பிரயாணத்திற்குப் பின்னர் நீங்கள் கொஞ்சம் மிதப்பாக நடந்து கொள்ளுகிறீர்களாமே, அது உண்மையா?

ந. சிவசோதி
வெள்ளவத்தை.

என்னைப் பற்றிய குற்றச் சாட்டு வதந்திகளில் இதுவுமொன்று. என்னை எனது சிறு வயஸில் உருவாக்கியவர்களில் பலர் அற்புதமான குண இயல்புகள் கொண்டவர்கள். கோழர் கார்த்திகேசனால் நெறிப்படுத்தப்பட்டவன் நான். பொன். கந்தையா. வைத்தியிலங்கம். ராமசாமி ஜூயர், எம். சி. சுப்பிரமணியம் போன்ற தோழர்களால் பண்படுத்தப்பட்டவன். 'எனிமையாக இரு. எதற்காகவும் தலை வீங்கித் திரியாதே' எனத் தங்களது வாழ்வு நடைமுறை மூலம் எனக்குப் போதனை

செய்தவர்கள் இவர்கள். சாதனைக் கிறுக்கு உண்டு. ஆனால் பாமரக் கிறுக்குத்தனம் துளிகூட இல்லை.

◆ உங்களைத் தரம் குறைந்து விமர்சிப்பவர்களைப் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

க. சட்டோபான்
கம்பளை.

உங்களுக்கு ஓர் இரகசியத்தைச் சொல்லட்டுமா? என்னைப் புகழ்ந்து வளர்த்தவர்களை விட, என்னைத் திட்டத் திட்டியே என்ன இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் தான் அநேகர். பலர் இன்று காணாமலையே போய் விட்டனர். திட்டுவது கூட ஒருவகையில் புகழின் அறிகுறியே. திட்டட்டுமே!

◆ கலைஞர் கருணாநிதி தனது மகன் ஸ்டாலினுக்குப் பட்டம் குப். ஆவன செய்து வருகிறாரே, இதைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

ர. சிங்காரம்
மருதானை.

மகாதிரிமசாலி கலைஞர். அதேவேளை நாடிமுளை எனச் சொல்லார்களே அதே மாதிரி முனை படைத்த ராஜ தந்திரி. பெரியாரின் பொறாமகன் சம்பத்தை மெல்ல மெல்ல ஒரம் காட்ட திட்டம் தீட்டினார்கள். அன்னாவின் மறைவுக்குப் பின்னர் நெடுஞ்செழியனை மெல்ல மெல்ல இருட்டிட்புச் செய்தார். மதியழகனைப் பலவிழக் கவுத்தவரும் இவரே. ஜின்று பேராசிரியர் அன்பழகனைப் புறக்கணித்து விட்டு, அடுத்த தமிழக முதல்வருக்குத்

தனது மகனைக் கட்டம் கட்டமாக முன் தள்ளித் தனது புத்தி சாதுர்யத்தின் உச்சக்கட்டத் தனத்தையே நிருபித்து விட்டார்.

நிதித்தந்திரமிக்க இராஜ தந்திரிகளின் இப்படியான குறுக்கு வழித்திட்டங்கள் ஆரம்பத்தில் வெற்றி பெறுவது போலத் தோன்றலாம். வரலாற்றில் உண்மை என்னவென்றால் மக்கள் தான் மகா தந்திரிகளாக வெற்றி பெறுவார்.

◆ கருத்துக் கணிப்பு சம்பந்தமாகத் தமிழகத்தின் சுகல ஊடகங்களும் சொல்லி வந்த ஹேஸ்யங்கள் அத்தனையும் பொய்த்துப் போய் விட்டனவே. இது பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

ச. சபேஷன்
ஐ-எல்

இதற்குப் பெயர்தான் தேர்தல். வாக்காளப் பெருமக்களின் கடைசி நேர உணர்வுகளை நாம் புரிந்து கொள்ளவே முடியாது.

◆ மல்லிகைப் பந்தல் புதிய நூல்களை தற்சமயம் வெளியிட்டுள்ளதா?

க. தவேந்திரன்
முல்லைத் தீவு

சிரித்திரன் சுந்தர் எழுதிய ‘கார்ட்டின் ஓவிய உலகில் நான்’ என்ற புத்தகம் வெளி வந்து பரப்பாக விற்பனையாகி வருகிறது. அடுத்து றமீஸ் அப் துல் லாஹ் வின் ‘கிழக்கிலங்கைக் கிராமியம் என்ற நூல் வெளிவந்துள்ளது. தொடர்ந்து சாந்தனின்

சிறுகதைத் தொகுதியொன்றும், யாழ் பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் 13 பேர்களுடைய சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுப்பொன்றும், எனது ஜோரோப்பியப் பிரயாணம் பற்றிய ‘முப்பெரும் தலை நகரங்களில் 30 நாட்கள்’ என்ற பிரயாண நூலும் வெளிவரவுள்ளன. இந்தத் தகவல்கள் உங்களுக்கு வந்து சேர எத்தனை நாட்கள் செல்லுமோ எனக்குத் தெரியாது. சொல்லி வைக்க வேண்டியது எனது கடமை.

◆ நீங்கள் மீண்டும் ஜோரோப்பாவுக்குப் போகப் போவதாக ஒரு கதை அடிப்படையிலே, அது உண்மையா?

ச. மணோகரன்
வவனியா

அழைப்பொன்று கிடைத்திருப்பது உண்மைதான். ஆனால் அடிக்கடி வெளிநாடு போவது எனது நோக்கமல்ல. மல்லிகையின் உழைப்பு நாட்கள் திருடப்பட்டு விடுகின்றன. அதனால் மல்லிகை தொடர்ந்து வருவதில் சில இடர் பாடுகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. எனவே தூரப் பிரயாணங்களை ஒத்திவைத் து விடுகின்றேன். எமது இலக்கிய நண்பர் தனுஷ்கோடி ராமசாமியின் மகனுக்குச் சாத்துரில் சமீபத்தில் திருமணம் நடைபெறுவதைத் தூரப் பிரயாணம் தமிழ் நாடு போக உத்தேசம். தமிழ் நாட்டுக்குப் போவதால் பல இலக்கிய நண்பர்களைச் சுந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டும். அதுதான் பெரிய திருப்தி. அப்படிப் பயணிப்பதைத்தான் நான் பெரிதும் விரும்புகிறேன்.

201 - 1/1, ஸ்ரீ தந்தேசன் வீதி, கொழும்பு - 13. முகவரியில்லைப்பெரும் மல்லிகை ஆசியிரும் வெளியிடுவருமான டொமினிக் ஷோ அவங்களுக்காக கொழும்பு விவேகானந்த மேடு, 98A, எண் U.K. பிரிஸ்ட்ளீஸ் அச்சிட்டு வெளியிடப் பெற்றது.

மனமார்க்கு வாழ்த்துக்கள்

SURIYA
TEXTILE MILLS (PVT) LTD

**32/34, 3rd Cross Street,
Colombo-11**

**Tel: 336977,
438494,
449105**

Fax : 438531

மல்லிகைக்ஞ் எமது வாழ்த்துக்கள்

PARA EXPO PRODUCTS (PVT) LTD

*Exporters of
Non Traditional
Sri Lankan Foods*

30, Sea Avenue,
Colombo - 3.
Tel : 573717